

NOVI GOLNIK

KLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELSAH IN ŽALEC

INTEGRACIJA

EMO, ISKRA, GORENJE

Vrsni red delovnih organizacij v naslovu bi moral biti nekoliko drugačen. Kajti že pred leti so porasli upi, da se vsa naša "pod isto streho" dva izmed največjih delovnih kolektivov na celjskem območju in pokazala, kako se mora samoupravno organizirano gospodarstvo povezovati brez političnih pobud. Iz spoznanja, da svetovni tržni sistem zahteva ustvarjanje velikih integracijskih enot. Samo velika serijska moderne tehnologije bodo imela moč za gospodarstvo dolgoročno razvojno strategijo, ki se bo kosala s svetovnimi tokovi sodobne proizvodnje. V Sloveniji smo se odločili za tako pot in s tremi slovenskimi velikani — Iskra, Gorenje, EMO — ustvarili žarišče, ki ima vse potencialne (človeške, materialne, razvojne), da raste iz svojega jedra in da spodbuja vse sestavne dele žariščne proizvodnje.

Andrej Marinc je pred dnevi v Celju dejal, da integracija celota Iskra-EMO še nima prave podobe. Najbrž bo naša ocena z Gorenjem tudi še po enem letu. Važno je, da s takimi integracijskimi mostovi vendarle gradimo jedra. Zmanjšujemo, kot je nekdo dejal, zaostali pas nizko produktivnih, drobnih, nepovezanih in razvojno neobogatenih gospodarskih organizacij. Da se intenzivno vključujemo v čas umstveno-tehnološke revolucije, ki hoče hitreje spreminjanje in ustvarjanje novih proizvodnih sil.

Na gospodarski oder morajo stopiti tehnološke sile, ki bodo naprej. Slovenija pa je premajhna, da bi si izbrala svoj prostor za nepovezano gospodarsko vegetiranje. To so integracijske tvorbe, kot je Iskra, Gorenje, EMO, katerih preobrazbe v naših došlejš mnogokrat preočitnih ozkih gledanj in razmišljanj.

Integracije so tudi pouk. Ne le zglede tistim, ki se oklevali in živijo prezadovoljni v svoji majhnosti. Ne zavedajoč se, da nima nihče pravice v integracijskih procesih stati ob strani. Če bi ne bilo družbene lastnine, bi bila kajpak stvar drugačna.

Tisto, da so integracije tudi pouk, pa lahko prenesemo na celjsko območje in na medobčinsko sodelovanje. Ni smiselno to, da sta Gorenje in EMO združena nekoliko po ovinosti poti. Sploh ne. Pač pa bi bilo družbeno in politično nedopustno, če gospodarski organizmi na območju vendarle končno ne bi spoznali, da se morajo povezovati — lesna industrija, agroživilski kompleks, trgovina in industrija. In še kdo.

A ne le v gospodarstvu. Le kdo bo mogel spodbujati gospodarsko povezovanje na območju, pri tem pa spregledati šolstvo, kulturo, turizem in celotno sfero nadgradnje? To je kratkovidno.

Daleč od tega, da se mora povezovati samo območje in da za vsako ceno. Samo široka odprtost bo dajala celjski regiji pečat vitalnega žarišča. Ta odprtost pa bi lahko slovela na enotnejših dolgoročnih interesih naravne povezanosti območja ob upoštevanju vseh posebnih raznolikosti.

JOZE VOLFAND

KOMUNALA POD SKUPNO STREHO

Šestim gostinskim kolektivom so zdaj sledili še komunalci. Štirje komunalni kolektivi v Celju: Plinarja-vodovod, javne naprave, Ceste in kanalizacije ter Pogrebno podjetje so se odločili za delo pod skupno streho. Odločitev o združitvi so sprejeli na referendumu.

Tako je tudi na tem izredno zahtevnem delovnem področju rešeno vprašanje, ki je dolgo časa tlelo med vsemi, ki so se zavzemali za boljšo komunalno službo v Celju. Integracija pomeni nov korak naprej v reševanju celjskih komunalnih vprašanj.

Vsi štirje kolektivi bodo zaenkrat delali kot temeljne organizacije združenega dela. Druga faza združitve pa bo prinesla nadaljnje spremembe. Na vidiku je nova organizacija, ki naj bi združila dejavnosti okoli gradenj, vzdrževanja, plina in toplovoda ter seveda pogrebne podjetja. Na enak način gre za pobude o enotnejšem in zato tudi cenejšem načinu del pa bodo bržčas rešeni s posebno pogodbo, kajti integracija ni zajela Vrtnarstva, ki sodi pod okrilje kmetijskih izvrševanj vseh komunalnih uslug. Odnosi do vrtnarstva in kombinata.

Z UREDNIKOVE MIZE

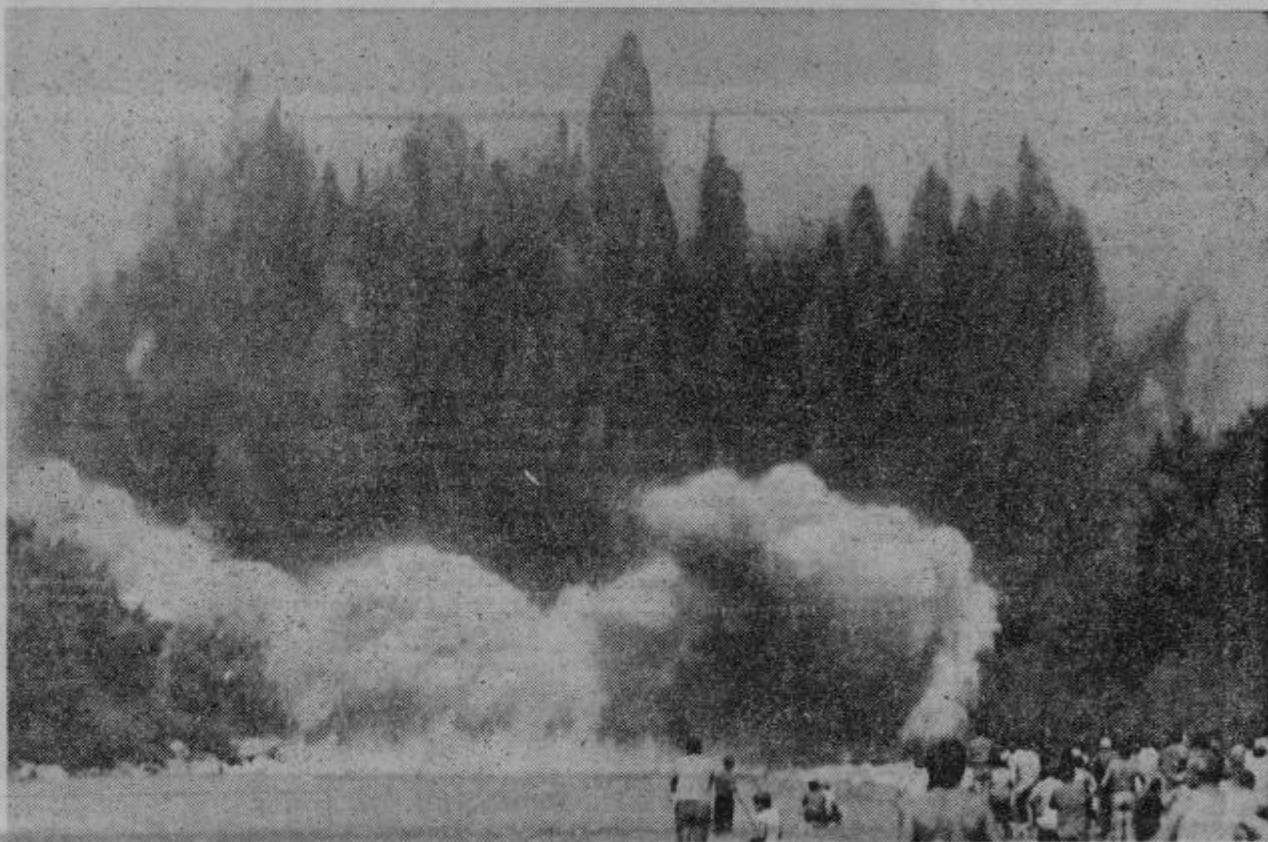
Danes boste v NT opazili nekaj novosti. Rekli smo si: poletni čas je prevroč za samo resne reči. Zato smo se napotili v različne kraje našega območja. Klepete in srečanja z bralci, občani, delavci, si lahko preberete. Skorajda za vsakega nekaj je. Nismo si mogli kaj, da ne bi povprašali, kaj menijo bolj in manj navdušeni pristaši nogometa o milijonskih nagradah nogometašev. Tudi praznovanj v Laškem, Žalcu, Strmcu in Planinski vasi nismo zamudili.

Odločili smo se in danes vam predstavljamo naše praktikante, morda bodoče novinarje.

Imate kak dober predlog za popestritev poletnega NT?

In še nekaj — nudimo dober zasluzek študentom in upokojevcem pri razširjanju naročniške mreže NT. Oglasite se v uredništvu.

Vaš urednik

Čisto na kratko: nekdanjega grobeljškovega mosta v Latkovi vasi ni več. Razstrelili so ga strokovnjaki ljubljanskega Zavoda za raziskavo materiala in konstrukcij. Most je bil dolg 60 in širok 10 m. V njem so morali narediti kar 6000 vrtn, v katere so spravili 1500 kg eksploziva. Ko se je po eksploziji razkadil dim, ni ostalo od mostu prav nič. Tako je slabotnejši odstopil mesto novemu, ki bo, upajmo, kmalu zgrajen in s tem bo tudi konec dolgih kolon vozil skozi Polzelo.

Foto: DRAGO MEDVED

OKTOBRA V SRBIJO

V ponedeljek dopoldne je bila v prostorih občinske konference SZDL seja koordinacijskega odbora za pripravo »Karavana bratstva in enotnosti 74«, ki se je bo udeležilo 250 vojnih pregnancev v Srbijo, predstavniki občin, mladine in tabornikov ter okoli 150 članov kulturno-umetniških skupin. Za karavano, ki je pomembna družbenopolitična akcija, je iz leta v leto večje zanimanje. Vlak z nekdanjimi izseljenci in drugimi udeleženci bo odpeljal 11. oktobra iz Maribora. V okolici Kraljeva bodo prisostvovali vrsti žalnih komemoracij. Goštelji so jih povabili tudi na proslave ob tridesetletnici osvoboditve Srbije. Izseljenci pa bodo obiskali še domove, kjer so jim med narodnoosvobodilno borbo nudili zavetišče. Udeležencem se bo sta že v Mariboru priključili dve zdravstveni ekipi, ki bo sta skrbeli za dobro počutje. Karavana bratstva in enotnosti se bo vrnila v Slovenijo

16. oktobra.

Cepprav sodeluje s slovenskimi občinami kar devetnajst srbskih, so predstavniki obeh republik izrazili željo po vključevanju novih občin, tudi občin socialistične republike Hrvaške, kamor je bilo transportiranih mnogo slovenskih izseljencev.

Republika bo organiziranju karavane prispevala pet starih milijonov, svet sindikatov pa dva. Predsedniki občinskih konferenc so na seji poudarili potrebo po financiranju iz republiškega proračuna.

Karavane bratstva in enotnosti se bodo udeležili tudi predstavniki republiških političnih organov, ki bodo s svojo prisotnostjo dokazali pomembnost akcije in prispevali k njeni svečanosti. Najlepše doživljanje pa bo vsakakor srečanje ljudi, ki so skupno preživeli najtežje, a tudi najsvetlejšo trenutke jugoslovanske zgodovine.

VIDA SPENDL

SOLIDARNA SOBOTA

V soboto, 13. julija, bodo delovni ljudje in občani Slovenije namenili enodnevni sobotni zaslužek za prizadete občane potresnega območja. Solidarnost, ki veliko pomeni. Solidarnost, kot jo zahteva naš bralec MM iz Celja v svojem pismu. Takole nam je napisal:

»Potres, strah in hrup v Celju in njegovi okolici. In spet je naše partizansko Kozjansko najbolj prizadeto. Dolžnost nas vseh je, da pomagamo tem ljudem, ki so v času NOB dali največ za današnji in jutrišnji boljši dan. Dolžnost vseh poštenih in zavestnih ljudi Slovenije in Jugoslavije je, da našemu partizanskemu Kozjanskemu in njegovim ljudem pomagamo prebroditi posledice potresa.

Predlagam, da občinski odbori SZDL, sindikati, Zveze borcev, mladine in Zveza komunistov v občini in v delovnih organizacijah zahtevajo, da denar, ki ga porabijo za razne izlete in piknike ali druge zabave, namenijo prizadetim na Kozjansko. S tem bomo pomagali ljudem, mi pa ne bomo preveč prizadeti, ker smo lahko brez takih zabav. S tem bomo pokazali, da Kozjanci niso sami v nesreči.

13. julij naj bo res dan slovenske solidarnosti za kozjansko območje.

NOVI ČLANI ZK

Kot na celotnem celjskem območju tudi v Celju ugotavljajo zelo ugodno sprejemanje novih članov ZK. Do konca junija so sprejeli 273 novih članov ZK, kar je več kot v celem lanskem letu. Med novosprejetimi je 165 članov starih do 27 let, velik del pa jih je iz neposredne proizvodnje. Tako šteje sedaj občinska organizacija ZK v Celju 3350 članov. Pred dvema letoma v Celju ni bilo niti

3000 komunistov, tako da je številčna in tudi strukturna krepitev celjske ZK res dobra. Zanimivo je, da je v zadnjem času zelo malo izključenih, pa tudi izbrisov iz evidence ali izstopov skorajda ni.

V pokongresnem obdobju bi morali v vseh občinah nadaljevati z intenzivnim sprejemanjem v ZK, še posebej pa s krepitvijo delavske večine v ZK.

OBMOČJE

KAJ S
SREDNJIM
ŠOLSTVOM?

Prvi korak k enotnemu pristopu območja pri saniranju nerazvitega srednjega šolstva je pomenil skupni srednjeročni razvojni načrt, ki ga je sprejel svet osmih občin. Predvideno je bilo, da območje, gospodarstvo in republika z ustreznim soinvesticijskim deležem razširijo, zgradijo ali uredijo nekatere srednje šole. Na prednostni listi so bili: Solski kovinarski industrijsko-metalurški center Store, Solski center za blagovni promet, Gostinska šola, Pedagoški šolski center in kot najnovejši projekt Tehniška srednja šola.

In rezultat?

Ze v novem šolskem letu (čeprav okrnjeno, brez telovadnic in brez urejenega okolja) bodo dobili novo zgradbo učenci Solskega centra za blagovni promet. Uredili so SKIMC v Storah. S. V. osnovno šolo na Otoku bodo sprostili prostore Pedagoškemu šolskemu centru in oddelkom višjih šol. Z novim šolskim centrom za blagovni promet bo dobila prejšnje prostore te šole Gostinska šola, v njene pa se bo vselila Delavska univerza Celje. Kaj bo s Tehniško šolo, se ne ve. In za kaj ne?

Tudi zadrega s financiranjem Tehniške šole izhaja iz doslej premalo enotnega medobčinskega sodelovanja pri urejanju razmer srednjega šolstva. Na primer: za Solski center za blagovni promet so svoje obveznosti poravnali le v Zalcu, Laškem in Mozirju, svoj delež pa mora priskrbiti še republiška izobraževalna skupnost. Celje je za to naložbo, ki bo znašala čez milijardo in pol starih dinarjev, samo prispevalo že 820 milijonov (njegova obveznost je bila 380 milijonov). Kako bo z dokončnim financiranjem Solskega centra za blagovni promet, še tudi ni jasno.

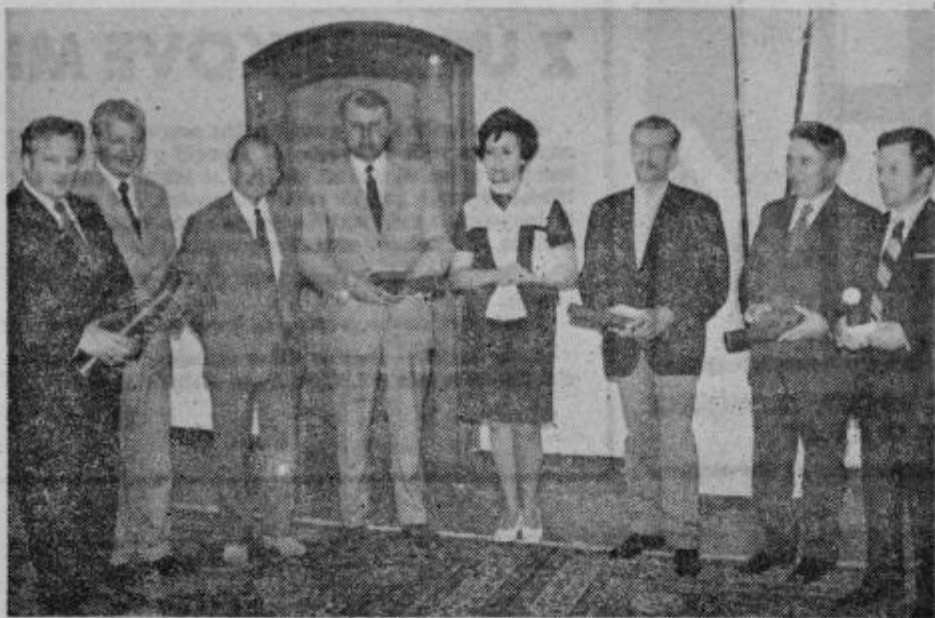
Celje je tudi samo prevzelo breme pri prostorski razširitvi Pedagoškega šolskega centra in oddelkov višjih šol, kar se bo II. osnovna šola preselila na V. osnovno šolo.

In končno — v zraku visi tudi ves projekt Tehniške šole, ker je samo Celje po posebnem družbenem dogovoru zbralo svoj del sredstev. Republika se še ni odločila, ker je šolstvo dobilo za naložbo samo najnujnejša sredstva. Občine celjskega območja pa kot sedaj kaže, projekta Tehniške šole letos ne mislijo financirati, ker si za to naložbo niso pravočasno zagotovile sredstev. Ali pa je za to mlčanost še kak drugo razlog?

To so dejstva. Čeprav zasluži ta pregled nekaterih zdreg v srednjem šolstvu komentar, je morda dovolj, da se vprašamo: kdo bo odgovoren, če bodo srednješolci ostali pred vrati, ker ne bo šolskih kapacitet, ali pa če se bo Celje odločilo, ker ni drugih interesov in sovlagačeljev, da bo gradilo srednje šole samo za lastne, celjske potrebe?

Res je, da sedanji položaj nikamor ne vodi. Območje se mora dogovoriti za preudarno sodelovanje pri graditvi srednješolskih zmogljivosti.

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

ODLIKOVANJA
PREDSEDNIKA TITA

Prejšnji teden je sekretar medobčinskega sveta ZK Janez Zahraščnik podelil Titova državna odlikovanja dolgoletnim družbenopolitičnim delavcem celjskega območja.

Red dela z zlatim vencem sta prejela: Vlado Gorišek in Emil Rojc.

Red republike z bronastim vencem so podelili Vinko Jagodiču, Stefanu Korošču in Srečku Sentjurcu.

Red dela s srebrnim vencem pa sta prejela Danica Bresjanac in Anton Venek.

Jožku Rozmanu, Antonu Zimšku in Dušanu Burniku pa se je Janez Zahraščnik zahvalil za njihovo prizadevano delo in jim podelil priznanja medobčinskega sveta ZK.

Na sliki: Odlikovanci s svojimi priznanji.

60 LET
PETRA STANTETA

V počastitev 60-letnice narodnega heroja in častnega občana Celja Petra Stanteta-Skale je predsedstvo celjske občinske skupščine skupaj z vodstvi družbeno političnih organizacij pripravilo poseben sprejem, katerega se je poleg najvidnejših predstavnikov celjske občine in slavljenčevih najbližjih sodelavcev udeležil tudi častni predsednik Zveze borcev Slovenije in prav tako častni občan Celja Franc Leskošek-Luka.

Predsednik celjske občinske skupščine prof. Jože Marolt je v pozdravnem govoru orisal revolucionarno pot Petra Stanteta, ki se je začela v Celju in kot je slavljenec sam dejal tudi po zaslugi Franca Leskoške, ki je usmerjal takratne mlade komuniste.

Peter Stante sodi med začetnike narodnoosvobodilnega gibanja na celjskem območju, saj je bil med ustanovitelji Prve celjske čete in njen drugi komandir. Pozneje ga je pot vodila na odgovorna mesta v Drugo grupo odredov, v politično življenje in na druge položaje v JLA itd. Bil je tisti, ki je izgovarjal za revolucijo in se ji predal. Tudi njegovo poveljno delo je polno prizadevanj za uresničitev ciljev ljudske revolucije.

»Ko se ti zahvaljujem za vse, kar si dal in ti želim še dosti zdravih let,« je dejal Jože Marolt, »ti poklanjam darilo (sliko Celja), ki naj te spominja na tvoje Celje!«

Foto: MILAN BOŽIČ

TOZD

ŠE NEŽIVO

Temeljne organizacije združenega dela smo formalno — pravno ustanovili v delovnih organizacijah že pred nekaj več kot pol leta. Čeprav je ta čas prekratek za dokončno uveljavitev novih samoupravnih odnosov v združenem delu, nas je vseeno zanimalo, ali se je samoupravni položaj delovnega človeka v TOZD le menjal. Morda se je menjal le samoupravni okvir, vsebina odnosov pa je ostala ista? Da bi zvedeli nekaj več o tem, smo poiskali Vlada Bajdo, direktorja TOZD strojegradnje v konjskem Kostroju.

»Ali so pri vas TOZD že začele kot samoupravna celota?«

»Temeljne organizacije združenega dela niso začele tako, kot bi morale. Zdi se mi, da so za takšno stanje krivi predvsem vodilni delavci, ki še nočejo razumeti, da so odsej samo servisi TOZD in ne več njihovi vodje. Še nekaj je, kar zavira delo v TOZD. In to so podatki. Delavec namreč ne more odločati, ne da bi imel podrobnih podatkov o raznih proizvodnih programih, ne more odločati o investicijskih programih, ker ne pozna količine sredstev, ki so za to določena. Pri nas je namreč tako, da doslej še nismo razdelili sredstev posameznih TOZD in tako nihče ne ve, s koliko vsoto denarja razpolaga.«

»Kje so po vašem mnenju viri za to, da so TOZD formalno pravno že ustanovljene, vsebina odnosov v njih pa ostaja ista?«

»Kot sem že dejal, so po mojem tega krivi vodilni delavci. Po drugi strani pa

imam občutek, da delavcev — neposrednih proizvajalcev v veliki meri ne zanimajo novi odnosi, ki bi jih morali prav oni potrditi v TOZD.«

»Kako pa se delavci sploh vključujejo v procese samoupravljanja?«

»Pri nas nimamo ustreznih služb, ki bi izoblikovale podrobne programe in pokazatelje, o katerih bi potem

lahko delavci odločili. Zgodilo se je že, da se delavski svet ni mogel odločiti o nakupu novega stroja, ker ni imel o njem nobenih podatkov in člani delavskega sveta niso vedeli, kaj bo sploh pridobila delovna organizacija s takim strojem.

»Mislite, da je takšno stanje posledica zavestnega zaviranja samoupravljanja?«

»Ne, to ne morem reči. Res pa je, da je dejansko stanje ravno zato takšno, kot je, ker ga ne spreminjamo. Za dejanske spremembe pa po mojem niso zainteresirani niti vodilni delavci niti neposredni proizvajalci. In to je naša največja napaka.«

DAMJANA STAMEJCIC

ELEKTROGOSPODARSTVO

ZDAJ DRUGAČE

Včeraj so v Celju ustanovili samoupravno interesno skupnost na preskrbovalnem območju Elektro Celje. Direktor Elektro Celje Boris Božič je v uredništvu NT odgovoril na vprašanja o pomeni te skupnosti za razvoj elektrogospodarstva in za združevanje interesov uporabnikov električne energije in delavcev temeljnih organizacij združenega dela na preskrbovalnem območju Elektro Celje, ki zajema poleg celjskega še posavsko in koroško območje.

NT: Kdo je spodbudil ustanovitev območne samoupravne interesne skupnosti za elektrogospodarstvo?

Boris Božič: Ustanovitev teh skupnosti, pet je območnih v Sloveniji in ena republiška, izhaja iz ustave in zakona. Priprave je vodil Odbor za urejanje vprašanj posebnega družbenega pomena na področju elektrogospodarstva SR Slovenije. Kadrovske del priprav pa je prevzel odbor pri Elektro Celje. Skupnost bi morali ustanoviti do konca junija, tako da nekoliko že zamujamo.

NT: Katere bodo najvažnejše naloge skupnosti?

Boris Božič: V samoupravnem sporazumu je jasno zapisano, kaj hočemo. Samoupravna interesna skupnost bo sprejemala načrte razvoja in graditve elektrodistribucijskih objektov na preskrbovalnem območju. Te načrte bomo morali usklajevati z gradnjo elektroprenosnih objektov. Skupnost bo določala višino sovlaganj v obliki enkratnih prispevkov za priključitev novih porabnikov.

kov za distribucijsko omrežje in prispevkov za povečanje priključne moči obstoječih porabnikov. Mislim, da je zelo pomembna vloga skupnosti pri določevanju postopka za izvajanje redukcij dobave električne energije. Prav tako pa bo skupnost organizirala združevanje sredstev za financiranje graditve elektrodistribucijskih objektov preskrbovalnega območja po sprejetem načrtu. Se najvažnejše pa je, da s samoupravno interesno skupnostjo v bistvu podružbljamo gospodarsko dejavnost, ki jo občan, porabnik, življenjsko potrebuje.

NT: Ali bo ta občanov, porabnikov interes upoštevan v zgradbi samoupravne skupnosti?

Boris Božič: Bo. Samo upravna interesna skupnost je sestavljena dvodimno. Iz zbora delegatov, ki so jih izvolili uporabniki električne energije na našem preskrbovalnem območju, in iz zbora delegatov, ki so jih izvolili

delavci temeljnih organizacij združenega dela s področja distribucije, ki jo opravi naše podjetje. Skupščina imela 64 članov, vsak s po 32, izvršni odbor pa šteje 7 članov. Prvič bodo izvajalci in odjemalci sklenili in vzajemno sodelovali. Zbor porabnikov bo imel veliko vlogo pri uresničevanju načrta izgradnje elektrogetskih objektov. Ne morem biti vseeno, ali bomo našt do leta 1980 uresničili saj vemo, kakšna kriza je bila z elektriko.

NT: V čem še vidite men združevanja interesov dveh zborov in podružbljamo te gospodarske veje?

Boris Božič: Interesna skupnost bo pripomogla, da naše delo bolj javno. Po niki bodo bolj razumljivi poznali našo problematiko poslovanje. Doslej je pridovala predvsem kritika naš račun. S skupnimi močmi bomo težave odpravili dobro porebnika. Sedaj težko reči, ali bo pozimi volj elektrike ali ne. N zmožljivosti ni. Z rudnišicer dogovorjeno, da imeli elektroenergetski jekti prednost. Toda za pravo nevarnost pred t se moramo dobro organizirati in več vlagati v razvoj elektrogospodarstva. Zdvigvanje sredstev bo okoli reproduktivno sposob elektrogospodarstva. M pa, da bo interesna skupdala še druge koristi. Z razvoj samoupravnih odnosov za podružbljanje, za hit razvoj in še boljše gospodjenje v naši dejavnosti.

J. VOLČ

DOBRNA PRED PRAZNIKOM

JE PRIZNANJE

Dobrna je sredi svojega največjega turističnega razstava. Polna gostov. Ne samo v zgradbišču, tudi pri zgradbišču. In v tem vrvežu se pripravljajo že drugič letos na praznik občinske prireditelje. Prvo, februarja, so vedeli na krajevni praznik in trideseto obletnico pohoda na Stajersko, na drugo pa pripravljajo te dni. Gre za praznik občinske prireditelje, celjske občine, dvajsetega julija, v spomin na praznik Prve celjske čete.

Moram reči, da smo sprejeli organizacijo te proslave priznanje vsem prebivalcem Dobrne za njihovo delovanje aktivnost pri reševanju komunalnih in drugih zadev. To pa nam je hkrati tudi spodbuda, da se bomo z večjo zavzetostjo lotili reševanja, saj je v razgovoru s predstojniki sveta občinske skupnosti Milan Zelen.

Na Dobrni se že zdaj čuti

praznični utrip. Dela pri gradnji nove telovadnice pri osnovni šoli napredujejo. Za Dobrno je ta objekt velikega pomena. Ne samo za šolsko mladino, tudi za drugo. Zdaj bodo mladi vsaj dobili prostor, kjer se bodo ukvarjali s telesnovzgojno in drugo dejavnostjo.

Za praznik pa se bo Dobrna tudi drugače, bolj moderno, povezala s svetom. Dvajseti julij bodo namreč počastili tudi z otvoritvijo nove avtomatske telefonske centrale. Nov korak v svet! Postavitve te centrale s 160 priključki je financiralo podjetje za PTT promet v Celju. Veliko zaslug za pomembno pridobitev pa imajo tudi domačini, med drugimi upravnik pošte, saj so poleg zdravilišča nenehno opozarjali na nujnost moderne telefonske povezave. Odslej bodo bližje svojemu zaledju, svetu.

Praznik pa jih bo spet združil pri reševanju nekaterih komunalnih del. Odločili so se za gramoziranje vseh krajevnih cest. V ta namen spet zbirajo sredstva. Na čelu te akcije so vnovič v Lokovini, kjer kažejo po zaslugi organizacije SZDL veliko pripravljenost za ta dela.

Nekaj cestnih površin pa bodo pokrili tudi z asfaltom. In to prostor pred pekarno in mesnico ter cesto proti novemu naselju.

Tako bodo lanskim 25.000 prostovoljnim delovnim uram dodali nove pa tudi nove denarne in drugačne prispevke, da bo njihovo okolje lepše, bolj urejeno.

Dobrna bo sprejela goste in druge na osrednji proslavi praznika celjske občine v soboto, 20. julija. Odločili so se, da bo proslava pri domu »Ivanke Uranjekove«. Le v primeru slabega vremena se bodo preselili pod streho nove telovadnice.

Dobrna je torej v velikem pričakovanju. — M. BOZIC

TRI NALOGE

V Laškem je bila pred leti seja medobčinskega sveta borčevskih organizacij v celjski regiji. Uvožna sta člana CK ZKS Emil Roje in predsednik ZS iz Celja Franc Rojsek. Leta informirala navzoče o nalogah po obeh kongresih ZK in kongresu ZS NOVJ. Nadalje so se dogovorili o pripravi na pomembne jubileje; na tridesetletnico osvoboditve Zgornje Savinjske doline, Kozjanskega in ustavitve 5. prekomorske brigade, ki ima domov v Celju. Razpravljali so še o nekaterih drugih vprašanjih, ki zadevajo nekdanje borce NOV.

PIVO IN CVETJE DOZOREVATA

Ali že veste? V Laškem bo že enajstič zapored tradicionalna turistična prireditev PIVO — CVETJE pod pokroviteljstvom Pivovarne Laško. Vse skupaj se bo začelo s predstavo »Balade in romances« grupe »Poetica« iz SLG Celje, ki bo v petek, 12. julija ob 20.30, v soboto pa bo ob isti uri gostovala »Zarja« iz Trnovca in igra »Manevris«.

Potem bo seveda malo oddiha in četrtek, 18. julija, se bo začel v dvorani restavracije »Huma« s šahovsko simulantko ob 18.00. Ob 18.00 bo otvoritev Gospodarske razstave, na kateri bodo sodelovale vse gospodarske organizacije in obrtna podjetja. Poskusi bomo lahko izdelke Kmetijske zadruge Laško, specializirane pekarnice in, seveda, vse skupaj ne bo šlo brez odličnega laškega piva. Ta dan bo ob 19.30 tudi laščanijada, člani Partizana in drugi za šport in zabavo navdušeni laščani se bodo pomerili v teku v vrečah, vlečenju vrvi, hoji po rokah, teku čez evre, v metanju pikada, hoji po gredah in vodenju žoge med ovirami. Dan se bo zaključil s študentskim tekom z baklami po mestnih ulicah.

V petek, 19. julija, bo na Valvazorjevem trgu ob 20.30 nastop »Črne magije«, videli bomo žonglerje, rokohtrepe in pač vse, kar sodi h kabaretni prireditvi.

Sobotni dan se bo začel ob 15. uri z nogometno tekmo med ekipama Pivovarne Laško in Kladivarjem Celje. Ob 18.00 se bodo pomerili rokometarji TIM-a Laško in Partizana Radče, nato si bomo ob 18.45, prav tako na šolskem igrišču, lahko ogledali demonstracijo Budokai-karate sekcije, ob 19.45 pa košarkarsko tekmo KK Zlatorog Laško in Beti Metlika.

No, in potem, ob 21.00 pride tisto najlepše, na kar smo čakali cel dan, ognjemet na Starem gradu in, letos prvič, tudi osrednji vodomet na Savinji.

Ob 21.30 bodo fantje zapeli nevesti podoknico, ženin pa bo pri njej malo povsaval.

V nedeljo bo laščanom že ob osmih zjutraj godba na pihala zagrala budnico. Nagradno tekmovanje lovcev bo ob 8.00 na Starem gradu. Tokrat bo pred gostišče »Huma«, hotelom »Savinja« in pred »Marketom« tudi promena koncert. Na parkirnem prostoru pivovarne se bo ob 10.00 formirala povorka mladosti in dela, v kateri bodo sodelovali vsi kolektivi Laškega, mladinska organizacija, pionirji, Partizan, ribiči, gasilci, planinci, železničarji, mladost in dela z roko v roki.

Prireditelji PIVO — CVETJE pa nikakor ne sme miniti brez kmečke občeti. Najprej bo seveda ob 11.00 šranjanje na Askerčevem trgu, ob 11.30 bo poroka kmečkega para in ob 12.00 »KMEČKA OHČETA« na Valvazorjevem trgu.

Vse dni, ko bo tekla ta prireditev, bo ples v vseh zabaviščnih, odprti bo Luna park z velikim električnim avtodromom in hain s športnimi avtomati in streli. a. V Laškem v času prireditve PIVO — CVETJE ne bodo poznali dolgočasnih popoldnevov. Lahko bodo obiskali tudi likovno razstavo, razstavo hobilcev in pitje, lahko bodo zaplesali, videli gorenjske in belokranjske narodne noše. Pot v Laško, pričrpani smo, ne bo zasloni.

Božena Pavčnik

Uspela prodaja obveznic

Z zakonom o izdaji obveznic za leto 1974, ki ga je izglasovala Zvezna skupščina za izvršitev obveznosti, ki so določene v proračunu, so se tudi v Ferralitu resno zavzeli za kar najboljšo izpeljavo te akcije. Računovodsko-financijski sektor je izdelal lestvico, po kateri naj bi potekal odkup obveznic za člane glede na višino osebnega dohodka posameznika. Za boljšo organizacijo odkupa obveznic so se dogovorili na sestanku vodje informativnih skupin, ki so potem seznanili člane kolektiva o pomenu odkupa obveznic federacije.

Po izdelani lestvici bo kolektiv Ferralita odkupil za 70.000.— dinarjev obveznic. Pri izplačilu osebnega dohodka za mesec maj je bilo odkupljenih obveznic v vrednosti 48.500.— dinarjev, dočim se je 226 članov kolektiva obvezalo s podpisom izjav, da bodo odkupili obveznice v skupni vrednosti za 74.900.— dinarjev.

Kolektiv Ferralita je verjetno med prvimi na območju, ki je organizirano pristopil in izpeljal akcijo za odkup obveznic federacije.

D. K.

ODMEVI

KDAJ NOVE PLAČE

V delovnih organizacijah je prehod na bruto obračun osebnih dohodkov povzročil nemalo dela. Zanimalo nas je, kaj so v posameznih podjetjih že naredili, kako tečejo priprave na bruto obračun osebnih dohodkov in kaj o tem delavci že vedo.

Tone Kos, računovodja v Kostroju — Slovenske Kojnice: Novosti o bruto sistemu obračunavanja osebnih dohodkov nam niso povzročile težav, saj smo pri nas že prej delali po tem sistemu. Več težav je bilo prej, saj so zakonski predpisi o obračunih nekaterih prispevkov temeljili na neto osnovah in smo tako morali vse te stopnje preračunavati. Pri nas je že doslej vsak delavec vedel, koliko je resnično zaslužil in kolikšni so bili njegovi prispevki iz tega bruto dohodka. Nismo pa imeli teh prispevkov specifičnih. Delavci tako niso vedeli, koliko dajo, na primer, za otroško varstvo, kulturo itd. Vedeli so le skupen znesek vseh prispevkov, samopriskrbe in končni neto dohodek. Mislim pa, da je prav, da smo uzakonili bruto sistem obračuna osebnih dohodkov, saj so tako računski čistili. Delavci vedo, koliko so zaslužili in koliko so od tega dali za družbene potrebe.

Andrijan Mravlje, šef knjižarstva v Tehnomercatorju: »Pri nas že delamo po

TABOR

RES SVEČANO

V nedeljo so v Taboru končali letošnja praznovanja praznika občine Zalec. Več sto domačinov, gostov iz občin celjskega območja in iz zamejske občine Boršt je počastilo spomin na 7. julij 1941., ko so v Savinjski dolini s prvo množično akcijo trosenja lepakov zanetili iskro upora.

Letošnja praznovanja občinskega praznika so bila izredno bogata. Proslave so se pričele že 23. junija s kulturnim tednom na Polzeli in se nadaljevale vse do prejšnje nedelje. Letos so praznovali po vsej občini. Skoraj vse krajevne skupnosti so se vključile v praznovanje, odpirale nove objekte, se vključevale v športna srečanja itd. Naj omenimo le nekaj pridobitev in proslav.

Zalška Gradnja je v Latkovi vasi odprla nove proizvodne prostore. MIK je v Gornji vasi odprl nove prostore opelkarne. V Libojah so prvič praznovali dan Liboj in to povsem upravičeno, saj so v Keramični industriji odpr-

li nove zmogljivosti. Svečano so odprli nov most čez Savinjo v Kasazah, Montana pa je pridobila nov obrat za izkoriščanje in predelavo apnenca. Ne moremo mimo odlično pripravljenega pohoda po partizanskih poteh in domačijah Miklavža in Črnega vrha, ki se ga je udeležilo preko 100 mladincev in nekdanjih borcev, ter dobro izvedene vaje enot teritorialne obrambe.

Tudi Polzelani so praznovali svoj dan. V Tovarni nogavic so odprli nove poslovne prostore, v Garantu pa novo linijo za površinsko obdelavo pohištvenih elementov.

Višek praznovanj je bilo nedeljsko srečanje v Taboru, kjer so na svečani seji skupščine občine opozorili na hiter napredek občine in na naloge v prihodnosti. Sledila je podelitev občinskih nagrad, ki so jih tokrat prejeli: Jožko Rozman, Franc Špeglič, Prosvetno društvo Ivan Cankar iz Tabora in ob-

činska zveza društev upokojencev iz Zalca, priznanje občine pa je prejel kolektiv SIP iz Sempetra. Seji je sledil dobro zasnovan in izveden kulturni spored, v katerem so poleg libijske godbe na pihala, združenega pevskega zbora iz Tabora in Polzele ter recitatorjev nastopili tudi gostje iz zamejstva, pripadniki slovenske narodnostne manjšine iz Boršta pri Trstu.

Prav obisk zamejskih Slovencev je dal praznovanju občinskega praznika še slovesnejše obeležje. Še bolj razveseljivo pa je, da bodo srečanja Taboranov in Borštanov postala tradicionalna.

Po otvoritvi novih objektov, ki so jih ob občinskem prazniku pridobili v Taboru — 6,5 km novih cest, obnovljen dom Partizana, nove trgovine... — se je praznovanje nadaljevalo s pesmijo in plesom v pozne večerne ure.

Zalčani so svoj občinski praznik res svečano in lepo proslavili. B. STAMEJCIC

TONE KOS

ANDRIJANA MRAVLJE

MAKS BASTL

novem sistemu obračunavanja osebnih dohodkov. Ko smo s tem pričeli, je vsak delavec dobil v roke obvestilo s podrobnim pojasnilom o novem sistemu. Delavci imajo tako na kuvertah s plačami zapisan znesek svojega bruto dohodka, skupni znesek vseh prispevkov in neto dohodek. S pomočjo poslanega obvestila pa si vsakdo lahko izračuna, koliko je prispeval za posamezno družbeno dejavnost. Delavci so takoj razumeli, za kaj gre in doslej še ni bilo pritožb ali nesporazumov. Le pri upokojenecih, ki delajo za nas in pri katerih je stopnja od bruto osnove nekoliko višja, je bilo nekaj pritožb. Mislim pa, da je bil že skrajni čas, da smo prešli na bruto sistem obračuna OD, saj so sedaj računi jasni, delav-

ci pa imajo tudi možnost, da na osnovi teh računov bolj vplivajo na delo interesnih skupnosti.

Maks Bastl, vodja finančnega sektorja v AERO: »Pri nas posebnih priprav na obračun osebnih dohodkov po bruto sistemu ni bilo, saj smo jih vključili v priprave na prehod na elektronsko obdelavo podatkov o osebnih dohodkih. Za prvo polletje smo prispevke obračunali in razliko, ki izvirajo iz različnih prispevnih stopenj v posameznih občinah, je pokrilo podjetje. Po novem sistemu bo prišlo do primerov, ko bosta dva delavca iz različnih občin, a v istem podjetju na enakem delovnem mestu, različno zaslužila, saj so prispevne stopnje od bruto dohodka po občinah raz-

lične. Bojim se, da bo zato med delavci prišlo do negodovanja, kar nas ponovno opozarja, da moramo ob podpisovanju družbenih dogovorov in samoupravnih sporazumov narediti vse, da bodo delavci res vedeli, o čem razpravljajo in kaj podpisujejo. Z novim sistemom je za nas več dela, saj pišemo več nalogov, prispevke pa tudi računamo na vsakega delavca posebej. Prej smo to opravili zborno.

Doslej na kuvertah delavci niso imeli napisanih bruto dohodkov niti zbirnih prispevkov. To bomo v kratkem naredili. S prehodom na elektronsko obdelavo teh podatkov pa bomo lahko na plačilnih listih zapisali tudi podatke o tem, kolikšni so prispevki za posamezne dejavnosti.

METKA

ROPOT NE MOTI

Vida Lipuš že štiriindvajset let dela v tovarni Metka v Celju. Je tkalka na dvanajstih strojih, ki delajo noč in dan ob velikem ropotu. Delo ni lahko, saj mora vseh osem ur stati, dobro paziti, da se kaj ne zatakne in ker dela na normo, tudi gledati, da naredi čim več. Ropot je ne moti več, saj je nanj že precej navajena ob tako dolgi delovni dobi. Uspeh dela je največkrat odvisen od stroja in od preje, ki je navita na stroj.

V Metki imajo delo razdeljeno na tri izmene — dopoldansko, popoldansko in nočno. Nočna izmena je zelo težka, kajti, če imaš doma otroke, moza in s tem skrbi, ne moreš podnevi spati več kot dve uri. Ponoči pa jet reba pri delu stati in paziti, da delo poteka normalno. Vida se kar dobro razume s sodelavkami; seveda pride včasih do kakšnega

Vida Lipuš

prepirčka, zavisti in podobno, vendar to skoraj ni vredno omembe.

Tovarna Metka ima svoj počitniški dom v Seči pri Portorožu. Dom pa je premajhen za vse delavke, ki želijo letovati na morju. Morajo se izmenjavati, tako da

nimajo vsako leto možnosti za dopust. Toda Vida ima rešitev za letos, ker gre v dom podjetja, kjer dela njen mož.

Vida Lipuš pridno dela na svojem delovnem mestu, doma pa gospodinja. Je poročena in ima že šestnajst let staro hčerko. Ker v njeni družini vlada harmonija, ji gre delo dobro od rok. Dela z veseljem in ima tudi veliko volje, da bi naredila čim več za boljši zaslužek, saj mora delati, kajti z eno plačo se ne da živeti v bloku in šolati hčerke. Mnogim ženam, ki pridejo v tkalnico, se zdi delo pretežno, zato jih mnogo odide v druge službe. Vida Lipuš pa je vztrajna in je tudi ena najstarejših tkalk v Metki. Ker vedno s prijaznim nasmehom prikriva utrujenost, bo v svojem poklicu imela prav gotovo dosti uspehov in tudi mi ji to želimo. Mira PLAHUTNIK

VELIČANSTVO BENCIN

Nikdar še ni bilo toliko razprav o bencinu, nafti in naftnih derivatih kot v preteklem obdobju, ki je jasno pokazalo tudi na to, kako smo odvisni — tako razviti kot manj razviti — od pogonskega goriva.

Ljudje so na sestankih, zborih pa tudi za mizami gostiln razpravljali o vlogi Jugoslavije v svetu, njeni pomoči arabskim državam — proizvajalkam nafte, govorili o »shvaležnosti«, »vračilih« in seveda o podražitvah bencina. Izredno visoko število avtomobilov na jugoslovanskih cestah — ugodni kreditni pogoji — je to vprašanje še aktualiziralo.

Potrebno je najprej podčrtati ugotovitve, da je razveseljivo in potrebno, da delovni ljudje v vsaki politični sredini vključujejo v svoje delo tudi razpravo o mednarodni politični situaciji, saj to pomeni kompleksno politizacijo naših ljudi. Gre za povezanost s svetom, v katerem ima Jugoslavija kot neuvrščena država pomembno vlogo.

Analize energetske in surovinske krize so pokazale, da gre za mnogo globlje procese v mednarodnih dimenzijah, kot pa so sprva menili površni opazovalci, ki so stanje pripisovali »trmoglavosti« držav proizvajalk nafte.

Politika Jugoslavije v svetu je znana, prav tako njen odnos do arabskega sveta. Potrebno je povedati, da imamo prednost pri dobavi nafte in

da smo dobili vse količine, kolikor smo zahtevali. Ob tem je potrebno spomniti, da je bil izvoz nafte v številne zahodne države močno omejen. Nafto smo dobivali po enaki ceni kot ostali svet. Kupovali pa smo jo — in jo še — od multinacionalnih kompanij (npr. British Petroleum), ki so nam v preteklosti dale kredite, mi pa smo s tem sklenili mednarodno pogodbo nakupa nafte pri njih. Zato je nemogoče prekiniti takšno pogodbo. Medtem ko te pogodbe še trajajo — in še bodo nekaj let — že sklepamo pogodbe tudi z nacionalnimi kompanijami samih držav — proizvajalk nafte. Tako sta Libija in Kuvajt pripravljena dati del sredstev za gradnjo naftovoda, Irak ponuja 150 milijonov dolarjev, ki bi jih investirali pri nas, gradnja velike rafinerije v Kopru naj bi potekala na podlagi sovlaganj z deželami, ki proizvajajo nafto. Pogovori tečejo.

Zaradi pomanjkanja bencina so v mnogih državah močno omejitve njegovo porabo, s prepovedjo vožnje v enem dnevu tedna, z omejitvami hitrosti in podobno. Bencina je pri nas res dovolj, kljub temu pa ni odveč razmišljati o omejevanju njegove rabe na ta ali oni način — iz drugih vzrokov: zaradi zmanjšanja števila prometnih nesreč in preprečevanja onesnaženja okolja, v katerem živimo.

M. SENČAR

VELENJE: JAMSKI REŠEVALCI

Praznovanje dneva rudarjev je za nami. Letos, ko TOZD rudnik praznuje 99-letnico obstoja, je bilo to praznovanje še toliko slavnostnejše, saj je bilo povezano s številnimi športnimi prireditvami in še tradicionalnim podeljevanjem priznanj rudarjem, ki so dvajset let delali v rudniku pa tudi tistim rudarjem reševalcem, ki zunanjo delovnega časa še preživijo del svojega prostega časa med rudniškimi reševalci.

Delo v reševalni ekipi v rudniku je zelo težavno, nevarno in odgovorno. Zato so tudi letos ob praznovanju rudarjev podelili reševalcem za 10-letno delo kristalne vaze. Letos so jih podelili dvanajst, obiskali pa smo VIKTORJA KRASKA in NESTLA FERDERJA. Slednji je po poklicu strojni tehnik in je letos dobil priznanje za 10-letno delo v reševalni ekipi.

Povedal je, da rudniška reševalna četa šteje 250 članov in da ima vsak član točno določene naloge ob morebitnem reševanju v jamah rudnika. Vaje imajo dvakrat mesečno in trajajo po šest ur ali pa tudi več. Dvakrat letno imajo tudi zdravniške preglede, ki so tako natančni, kot da bi šlo za pregled pilotov.

Viktor Krašek je že leta 1949 prišel v Velenje in sicer iz Zabuškove, kjer je obiskoval rudarsko šolo. Od leta 1951 dalje je zaposlen v jami in do danes

še ni bil poškodovan. Že lani je bil med nagrajenci za več kot 20-letno delo v rudniku, leta 1960 je prejel državno odlikovanje red dela, letos pa še priznanje za desetletno delo v četi reševalcev.

Kako to, da ob nesreči v rudniku Velenje ne slišimo več sirene?

»Večina reševalcev že stanuje v blokih, ki so povezani s telefoni, tako da vsak reševalec pravočasno zve, ali je nesreča v rudniku. Za nas, ki smo v svojih hišah, pa imamo to urejeno preko kurirjev. Tako tudi ne vznemirjamo več družin, poleg tega pa je obveščanje hitreje in točnejše. Letos je bilo v jamah še precej nesreč — vdor vode, vdor blata na čelu, požar v jami in še nekaj manjših nesreč, vendar smo vse do sedaj uspešno rešili in preprečili večjo škodo. Naša jama je zlasti nevarna zaradi plinov metana, dioksida in monoksida. Proti vsem s borimo. Dobro urejeno zračenje, velika strogočnost v jamah in stalna budnost so ukrepi, ki preprečujejo večje nesreče. Sicer pa nikoli ne veš, kaj te čaka, ko se vsak dan, z letom za letom podajaš med črno skalovje premoga po svoj kos kruha. Delo je nevarno, ljudi, ki se odločajo za ta poklic, vedno manj, zato je bilo potrebno temu delu posvetiti še več pozornosti.«

Tekst in foto: LOJZE OSTERSEK

REKLI SO

PETER BIZJAK

V pohištveni industriji Garant na Polzeli so v okviru praznovanja občinskega praznika odprli novo proizvodno halo za površinsko obdelavo lesa. Kaj pomeni ta pridobitev za Garant, nam je obratovodja Peter Bizjak povedal: »Nova hala pomeni za Garant veliko pridobitev. Doslej smo površinsko obdelovali les ročno, pozneje smo ga začeli obdelovati na posameznih strojih in ga zlagali na vozičke, s tem pa je bil zelo obremenjen transport. S tem, da smo odprli novo linijo, je proizvodnja gladko stekla, saj so med posameznimi fazami obdelave transporterji.«

T. TAVCAR

DOMINIK PIRNAT

V okviru praznovanja občinskega praznika občine Zalec so tudi v tovarni nogavic na Polzeli slovesno odprli novo skladišče. Kaj so s tem pridobili, nam je povedal predsednik delavskega sveta Dominik Pirnat: »S tem objektom smo v naši delovni organizaciji pridobili prepotrben prostor, v katerem bo mogoč sodoben mehaniziran način skladiščenja. Istočasno pa bomo del dosedanjih skladiščnih prostorov koristno porabili za razširjeno proizvodnjo. S tem bomo lahko na eni strani povečali proizvodnjo, surovine in gotove izdelke pa bomo lahko skladiščili pod najugodnejšimi pogoji.«

T. TAVCAR

LAŠKO

RUDARJI SO PRAZNOVALI

Predsednik konference sindikata OZD TIM Laško Preskar je vodil program na rudarskem pikniku.

Laški rudarji in drugi delavci organizacije združenega dela tovarne izolacijskega materiala Laško so 3. julij, dan rudarjev in obletnico začetka obratovanja obrata »TIM«, proslavili na Smohorju. O pomenu praznika je spregovoril direktor kolektiva, Srečko Sentjurc, ki je poudaril, da je kolektiv zrastel iz rudarjenja. Na prazničnem srečanju se spoznavajo družine, poglablja se pripadnost kolektivu. V nadaljevanju je govoril še predsednik občinskega sveta zveze sindikatov Laško, Marko Manfreda. Delavcem TIM ob njihovem prazniku brzojavno čestitala tudi Gospodarska zbornica Slovenije in jim zaželela delovne uspehe.

V pestrem kulturnem programu so zapeli pevci z zbora, zaigrala je laška ba na pihala. Rečički ji pa so z zvonikimi pili in pripovedovali skih zgodah in nezgoda lasil se je zvok harmonike na koncu so zaplesali. Na proslavi so bili tudi rezultati sindikalnega športnega prvenstva, ki so bili najuspešnejši delavci obrata TIM.

Potem je zadišalo po in čevapčičih, vse bolj so postajali pogovori, so se pevci. Za en lep bile pozabljene težave, na koncu so si ob stislih rok zaželeli praznično srečanja na Smohorju.

Znova presenečenje. Za vas, za nas, za vse!

Med prireditvami, ki jih pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje v okviru meseca varčevanja, oktobra, bo tudi proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice in v njenem delu razstava jubilejnih kovancev in drugih starih bančnih dokumentov in predmetov.

Da bi razstava v resnici zajela vse, kar je na voljo, zlasti pri občanah, vas celjska podružnica Ljubljanske banke vabi in prosi, da ji posodite ali prodate stare jubilejne kovance vseh vrst in izdaj in druge arhivsko oziroma zgodovinsko gradivo, ki kakor koli govori o hranilništvu na celjskem območju. Če pa bo to gradivo vezano na Celj-

ske mestno hranilnico, bo dobrodošlo toliko bolj.

Da bi vedeli, s kakšnim gradivom bomo lahko razpolagali pri ureditvi razstave, vas vabimo, da nam pripravljeno o sodelovanju z nami sporočite najpozneje do 15. septembra letos na naslov: Ljubljanska banka, podružnica Celje, odsek za pospeševanje denarnega varčevanja in propagande, Celje, Trg V. kongresa 10.

Ze v naprej hvala za sodelovanje in pomoč.

ljubljanska banka

PODRUŽNICA CELJE

INTERVJU

SAMOUPRAVA JE BITKA

pravi dobitnik priznanja samoupravljalcev STANE BERGLEZ

Stane Berglez, samostojni strokovnjak v »Kovnotehnik« Celju, je eden od letošnjih dobitnikov priznanja samoupravljalcev v Celju. Sodeluje v procesu graditve samouprave v Celju, odkar je nastalo. Je prvi predsednik delavškega sveta v »Kovnotehnik«, nekajkrat član tega samoupravnega organa, predsednik upravnega odbora, pa tudi zdaj pa kot sekretar sveta ZK v združenju organizacij dela vodi bitko za resnične samoupravne odnose v organizaciji ZK.

Samoupravljanje ni kakšno soditje in idila, pravi Stane Berglez. Je nenehni boj in spor med mnenji, čeravno v določenih kulturnih oblikah. Misli, da je samoupravo potrebno, kjer ni nobenih delavskih, polemik, kjer ni različnih stališč, sumljive narave.

Stane Berglez razvršča tere, ki so vzrok za še pre-

šibko uveljavljanje samoupravljanja, v dve skupini. Ena je materialna podlaga samoupravljanja. Dokler samoupravljanje ne bo »de facto« vsebovalo tudi odločanje o sredstvih, tako dolgo bo samouprava bolj ali manj formalizem. Drugi splet pa je subjektivne narave, prešibke zavesti, da je samoupravljanje sinteza samoupravnih pravic in dolžnosti, da je vsak človek, vsaka družbena skupina in celotna družba upravičena na tolikšni delež pri uveljavljanju pravic, kolikšen je delež pri izpolnjevanju dolžnosti, pri odgovornosti.

Ko je pojasnjeval misel o materialni podlagi samoupravljanja, seveda ni mislil le na sredstva, ki so domena kolektiva. V mislih je imel ves kompleks ustvarjene vrednosti, vključno in predvsem tudi vložena sredstva v banke, sklade itd.

»Vodstvene strukture v delovnih organizacijah se še vedno izogibajo direktnega soočanja s samoupravljalci, s proizvajalci. Še vedno prepočasno teče premik vodstvene vloge s položaja komande v

smer koordinacije. Samoupravni delež vodstvenih kadrov poteka premalo v širino. Še vedno ostaja na ravni delavskih svetov, komisij in odborov. Informacije so nerazumljive za širši krog samoupravljalcev zato, ker se stavljajo ne vedo, kaj bi delavci radi vedeli, oziroma kaj bodo razumeli — ali pa nalašč zavijajo podatke v bese-dišče težko razumljivega. Delavec včasih glasuje za nekaj, česar ne razume, ker se boji vprašati in s tem priznati, da ni razumel. Vendar je tu že dosežen napredek od dni, ko je bila metodologija nasprot-nikov resničnega samoupravljanja na hitro skicevanje brez posredovanja dnevnega reda do prakse, da so bili dvomljivi predlogi na koncu, ko so bili ljudje že zmučeni,« je dodal Stane Berglez za podkrepitev svoje misli.

J. KRAŠOVEC

EMO IN CELJE SLAVILA

DELAVSKO SREČANJE

Celjski mestni park prizorišče srečanja delavcev Iskrinih tovarn, EMO in Celjanov

Nikdar še ni bilo v celjskem parku toliko ljudi, kot 1. julija, na proslavljanju čezra borcev, 80. obletnice EMO in dneva Iskre. Vlakci in avtobusi so pripeljali tisoče delavcev Iskrinih tovarn, pa tudi Celjani so s svojo udeležbo pokazali, koliko pomeni EMO Celju. Zbili so se začeli že mnogo pred začetkom svečanega dela proslave, prišli pa so tudi številni gostje, med njimi Franc Leskošek-Luka, Zvone Dragan, Tone Bole, Jože Lončarič, Janez Barborič, Pavle Cankar in drugi.

Andrej Marinc, predsednik ZS Slovenije, je najprej čestital delavcem k prazniku in visoki obletnici EMO, nato pa je govoril o delovnih uspehih ZP Iskre ter poudaril pomembnost podpisa samoupravnega sporazuma o združevanju dela in sredstev med Iskrinimi in Gorenjskimi, s katerim je bila uspešno zaključena temeljito pripravljena povezava dveh slovenskih industrijskih orjakov. Ko je govoril o integracijskih gibanjih, je med drugim dejal:

»Ob sedanjih integracijskih procesih se delo ne končuje. Velike integracijske tvorbe je potrebno notranje utrditi. Potrebne so notranje organizacijske in tehnološke ter samoupravne spremembe. Sama finančna združitev, brez ustreznih notranjih kvalitativnih prenosov, lahko celo pomeni poslabšanje stanja. Integracijsko in poslovno povezovanje mora dati rezultate, kot so: skupni programi, delitev dela, organiziranje ustreznih sposobnih strokovnih služb, povezovanje navzven v družbo, sistem, kar vse se mora odražati na stabilnosti dohodka in razmerah dela za delavce. Nad temi in podobnimi vprašanji je potrebno nenehno bedeti in spodbujati vse člane kolektiva, da sodelujejo. Le na ta način bo samoupravno združeno delo preraslo v sistem, ki bo sposoben prevzeti nase vse temeljne funkcije družbene reprodukcije.

Odprija pa nam ostaja fronta nasproti številnim malim in srednje velikim kolektivom, ali boljše rečeno njihovo-

Predaja »raporta« vojakov, tabornikov in mladincev pred tribuno

vim vodstvom, ki ne razumejo oziroma zaradi svojih zasebnih in privatno-lastninskih nagibov nočejo razumeti sedanjega časa in naloga, ki jih pred njih postavljajo združeni delavci, organizirani v sindikatih, SZDL in ZK. Ni nobenega, ne političnega in ne ekonomskega razloga, da ostajajo zunaj procesov samoupravnega organiziranja gospodarstva in družbenih dejavnosti. Zlasti za povezovanje malih kolektivov ne smemo kopirati velike sisteme, najti moramo druge oblike, ki povezujejo med seboj in z velikimi organizacijami, da bi zagotovili tako trojno perspektivo svojim kolektivom.

Na svečanosti so govorili tudi Miro Jančigaj, glavni direktor EMO, Jože Kujs, generalni direktor Iskre, predsed-

nik ZB Iskre, predsednik sindikata EMO Celje, Jože Ostir pa je prebral tekst pozdravnega telegrama udeležencev proslave tovarišu Titu.

Po kulturnem nastopu recitatorjev in članov pevskih zborov »Svoboda« in »Ivan Cankar« se je slavlje nadaljevalo. »Stari emajlirci« so obujali spomine, ki jih ni malo, prehojeno pot kolektiva pa je opozarjala tudi razstava fotografij. Slavlje delavcev EMO in Iskre ter Celjanov je trajalo vse do večera. Naj zaključimo z ugotovitvijo, da je bila proslava oziroma srečanje dobro pripravljeno, celjski mestni park pa je ostal skoraj nepoškodovan, čeprav je bilo pričakovati drugačno podobo.

M. SENICAR
Foto: J. ZORKO

TURIZEM

„LADO“ V CELJU

Sporod prireditve v počastitev praznika celjske občine bo letos obogatilo tudi gostovanje hrvaškega folklornega ansambla »Lado« iz Zagreba. Sicer pa sodi ta nastop tudi v okvir letošnjih poskusnih poletnih prireditev v mestu ob Savinji.

»Lado«, ki velja za enega najboljših tovrstnih ansamblorov v Evropi, je bil ustanovljen 1949. leta v Zagrebu. V svojem repertoarju ima predvsem hrvaške tradicionalne narodne plesne, pesmi in noše, seveda pa tudi plesne drugih naših narodov.

Na prireditvi v Celju, v petek, 19. julija ob 20. uri na drsališču v celjskem mesnem parku, se bodo gostje predstavili z najrazličnejšimi plesi, med njimi tudi z gorenjskimi.

Naj še zapišemo, da si to prireditev velja ogledati, saj gre za prikaz čudovite jugoslovanske folkloze, za prikaz veselja, pisanih barv ter kombinacij plesov in melosa. O ansamblu še to, da ima za seboj več kot 3.000 nastopov doma in v tujini.

Tako pripravila Olepevalno in turistično društvo Celje, ki skupaj s kulturno skupnostjo organizira to prireditev, izreden dogodek ob letošnjem prazniku.

Z. VUDLER

ŠOFERJI ZA PRAZNIK

V spomin na prvo akcijo motoriziranih partizanskih enot praznujejo trinajsti julij kot dan šoferjev in avtomobanikov. To slavlje dobiva v zadnjem času vse širše obsele, poleg zgodovinskega in strokovnega tudi turističnega. V tem vzdušju bodo potekale tudi letošnje prireditve, ki jih v regijskem obsegu pripravlja Združenje šoferjev in avtomobanikov Celje pod pokroviteljstvom Izletnika. »Sicer pa prevzema Izletnik stalno skrb nad temi prireditvami,« je v razgovoru dejal član odbora in n.č. cestnega prometa Lojze Selč. »Izletnik je namreč tudi po sestavi svojega kolektiva najbolj vezan na našo organizacijo.«

Prve prireditve na čast trinajstega julija se bodo začele danes. Ob štirih popoldne se bo namreč v domu Partizana v Laškem začelo strelsko tekmovanje.

Petek, 12. julija ob 16. uri: kegljaško tekmovanje v Žalcu in spretnostna vožnja s tovornjaki in avtobusi v Oretu.

Sobota, 13. julija ob 7. uri — testiranje cestno prometnih predpisov za vse udeležence v spretnostni vožnji ter za vse instruktorje za poučevanje kandidatov za voznike motornih vozil iz celjskega območja.

Isti dan popoldne ob štirih bo še po celjskih ulicah povorka motornih vozil ter parada uniformiranih članov združenja. V parado so vključili tudi počastitev spomina padlih borcev za svobodo. Zato bodo položili venec k spomeniku na Slandrovem trgu.

Zaključne prireditve bodo v nedeljo, 14. julija in to pri Celjski koči. Gre za šoferski piknik, ki se bo pričel ob desetih popoldne in bo združen s podelitvijo priznanj za najboljše rezultate na tekmovanjih. Srečanje bodo izpopolnili še s kulturnim programom ter z otvoritvijo obnovljene postojanke. Do Celjske kočice bodo ta dan vozili tudi posebni avtobusi in to z odhodom ob devetih popoldne izpred avtobusne postaje v Celju.

Slavnostni del srečanja bodo sklenili z družabnim, ki ga bodo popestrili z zabavnimi igrami in drugim.

NUJNA NOVA VLAGANJA

Osmi redni občni zbor Zveze naravnih zdravilišč in zdraviliških krajev Slovenije, v ponedeljek, 8. julija v Rogški Slatini, ni potrdil samo uspešnosti dela te organizacije, ki ima svoj sedež od ustanovitve dalje v Celju, marveč tudi na drugo delo in probleme, ki se porajajo v tem času.

Ni naključje, da so v poročilih in razpravi vnovič poudarili nujnost hitrega in ustreznega urejanja zdravilišč. Zahteve domačega in tujega gosta terjajo tudi primerne zmožljivosti, ki jih pa v mnogih primerih ni ali so pomanjkljive ter zastarele. Zato so nova vlaganja v zdraviliških imperativ sedanjega časa.

Prav tako so odprli vprašanje ponovnega dela balneološkega zavoda, ki je pred leti sklenil svojo aktivnost zaradi pomanjkanja sredstev. In končno se je več kot značilno pojavila tudi zahteva po tesnejšem poslovnem sodelovanju med slovenskimi zdravilišči.

KDO BO
POTOVAL
V VARŠAVO

Partizanski golaž iz emajliranih skledic sredi zelenja je vsakomur teknil

STRMEC

SLAVNOSTNO!

V Strmecu, majhni, prijazni vasi pri Vojniku, je bilo v soboto in nedeljo veselo. Vaščani so praznovali 30. obletnico osvoboditve svojega kraja, ki je bil osvobojen 4. julija 1944. leta. Program, ki so ga pripravili, je bil lep: v soboto so najprej uprizorili napad na vas Strmec, predvajali so partizanski film «Kozara», v nedeljo pa je bila ob 8. uri osrednja proslava pri spomeniku NOV.

Najprej je vse navzoče pozdravil predsednik krajevne skupnosti Ivan Jezernik, nato pa je besedo prepustil komandantu Tomšičeve brigade Vladu Mišiču-Mihu. Ta je v

svojem govoru poudaril pomen XIV. divizije, njen pohod na Stajersko, Dolenjsko, Notranjsko. Bila je pomembna, prekaljena v nešteti borbah, poslana na Stajersko z nalogo, da razširi in razplamti narodnoosvobodilni boj... To je bila vsekakor njena prva in glavna naloga, katero je tudi popolnoma izvršila. »Prav je,« pravi Miha, »da se danes, po tolikih letih spominjamo težkih časov med vojno, ko so mnogi naši tovariši dali svoja življenja za to, kar imamo danes, tisti borci, ki so preživeli, pa svoje zdravje in mladost. Če ne bomo to pozabili in bomo pravilno pre-

našali na naše mlajše, bomo znali v primeru potrebe čuvati in braniti našo svobodo in našo samoupravno ureditev.«

Po govoru Vlada Mišiča je sledil kratek kulturni program, v katerem so sodelovali pionirji iz osnovne šole Strmec in Socka, pevski zbor Prosvetnega društva Strmec ter godba na pihala iz Vojnika.

Po programu je bilo srečanje nekdanjih borcev brigade Toneta Tomšiča, ki so sodelovali pri osvoboditvi kraja Strmec in ostalih udeležencev proslave.

DARJA

SREČANJA NA DELOVNEM MESTU

VRATAR

VSELEJ JE TU

V našem tedniku pričenjamo novo serijo zapisov. Odločili smo se, da bomo v vsaki številki predstavili po enega vratarja, ki nam bo spregovoril o svojem delu... Tako bodo naši bralci lahko spoznali, kakšen je pravzaprav poklic, ki se nam na prvi pogled zdi bolj dolgočasen kot ne. Naš prvi sogovornik je bil STEFAN VERK, vratar v šempeterskem podjetju SIP.

»Šest let sem že vratar, pa se mi še ni zgodilo, da bi mi bilo dolgočas. Nisem še dobil občutka, da je to delo enolično. Delam v treh izmenah in vsaka izmena zahteva drugačno delo. Najbolj živo je dopoldne. V podjetje prihajajo stranke, ne le iz domačih krajev, pač pa iz vseh naših republik. A tudi iz tujine pride mnogo ljudi. Treba jih je usmeriti. Človek mora biti s strankami vijuden, vedno prijazen, saj vemo, koliko pomeni prvi stik, prvi vtis, ki ga obiskovalec dobi. Dopoldne prihajajo v podjetje tudi avtomobili. Treba je pregledati vsak avtomobil, zapisati številko vsakega. Po-
brati moram račune in naročilnice. Se in še bi lahko našteval, pa je preveč vsega. Popoldne moramo vratarji zapisati, kdaj kdo odide iz podjetja, če slučajno opravlja nadure, skrbeti pa moramo predvsem, da v podjetje ne

pride nihče, ki za to ni pooblaščen.«

Kaj pa ponoči?

»Najbolj naporno delo je ponoči. Ko delavci odidejo iz službe, pregledam, če je morda kdo pozabil izključiti kakšen stroj, saj veste, zvečer vsak gleda na to, da čimprej odide iz tovarne. Zgodi se, da je delavec zamišljen in v vsej hitri pusti vključen stroj. Ponoči moram budno paziti, da kje ne izbruhne požar in v tem primeru mora biti vratar priseben, hladnokrven in hiter. Po najboljših močeh je potrebno požar preprečiti, obenem pa obvestiti gasilce. Pri nas k sreči še ni bilo nič hujšega. Ponoči moram obhoditi podjetje zaradi morebit-

nih kraj, tatov in takra mora vratar zanesti le nase. Zlasti ponoči smo tarji lahko tudi v življenjski nevarnosti.«

— Vam je delo, kljub temu, da je naporno, zahtevno in nevarno, všeč?

»O tem še nisem razmišljal. Moramo delati, da bi ko živimo. Če nekoliko pomislim, lahko rečem, da mi bilo težko, če bi moral pustiti to delovno mesto. Čvek se nekako navadi na klic, ki ga opravlja in malo pomeni. Rad opravljam to delo, pa čeprav moram ti v službi tudi ob nedeljah in prostih sobotah in praznikih

JANEZ VEDEK

ljubljska banka

PODRUŽNICA CELJE

PRIPRAVE NA
RAZGIBANI OKTOBER

Letošnje praznovanje svetovnega dne varčevanja, 31. oktobra oziroma meseca varčevanja, bo Celju prineslo vrsto zanimivih kulturnih prireditev. In spet bo celjska podružnica Ljubljanske banke tista, ki bo potrdila, da je njen delokrog mnogo širši kot pa samo opravljanje denarnih poslov.

Povod za takšno akcijo, ki bo vtisnila mestu poseben pečat, bo proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice. Torej, častitljivo slavlje enega najstarejših denarnih zavodov v Sloveniji.

Celjska mestna hranilnica je bila ustanovljena potem, ko je takratni občinski svet mesta Celja 21. septembra 1862. in končno 19. julija 1863. leta sklenil, da ustanovi svojo hranilnico. Hranilnica je bila ustanovljena pod naslovom »Hranilnica mesta Celje«. Statut te hranilnice je potrdilo takratno deželno glavarstvo v Gradcu in to oktobra 1864. leta. Hranilnica pa je začela poslovati 1. januarja 1865. leta.

Toliko na kratko o datumih, ki govorijo o začetkih dela tega denarnega zavoda. Sicer pa se bo letošnje slavlje meseca varčevanja v Celju razvijalo v treh smereh:

— na prvem mestu bo vsekakor proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice, ki pa bo z raznimi prireditvami trajala do oktobra 1975. leta;

— v tem času bo tudi proslava 30-letnice Denarnega zavoda Slovenije, in končno

— letos praznujemo še 50-letnico svetovnega dne varčevanja, 31. oktobra.

Da bi vse te proslave in prireditve dosegle svoj namen, zlasti pa še proslava 110-letnice ustanovitve Celjske mestne hranilnice, je Ljubljanska banka, podružnica Celje, imenovala poseben odbor za to slavlje, ki mu predseduje dr. Aleksander Hrašovec.

Odbor je že sprejel okvirni program prireditev. Tako je uvrstil v to aktivnost razstavo o razvoju Celjske mestne hranilnice, zatem numizmatično razstavo jubilejnih kovancev, razstavo starih hranilniških predmetov in dokumentov ter razstavo gradiva Denarnega zavoda Slovenije.

V oktobru bo slavnostna seja odbora varčevalcev, poleg tega pa tudi javna akademija z bogatim kulturnim sporedom.

V letu slavlja, ki bo trajalo do oktobra 1975. leta, bodo tudi preuredili del prostorov Celjske mestne hranilnice in odkrili spominsko obeležje ob vhodu v njeno poslopje.

Izredno kvaliteten spored bodo izpopolnili tudi pionirji, saj bo v oktobru letos pod pokroviteljstvom celjske podružnice Ljubljanske banke v mestu ob Savinji prvo republiško srečanje mladih hranilničarjev Slovenije. To srečanje sodi v program Jugoslovanskih pionirskih iger, organizirala pa ga bo Zveza prijateljev mladine.

Poleg teh, lahko bi napisali osrednjih prireditev, bo še vrsta drugih, ki tako ali drugače sodijo v okvir praznovanja meseca varčevanja in ki jih vsako leto pripravlja Ljubljanska banka, podružnica Celje.

PISMONOŠA

VSE VĚC DELA

Kamor pride, se ustavijo ljudje. Vsi ga poznajo. Z nasmehom odpre težko torbo in išče. Vedno se potrudi, da bi ustregel ljudem, zato jim izroči pošto tudi na ulici, ko ga srečajo.

Pismonoša Alojz PŠENIČNIK iz Sentjurja pride v službo vsak dan ob petih zjutraj. Najprej sprejme pošto in jo razvrsti po ulicah in hišnih številkah. Približno ob 8. uri začne pošto raznašati po hišah v Sentjurju. Pozvonil pri vsaki hiši in če se nihče ne javi, zatakne pismo za kljuko, odvisno pač od tega, kako se je že prej dogovoril s svojimi strankami. Večina hiš nima nabiralnikov, zato je raznašanje pošte najbolj naporno pri večnadstropnih hišah, kjer mora pismonoša hoditi po stopnicah do vsakega stanovanja.

Poleg tega imajo nekatere hiše vrtove, ki so zagrajene s plotovi. Zamudi se, če mora odpirati vrata ograje, iti po vrtu, potem pa še naleti na psa, ki pismonoše ne mara. Alojz hodi peš po blatu, po travi, pesku, v dežju, snegu ali vetru, a to mu ni odveč. Rad prinese pošto željnim občanom. Zelo rad opravlja svoje poklice. »Moj poklic ni lahek. Zahteven je zaradi velike količine pošte, ki je je čedalje več. V zadnjih treh letih se je število pošilk povečalo za trikrat. Drugi problem ki nas tare, je, da imamo premalo pismonoš v našem trgu, zato ne moremo dobiti zamenjave za dopust. Tako nikdar ne vemo, kdaj

bomo dobili dopust. Kljub temu pa pade breme na ostale, če je kateri od nas bolan. V tem primeru nosimo pošto na določeno območje vsak drugi dan.«

Z osebnim dohodkom mora biti zadovoljen vse do takrat, ko poklic pismonoše ne bo več štel za nekvalificiranega delavca. »Če bi imel možnost šolanja, bi se vpisal še v zadnji red osnovne šole, ki mi manjka, ter morda še nadaljeval šolanje v Ljubljani. Toda, ker gradim hišo, mi ne ostane nič prostega časa, imam pa tudi

majhnega otroka, ki mi potrebuje otroško varstvo, vedno pa upam, da bom ko končal osmi razred.«

Alojz je star 31 let opravlja ta poklic že šest let. Želi si, na bi bil na poklic priznan kot kvalificiranega delavca, da bi bilo več pismonoš so štirje v sentjurski občini.

»Sentjučani ga imamo in smo z Alojzom zadovoljni. Kadar slučajno pride do šne pomote, to sprejmemo razumevanjem.«

MIRA PLAHUT

Loške prireditve

Smola

Tako je pač letos! Smolo so imeli kmetje, ki niso mogli pravočasno pokositi in spraviti sena zaradi dežja. Smolo so imeli tisti, ki so konec junija in v začetku julija dopustovali, ker so bili tako trdijo je za jadransko obalo deževni. In smolo so imeli organizatorji letošnjih loških prireditev, ker je na otvoritveni dan prireditev ulival dež. Smola pa tak! Ločani so lepo počedili svoj kraj, obnovili komunalno podjetje iz Slovenskih Konjic jim je uredilo in preobrazilo grad Pogled, razpostavilo vabila za prvo predstavo letošnjih prireditev in potem pride dež in vse postane. Toda Ločani so se hitro znašli. Prestavili so pač otvoritev za tri dni po kolektoru naprej in vse je šlo spet kot po maslu. V Slovenskih Konjicah je namreč pred petek gostoval sovzorni ansambel Golubie gitarci, čigar nastop je tako postal uradna otvoritev letošnjih 4. tradicionalnih loških kulturnih prireditev. Prosvečno društvo Loče je sprostilo pokroviteljstvo letošnjih prireditev Industrijskemu kombinatu Korus iz Slovenskih Konjic, ki praznuje svojo 80-letnico obstoja. Prireditve so posvečene 10. letnici prvega kongresa slovenskih kulturnih delavcev. Končale se bodo 6. septembra. Poiskali smo predsednika prosvetnega društva iz Loče Vilija Kovačiča in z njim

spregovorili nekaj besed o letošnjih pripravah na prireditve. »Pri organizaciji letošnjih prireditev so nam zelo pomagala podjetja iz konjske občine, posebej še Korus, ki je prevzel pokroviteljstvo nad letošnjimi prireditvami. Potrebovali smo veliko sredstev, saj je sama obnovitev Pogleda terjala približno 38 milijonov starih dinarjev. Program letošnjih prireditev so pripravili člani prosvetnega društva, predvsem pa Emil Zupanc, predsednik odbora za poletne prireditve. Pri sestavljanju programa smo upoštevali predvsem občinstvo naših prireditev, ki je pretežno iz agrarnih predelov okolice Loč in Poljčan. In ravno zaradi strukture in številčnosti obiskovalcev smo nekaj prireditev prestavili iz Loč v druge kraje konjske občine. Tako bodo imeli nekaj predstav tudi Konjičani, Zrečani in prebivalci Poljčan. Ena od prireditev bo tudi na gradu Štatenberg. Upam, da bodo tudi letošnje prireditve uspele tako kot lanske. Da so lanske uspele, sklepam po tem, da je naše lanske prireditve skupaj obiskalo kar 13 tisoč ljudi. Seveda računamo, da jih bo letos še več.«

Tako torej pravi Vili Kovačič. Mi se njegovi želji pridružujemo in upamo, da dež Ločanom ne bo nagal. Vsaj velikokrat ne!

DAMJANA STAMEJCIC

V produkciji Fotokino kluba LT EMO so pričeli pod režijskim vodstvom Stanka Josta v petek snemati srednjemetrni film »GIMNAZIJA« po literarni predlogi Anotona Ingoliča in scenariju Stanka Josta. S snemanjem bodo končali konec tega tedna, premiera pa bo predvidoma v mesecu novembru. O nastajanju novega slovenskega filma, ki bo posnet v barvah na super 8 mm trak bomo obširneje pisali v prihodnji številki. Za zdaj samo še to: vsi igralci in statisti nastopajo brez honorarja, film bosta nekaj manj kot tri stotine milijonov, od tega je prispevala celjska Kulturna skupnost en milijon. Na sliki sta v ospredju igralec SLG Celje Matjaž Arsenjok v vlogi črnolasega Jelkinega zapeljivca in Andreja Konjedič v vlogi Jelke. Tokrat ima v rokah filmsko kamero Sandi Videnšek.

Foto: DRAGO MEDVED

Med revijami

„Obrazi“ izšli

Pravkar je prišla iz tiskarne dvojna številka revije za kulturo in literaturo OBRAZI. Likovno je revija opremljena z deli akademskega slikarja Vasilja Četkovića v njej pa sodeluje enaindvajset avtorjev: Vasilje Četković, Jana Božič, Milčič, Bojan Koštomaj, Marija Rehar, Toni Povše, Brigita Tihec, Betka Jesih, Milenko Strašek, Fran Roš, Natana Ribak, Aleksander Tvardovski, Cvetko Zagorski, Konstantin Paustovski, Jurij Rojs, Drago Medved, Jože Volčand, Stefan Zvižej, Vladimir Gajšek in Ivan Stopar.

Prvič so v reviji zastopani tudi prevodi: prevedeni so

trije teksti. Jurij Rojs je prevedel iz sodobne ruske proze dva teksta pisateljev Natana Ribaka in Konstantina Paustovskega, Cvetko Zagorski pa je predstavil Aleksandra Tvardovskega delo Iz dalje v daljo. Prva dva prevoda sta doslej prvič prevedena v slovenščino. Velja še opozoriti na nekatere polemične tekste, kot na primer Ivana Stoparja Se Lembergu obeta boljše prihodnost?, Stefana Zvižejja Delež amaterskega ustvarjanja in širjenja kulture ter Vladimirja Gajška esej Oda množicam. Seveda so pozornosti vredni tudi drugi teksti, še posebej pa opozarjamo na literarno dejavnost kluba mladih literatov.

Drago Medved je v reviji skušal podati kolikor toliko uspeh prikaz kulturnega delovanja v Celju in pri tem opozoril na nekatere probleme celjske kulture. Sestavkov, ki vas bodo zaposlili z razmišljanjem, je torej v reviji več kot dovolj.

Takšno porogramsko usmeritev, kot jo je v dvojni številki zajela revija Obrazi že sedaj, bo uredniški odbor še nadaljeval. Revija bo že ta teden na policah vseh knjigarn v Celju, dobite pa jo lahko tudi v kioskih. Če sedaj vabimo k sodelovanju vse, ki se čutite sposobne, da soustvarjate našo revijo, ki izhaja že peto leto.

Naslednji dve številki bosta izšli proti koncu leta.

MILENKO STRASEK

Milan Gerželj

V okviru kulturnega tedna na Polzeli so odprli novo knjižnico. Vodji knjižnice, Milanu Gerželju, smo zastavili nekaj vprašanj: Kako dolgo ste knjižničar? »Knjižničar sem od novembra 1946, torej polnih 28 let.« Imate dosti rednih bralcev? »Stalnih bralcev je kakih 60. Občasnih pa še precej več. Med njimi so večinoma mladi, učenci tukajšnje osemletke. Pogrešam predvsem mladino, pa tudi starejših bralcev je premalo.« In kaj najraje berejo? »Ker so naši bralci mladi, najraje berejo Franceta Bevka, Tonea Seliskarja in Suhodolčana, od tujih pa brata GRIMM, DISNEYA in KESTNERJA. Dobili ste novo knjižnico. Kaj vam to pomeni? »Doselej smo delali v zelo težkih razmerah, saj je bila knjižnica mnogo premajhna. Sedaj je zadosti prostora, na novo opremljena in bo tako delo lažje. Mislim, da bo bralcev mnogo več.«

T. TAVCAR

Šolstvo: nov predmet

Z novim šolskim letom bodo srednješolci (tudi na poklicnih šolah) spoznali nov predmet — samoupravljanje z osnovami marksizma. Učni načrt nove obveznosti v predmetniku naj bi rešil, vsaj deloma, hudo vsebinsko zagato vzgoje in izobraževanja na šolah II. stopnje, kjer prav vzgoja za samoupravljanje nikakor ni mogla postati neločljiv del družboslovnih predmetov. Pa ne samo to. V srednjih šolah so nastajale tudi precejšnje težave pri uvajanju koncepta novega samoupravnega položaja učenca in učitelja. Nekateri so pristali na zahtevo, naj bo srednja šola pripravljala nica za samoupravljanje. Težje so soglašali z mnenji, da naj bo že ta šola s svojo učno vsebino in notranjo prakso prva miniaturna kovačnica bodočih samoupravljalcev.

Ta razgrnjeni manjko srednje šole (v vsebini in praksi) naj vsaj deloma omili nov predmet z neahkim imenom — samoupravljanje z osnovami marksizma.

Ze jeseni bodo učenci prvih in drugih letnikov srednjih šol poslušali 70 oziroma 35 ur iz ciklusa o samoupravljanju. Tretji in četrti letnik pa bodo nadrobneje spoznali osnove marksizma v 35 urah. Zaradi uvedbe novega predmeta dijaki zadnjega letnika ne bodo več imeli družbene ureditve SFRI. Prootna bojazen, da bodo zaradi novega predmeta učenci še bolj obremenjeni, je bila preuranjena. Učni čas za nov predmet so šolski organi našli na račun drugih predmetov. Nekaj manj ur bo zgodovine, sociologije, filozofije, zemljepisa in tudi jezikov. Ob tem rezanju bi morali zahtevati, da bodo sedaj učni načrti ali profesorji znali uravnotežiti zgodovinski del družboslovnih predmetov in s snovjo vendarle seči tudi v čas, ki ga živimo.

Kajti priznati si moramo — novega predmeta ne bi bilo treba, če bi v srednjih šolah znali premagati okostenelost v podajanju učnih vsebin. Če bi bila za nas preteklost predvsem toliko važna, kolikor jo moramo poznati za razumevanje sedanjosti. In če bi se znali pogumneje otresti zgodovinske faktografije in količin učnih vsebin, ki so bolj dišale po navlaki kot po znanju, ki ga mora učenec dojeti in vsrkati za samoupravljanje in poklicno delo v našem času.

A tudi nov predmet sam nišesar ne rešuje. Samoupravljanje z osnovami marksizma ne more biti zgodovina ali matematika. Kakor hitro bo samo predmet, ki ga v šoli pedagozi pač morajo predavati, ker tako zahteva predmetnik in učni načrt, bo cilj dosežen le na pol. Kajti vsaka šola se mora zavedati, če, hoče, da bo samoupravljanje z osnovami marksizma več kot le predmet, da jih ne čaka lahko učno delo. Se posebej tiste, ki bodo morali po nekajdnevem tečaju stopiti jeseni pred učence, da jih poučijo o nečem novem, kar sele nastaja.

In v tem je največja draž, a tudi največja težava — da ne gre le za poučevanje. Predmet s sodobno učno vsebino zahteva tudi spremembo v učni metodi, v tehnikah in organizaciji učnega dela.

Samo teoretična predavanja o samoupravljanju in osnovah marksizma bodo zgolj sončni pramen, ki bo razsvetlil samo del šolskega in našega samoupravnega življenja.

J. V.

Kaj beremo

Bratji, pomeni povezovati črke v besede in jih dojemati kot misli. Najprej beremo, ker je čudovito spoznanje, da poznamo pomen črk. Potem dostikrat beremo, ker moramo, to je tisto, čemur pravimo obvezno branje. Začne se s Solzicani, povestjo Pod svobodnim soncem, romanom Deseti brat in pride čas, ko zremo za Iliado, Ano Karenino, Voljno in mir, Sedmino, Balado o trobenti in oblaku, pred nam; se razgrinja šentflorjanska dolina. Vseh teh del nimamo doma, hodimo ponje v knjižnice, tudi v celjske. V mestni knjižnici, kjer je vpisanih 24.000 bralcev, si med šolskim letom izposojajo največ dijak; in učenci, ki rabiyo dela za obvezno branje. Ko pa pridejo

počitnice, začnejo ta dela ostajati na policah. V knjižnici izposojajo znanstveno fantastiko. Sedaj je veliko povpraševanje tudi po Svetinovi Ukani, po zadnji novosti Ti vražji fantje v letečih škatljah, kot vedno si izposojamo dela Remarquaa, Kürsta in Pearl's Buckove. Starejši bralec imajo radi dela naših pisateljev, vedno znova priljubljenega Bevka, dela Zormanaa, Zupana in drugih. Tisti redki, ki segajo po poeziji, zadnje čase veliko berejo pesmi Tomaža Salamuna, Ervina Fritza, Svetlane Makarovič in velikega indijskega pesnika Tagore. V pionirski knjižnici je letos vpisanih 6158 mladih, ki imajo radi dela naših pisateljev, Maya, Doračajača dekleta se odločajo za delo Antona In

goliča »Mladost na stopnicah«, za »Bele tulpice«, za povest o »Cvetkovi Cilki«, tisti najmlajši pa imajo radi »Pisani živalski sveta in predvsem silkanice.

V študijski knjižnici, kamor hodijo predvsem študentje in dijaki (sedaj jih tam študira okoli 30 na dan, pozimi pa tudi 100) dobro vedo, da sta v Celju VEKS in pedagoška akademija, saj izposojajo največ literature o politični ekonomiji in pedagoški literaturi.

Ljudje torej beremo in študiramo. Vedno pogosteje se odločamo tudi za dobre knjige, a veliko premalo beremo pesmi. Tiste drobne misli, ki se porajajo v človeku, ko mu je hudo in ko je srečen.

BOŽENA PAVČNIK

DOGODKI

KONJICE: USTANOVITEV SAMOUPRAVNE STANOVANJSKE SKUPNOSTI

Ta dni bodo v Slovenskih Konjicah ustanovili samoupravno stanovanjsko skupnost. Razlog za pozno ustanovitev skupnosti je ta, da delovne organizacije niso pravočasno izvolile svojih delegatov, ki bodo delovali znotraj samoupravne stanovanjske skupnosti v treh enotah: v samoupravni enoti za graditev stanovanj bo 15 članski zbor delegatov, v samoupravni enoti za gospodarjenje s stanovanji bo 16 delegatov in v samoupravni enoti za družbeno pomoč v stanovanjskem gospodarstvu bo 21 delegatov. Skupščina samoupravne stanovanjske skupnosti bo tvorilo 16 delegatov krajevnih skupnosti, družbeno-političnih organizacij in organizacij združenega dela. Za vse enote bo opravljalo strokovna opravila Stanovanjsko komunalno podjetje.

Samoupravno stanovanjsko skupnost bodo predvidoma ustanovili 15. julija. D. S.

RIMSKÉ TOPLICE: VEČER PLESA IN PLAVANJA

V mesecu juliju in avgustu bo vsak četrtek in sobota od 19. do 22. ure turistično društvo RIMSKÉ TOPLICE priredilo v prostorih Termalnega kopališča VEČER PLESA in PLAVANJA. Glasba bo reproducirana s gramofonskih plošč, magnetofonskih trakov in kaset. V primeru slabega vremena bo prireditev odpadla. Cena vstopnic bo pet dinarjev.

Upajo na številno udeležbo in se priporočajo.

DARJA GLANČNIK

PREBOLD: TUDI ZA KOZJANSKO

Preboldski Klub mladih je spet na pragu velike naloge. Pisali smo že, da je ena izmed nalog preboldskih mladincev tudi ta, da skrbijo za zabavno življenje Savinččanov. Skupaj z uredništvom ljubljanske Antene bodo 27. julija pripravili na bazenu veliko zabavnoglasbeno prireditev PREBOLDSKA NOC 74. Na prireditvi bodo med drugim nastopili TATJANA GROS, IVICA SERPEZI, ULTRA 4, VOKALI, TONE FORNEZZI-TOP, EVGEN JURIC in priljubljeni beograjski humorist MIJA ALEKSIC. Prireditve bo vodil MARJAN KRALJ. Preboldski mladinci so se odločili, da bodo del dohodka namenili za prizadeje na Kozjanskem. Prav tako bodo v ta namen prispevali tudi denarno nagrado za osvojitve najvišjega mesta v akciji NAS KRAJ JE NAJLEPSI. Preboldskim mladincem lahko za vse to še čestitamo in tudi drugim priporočamo, da se zgledujejo po njih. JANEZ VEDENIK

ŽALEC: PRI NAS NAJLEPŠE

V žalski občini so zaključili polletno akcijo urejevanja okolja. Udeležilo se je 32 aktivov krajevnih skupnosti in osnovnih šol. Akcija je doživela velik uspeh. Priznanja so dobili mladinski aktiv krajevnih skupnosti Drešnje vasi, Prebolda in Žalca. Svoje okolje pa so najlepše uredile osnovne šole na Polzeli, Petrovčah in Sempetru. Uspeh akcije nam dokazuje pripravljenost krajanov in šolske mladine na urejevanje in ohranjanje lepote življenjskega prostora. Upamo, da akcija žalskih občanov ne bo ostala osamljena. —vš

ŽALEC: 4. JULIJ V FERRALITU

V počastitev Dneva borca so tudi v Ferralitu v Žalcu počastili ta dan s tem, da so se zbrali vsi borci in interniranci na šolskem zakusku, kjer jih je predsednik delavskega sveta obdaril s knjigami s tematiko iz NOB.

Kljub temu, da njihovo število ni veliko, so takšne svečanosti že nekajletna praksa. Res da kolektiv ni velik in da se ljudje dnevno srečujejo med seboj, vendar pa se na tem vsakoletnem srečanju spominjajo težkih dni, ko je naša domovina preživljala težka leta okupacije. D. K.

LAŠKO: OBČINSKI NAGRAJENCI

Ob prazniku občine Laško je bila v torek, 2. julija v Laškem slavnostna seja. Prisostvovali so ji tudi predstavniki pobratenih občin Trstenik in Vrbovec, ki so laški občini ob njenem prazniku podarili spominska darila. Na seji so bile podeljene 2. julijske nagrade pionirskim odredom osnovnih šol Laško in Rimske Toplice za njihovo dolgoletno delo, sindikalni godbi Papirnice Radeče za uspehe v njenem 60-letnem delovanju in posameznikom: DANILU ISTENICU za utrjevanje krajevnih samouprav, STANETU KOSE-LJU, direktorju Papirnice Radeče, za gospodarske uspehe in uspehe v samoupravljanju ter JOZETU PRESCARU za razvoj krajevnih samouprav in za zasluge pri razvijanju trgovske dejavnosti. B. P.

SLOVESNOST NA PLANINSKI VASI

V nedeljo, 7. julija, je bila v Planinski vasi slovesnost ob odkritju spominske plošče. Letos mineva 30 let, odkar se je Okrožni komite OF s svojimi institucijami preselil v Bohorja v Planinsko vas. S to priložnostjo se je začel niz srečanj, ki jih organizira šentjurska občina ob svojem prazniku. Na slavnosti je govoril prvoborec Ivan Luskar. Poudaril je delež, ki ga je prispevalo Kozjansko k izgonu okupatorja. Omenil je, da še danes fašistične in druge sile posegajo po našem ozemlju, kalijo mir in želijo povzročiti narodno neenotnost. Posebno je poudaril prednost, ki nam jih nudi nova ustava. Zatem je odkril spominsko ploščo, ki označuje mesto, kamor se je preselil Okrožni komite OF leta 1944.

Na prostavi so sodelovali tudi brigadirji, ki gradijo cesto in vodovod. V brigado je vključen tudi poseben oddelek Radečega križa, ki ima namen pomagati prebivalstvu in izvajati sanitarne ukrepe. Proslava so zaključili s plesom. Marko SJKLOČA

SCHIEDEL — YU —

Kamin, dimnik št. 1

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

NAŠI PRAKTIKANTI

BODOČI NOVINARJI?

Počasi, a vztrajno prihaja poletje, z njim dopusti in za nas, novinarje, tisti nesrečni čas, ko se tako malo dogaja, ko iščemo »arace«, da imamo o čem pisati, čas, ki mu pravimo »zona kislih kumaric«. A kljub temu ima tudi poletni čas svoje dobre strani. Če drugega no, nas vsaj ne zebe, ko hodimo po terenu. Pa še nekaj je dobrega — poletni napolni našo redakcijo živ-žav praktikantov, bodočih novinarjev, ki pridejo k nam, da bi preizkusili svoje znanje, napravili prve korake v novinarstvu. Kakšni so? Zakaj jih privlači prav novinarstvo? Kakšne so njihove ambicije, želje, hobiji? O vsem tem sem kramljal z njimi, jih v pogovoru bolje spoznal in sedaj jih predstavljam tudi vam.

Mira Plahutnik, ki ji do konca prvega letnika na Fakulteti za sociologijo, politične vede in novinarstvo (FSPN) manjkajo še trije izpiti, je bila med zgovornejšimi.

Mira, zakaj prav novinarstvo?

Težko bi rekla. Toliko je vzrokov. To delo me veseli, že v šol sem rada pisala... Kaj vem, zakaj?

Praviš, da rada pišeš?

O, to pa. Pišem tudi pesmi. Ze od 1. letnika ekonomske šole. Veš, človek se mora izpovedovati in jaz se najraje izpovem papirju. Rada pišem. Za Obrazce, za celjski klub mladih literatov, ki ga vodim.

Mi zaupaš svoje želje?

Ne boš mi verjel. Nimam veliko želja. Da bi uspela v poklicu, da bi uspela v novinarstvu. Sem neskromna? Saj si ne želim svojega uspeha, želim si, da bi bilo moje delo uspešno, da bi pomagala.

Imaš kak hobi?

Kdo ga pa nama? Glavne so pesmi. Cel kup jih je, sicer pa boljše, da ti o tem ne govorim. Me ne boš mogel ustaviti.

Taka je Mira. Kaj pa Vida Spendl, tudi zelena brucka na FSPN?

A z mano se boš pogovarjal? Nimaš drugega dela?

Imam, pa vseeno...

No, prav. Vem, da boš vprašal, zakaj novinarstvo. Ne vem. To je tako, kot če bi vprašal, zakaj je trava zelena. Odločila sem se. To je v meni.

Si ambiciozna? Niti ne. Vseeno mi je, kje bom delala, ko končam. Delo je pri vas prav tako delo kot pri velikih časopisnih organizacijah.

Pa tvoje želje?

Da me ne bi povozil avto, da se ne bi zastupila

s pitjem naše »snažne« vode...

Imaš kak hobi?

Cel kup. Včasih sem zbiral stare žarnice, pa znamke, plošče, star denar... Se ne boš smejal?

Zakaj?

Zbiram tudi kosti. Stare. Doma imam Čarlja. Lobanjo. Je odličen kolega. Vse mu lahko poveš, pa te ne izda.

Potem se dobro razumeta.

Sveda, le oče je bil jezen, ko sem z njegovo krtačko umila Čarlju zobe.

In tu sem se pričel smejati. Kaj hočem, če je bilo smešno. Pa ni bila jezna. Taka je Vida. Kaj pa Marko Sjekloča?

Mira Plahutnik

Kdo sem? Ja, Marko, drugače študent FSPN, kjer sem končal 1. letnik psihologije.

Torej ne boš novinar?

Kdo ve? Verjetno ne. Zanima me bolj politika, geografija, zgodovina, si-

Vida Spendl

cer pa, kaj me ne zanima, bi ti lažje povedal.

Želje?

Veliko jih je. Ambiciozen sem, a se zavedam, da je za uresničitev potrebno trdo delo. K sreči imam močno voljo. Ko vse ostalo odpove, ta ostane. Kljub vsemu je glavna ambicija diplomacija.

Marko Sjekloča

Pa hobiji?

O, jej, raje ne sprašuj. Atletika, v katero sem zaljubljen in upam, da bom tu kaj dosegel. Na 400 m že imam 52:2, a bom rezultat še krepko popravil. Boš videl! Pa še astronomija, tehnika, knjige...

Verjameš v horoskop?

Ne, lahko pa ti ga napišem, če želiš. Znam pisati dvournno.

Ali ceniš kako osebnost prav posebej?

Po imenu je ne poznam. Vsako osebnost lahko ce-

Božena Pavčnik

niš po njenih pozitivnih pa tudi negativnih lastnostih. Cenim delavca in zato ne cenim sebe, ker živim na račun njegovega

Darja Glančnik

težkega dela. Vrniti mu bom.

Božena Pavčnik je doma iz Belovega pri Laškem. Ko jo »ozmerjaš« z brucem, hitro poskoči in pravi, da ni več. Ima že nekaj izpizov za sabo.

Kaj študiraš?

Tudi na boljše čase, drugače pa novinarstvo.

Zakaj novinarstvo?

Mi veš povedati, zakaj si ti novinar?

Pa me imaš! Dobra novinarica boš. Znaš spravevati.

Pa tudi odgovarjati znam. Želim biti v središču dogajanja, vedeti, v kakšni družbi, svetu, živim. Zato bom novinarica.

Ambicije?

Jezem boš, da si ne izmislim kaj originalnega, a je edina ambicija, da končam študij in se zaposlim.

Pa želje?

Oh, teh je pa veliko. Najprej, da naredim vojniški izpit...

Imaš kak hobi?

Križanke rešujem. Tako preizkušam svoje znanje.

O čem razmišljaš?

O življenju, odnosih med ljudmi, o kavi, na katero me boš, upam, povabil...

Pa osebnost?

Nima imena. Cenim človeka, ki je človek, ki se zna odpovedati svojim željam v korist drugih. Tisto je tak.

Se Darja Glančnik je ostala. Nekateri jo že poznate, saj je naša sodelavka že dolgo.

Študij na FSPN mi gre. Tudi jaz bom novinarica.

Imaš težave?

Kdo jih nima. Meni je problem tuj jezik.

Ambicije?

Po študiju dobiti tako službo, da bom čimveč na terenu med ljudmi. Njihove težave želim spoznati, pomagati k premagovanju razlik med bogatimi in revnimi, velikimi in malimi...

Želje?

Pisati še boljše pesmi. Da, tudi jaz sem pesnica in na pobudo Nika Grafenauerja želim izdati svojo zbirko. Želim tudi do končati roman, ki ga pišem. Cel zvezek že imam. O ljubezni.

Te naj sploh vprašam za hobi?

Si me že. Moj hobi je gledališče. Rada igram in letos spet začnem pri Zorji. Veš, gledališče je naš družinski hobi.

???

Ja, igrajo stric, teta, sestrična...

Takšni so naši praktiki. Povsem preprosti mladi ljudje so, s podobnimi ambicijami in podobnimi željami kot tisti ko mladiki pri nas. Pa pomagajte jim, če vas bodo kaj povprašali.

BRANKO STAMEJČIČ

POKLICNO USMERJANJE

PIŠE 20
ROMAN BOBEN

VIŠJE IN VISOKE ŠOLE

Tudi za srednješolca je napočil čas za poklicno odločitev. Ne za vse. Mislil predvsem na tiste, ki so končali gimnazijo in gimnazijo pedagoške smeri. Vsi ostali ste se odločili že pred štirimi leti. In vas sedaj čaka samo še odločitev: ali v službo ali pa nadaljevati šolanje na eni od ustreznih višjih ali visokih šol. To gotovo ne bo težko. Štiri leta učenja na srednji šoli vam je gotovo prineslo tudi spoznanje kakšne so vaše možnosti, ako bi šolanje nadaljevali. In če so, kar korajžno naprej. Tu pač ni potreben nasvet — nadaljevali boste pač na šoli, ki odgovarja po vsebini tisti, ki ste jo pravkar končali. Prav neumno bi bilo, če bi se sedaj lotili nečesa za kar nimate osnove, ne prepotrebne specifičnega predznanja.

Več problemov bo pač, kot vsako leto, pri tistih, ki so končali gimnazijo ali gimnazijo pedagoške smeri. Mirno lahko trdim, da je procent takih dijakov, ki si želijo navet približno 25. Seveda

je ta odstotek različen v različnih krajih. In kateri so problemi v zvezi z izbiro poklica? Na prvem mestu je *raznolikost interesov*. Na drugem mestu je *dvom o svojih sposobnostih*. Na tretjem mestu so *materialni problemi* in na četrtem mestu problemi zaradi *zdravstvenega stanja*.

Pa poskušajmo razčleniti vsakaga posebej. Raznolikost interesov se največkrat pojavlja pri fantih. So pa tudi fantje tisti, ki se bolj redko skušajo o teh problemih pogovarjati. Je pa to edini način, da izluščimo iz množice interesov pravi tistega, ki je najmočnejši. Pogovor z razrednikom, s profesorji, s psihologom (če na šoli je), s poverjenikom za poklicno usmerjanje (na vsaki šoli je), s starši ali pa s poklicnim svetovalcem na zavodu za zaposlovanje bo prvi korak h končni odločitvi. Po prvem koraku pa bodo sledili tudi drugi. Načinov, kako izluščiti jedro iz orehove lupine, poznamo veliko. In ni je lupine, ki bi bila dovolj trda, če se je

lotimo na pravem mestu.

Trši oreh je marsikdaj dvom v svoje sposobnosti. Posebno takrat, kadar se naše želje ne skladajo s slabimi ocenami tistih predmetov, ki so osnova za določen študij. V tem primeru se je pač potrebno prilagoditi. Npr. če nam je delala težava matematika, potem pač odpadejo vse tiste smeri študija, kjer prevladuje matematika. In tako bi lahko razmišljali še naprej. Povedati vam moram, da vam bodo v zvezi s tem problemom veliko pomagali, če se boste oglašili v poklicni svetovalnici, kjer imajo na razpolago podatke o vaših sposobnostih in na podlagi teh bo odpravljen marsikateri dvom.

Materialni problemi prav gotovo niso od muh pri marsikaterem dijaku. In kako jih rešiti? S štipendijo. Skoraj ni dneva, da ne bi bil v dnevnem časopisju objavljen razpis štipendij, katere od delovnih organizacij ali ustanov, ki si želijo tako pridobiti bodoče sodelavce. Morda pa boste kandidirali za štipendijo pri

vašem občinskem skladu ali pa pri izobraževalni skupnosti. V času počitnic pa bo objavljen razpis republiške izobraževalne skupnosti. Iz izkušenj vem, da je mogoče rešiti večino primerov — potrebno je samo malo pobrskati, pravočasno in na pravem mestu vložiti prošnjo. Veliko takih informacij boste vsekakor dobili v poklicni svetovalnici, ki obstaja pri vsakem komunalnem zavodu za zaposlovanje.

Zdravstveni problemi so bolj redki, vendar obstajajo. V primeru, da sami ne boste mogli presoditi ali je vaše zdravstveno stanje ovira za vaš bodoči študij ali ne, se oglašite v poklicni svetovalnici, kjer vas bodo napotili na poseben zdravniški pregled. Tam vam bodo povedali kaj morate storiti in za katero pot se lahko odločite.

Tako. Prihodnjic pa nekoliko besed o vrstah višjih in visokih šol in njihovih programih. In seveda tudi o tem, kam se jih vpiše preveč in kam premalo.

Vinko Langerholz

Spet je srce izdalo človeka, ki je še toliko hotel, toliko snoval. V dvanajdesetem letu ga je po krajši bolezni spodrazilo sredi delovnega zanaša.

Vinko Langerholz — predsednik občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah je umrl, začet od kapi. Človeka, ki je toliko storil za skupnost, ki je toliko naredil iz samega sebe, ni več v vrstah borcev za boljši jutri.

Rojen je bil blizu Škofje Loke, vendar je bil od otroških let doma pod Pohorjem, kjer v Oplotnici klešejo trd siv granit. Kot vse njegove vrstnike ga je usoda najprej vklebila v tujo uniformo, potem pa je pobegnil in kot borec 10. prekomorske brigade vkorakal v Ljubljano.

Po vojni je bil neprestano aktivist, družbeni delavec, ko je služboval v oblastnih organih, ko je delal v tovarni usnja in

ko je vodil delavsko univerzo. Istočasno, ko je vodil izobraževanje drugih, se je izobraževal tudi sam, saj je ob delu dokončal prvo stopnjo prava in se nedavno vpisal tudi na drugo stopnjo.

Hudo ga bomo pogrešali tudi mi in predvsem naši bralci iz konjske občine. Polnih dvajset let je bil naš zvest, nepogrešljiv sodelavec NT in RC.

Nosilec več odlikovanj je, vendar ga bo v spominu soobčanov, delavcev konjske občine, v spominu nas vseh dolgo obdržala njegova tovariška toplota in prijaznost.

In toliko je še obetal. Naj mu bo trajen spomin in hvala.

J. Kr.

PRAKTIKANTI : PODJETJA

VSI ZADOVOLJNI

Poletje je za šolarje, dijake, študente čas počitnic, brezskrbnega poležavanja, branja knjig, romanov, seveda, če je šolsko leto minilo v redu. Toda vse več je mladih, ki poleti delajo. Nekateri zato, ker tako zahteva učni program, drugi, ker dobivajo štipendije, največ pa je tistih, ki delajo, da si zaslužijo denar za knjige, za čim lepše počitnice.

Ponavadi imajo v podjetjih radi te mlade ljudi, ki delajo z veseljem, z zanimanjem in redavostjo. Pa tudi mladi se ne pritožujejo, saj se na delu naučijo mnogo stvari; življenje se jim pokaže še z druge strani.

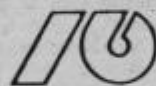
Stanka Brečko — ROPRET MANICA je letos začela tretji letnik gimnazije pedagoške smeri v Celju. Obvezno prakso je opravljala v pivovarni Laško. Ker ji je bilo delo všeč, se je odločila, da bo v tovarni ostala en mesec. Dela v pisarni, kjer vpisuje prejeta pošta. Odločila sem se, da študija bom nadaljevala na pedagoški akademiji. Raje bom delala na višji komercialno. Delo v pisarni se ji zdi zanimivejše zdaj, ko se je poletje spoznala z njim. »Praktikanti smo v pivovarni nalezili na razumevanje in pošteno, ki je nismo pričakovali. To nam je omogočilo, da smo se hitro navadili na delo,« je dejala Manica. Zaradi prakse bo za počitnice ostalo bolj malo časa. S starši bo odšla na morje, potem pa se bo spet pričelo šolsko leto in z njim kopica stvari.

STANKA BREČKO obiskuje VIŠJO VEKŠKO v Mariboru. Odločila se je za smer turistično-gostinstvo. Ze v srednji šoli je opravljala počitniško

Jože Klemenčič — prakso v več podjetjih, letos pa ji delo v komercialnem oddelku narekuje študij. Štirinajst dni se bo seznanjala s proizvodnim delom. »Počitniška praksa je zelo koristna. Imam mentorja, dipl. ekonom. Franca Ortla, ki bi se mu rada zahvalila za pomoč.« Stanka je z izbiro študija zadovoljna. Zeli si le, da bi se lahko zaposlila v turistični agenciji. »Sem preveč živahne narave, da bi zdržala v pisarni. Rada bi veliko potovala.«

Opraviti mora še dva izpita, zato bodo počitnice bolj delovne, kot si to želi mlado dekle. Stanka pa se ne pritožuje, saj jo študij veseli in si želi le, da bi ga čim uspešneje zaključila.

JOŽE KLEMENČIČ študira kemijo na Višji tehnični šoli v Mariboru in mu do diplome manjka le še en semester. Med počitnicami je hotel delati že v srednji šoli. Letos pa je že drugo leto na praksi v TIM-u, ker tu dobiva štipendijo, brez katere bi le težko študiral. Pravi, da je

Ljubljanska banka PODRUŽNICA CELJE

objavlja

naslednja prosta delovna mesta za sedež podružnice, Vodnikova ulica 2:

1. revizorja
— višja ali visoka izobrazba
— 5 let delovnih izkušenj
— poznavanje bančnega poslovanja
2. 11 višjih likvidatorjev
— srednješolska izobrazba
— nad 1 leto delovnih izkušenj
3. strojni saldakontist-likvidator I
— srednja ali nepopolna srednja šola
— 1 leto delovnih izkušenj za srednjo šolo
— 5 let delovnih izkušenj za nepopolno srednjo šolo
— obvladanje knjiženja na Ascoti
4. višjega administratorja
— srednja ali nepopolna srednja šola
— 1 leto delovnih izkušenj za srednjo šolo
— 5 let delovnih izkušenj za nepopolno srednjo šolo
5. 4 administratorje
— srednja ali nepopolna srednja šola
— 1 leto delovnih izkušenj za srednjo šolo
— 5 let delovnih izkušenj za nepopolno srednjo šolo
6. strojepiske 1 a
— administrativna šola
— 1 leto delovnih izkušenj
— izpit za strojepisko I a za ekspozituro Laško:
7. referenta
— srednješolska izobrazba
— 2 leti delovnih izkušenj

Vloge z dokazili o izobrazbi dostavite Ljubljanski banki, podružnici Celje, Službi poslovne koordinacije 15 dni po objavi, kjer lahko dobite vse potrebne informacije.

B. P. — V. S.

GRADNJA ŽALEC

DA, SCHIEDEL
DIMNIK
RES PRVI V SVETU!

KDO BO POTOVAL Z NOVIM TEDNIKOM IN IZLETNIKOM V VARŠAVO

Kandidat za izlet v Varšavo postanete na dva načina:

1. Pošljite nam svojo fotografijo z rojstnimi in ostalimi podatki (polic, naslov). Pogoji pa je, da ste stari od 15 do 20 let, ali pa če ste delavec ali kmet in ste starejši od 20 let. V vsaki številki Novega tednika bomo objavili 4 fotografije štirih bralcev ali bralk, ki bodo kandidati za izlet. S fotografijo morate poslati tudi kupon. V uredništvu bomo žrebali, katere 4 fotografije bomo objavili.

2. Izrežite glasovalni kupon, ga izpolnite s svojim naslovom, zapišite, za katerega kandidata objavljenih fotografij glasujete, kupon prilepite na dopisnico in pošljite na naš naslov.

Kandidat z objavljene fotografije, za katerega bo s kuponi glasovalo največ bralcev in bralk, bo postal prvi udeleženec izleta.

Drugega pa bomo izžrebali v uredništvu med vami, bralci, ki boste poslali glasovalne kupone. Seveda lahko vsakdo pošlje tudi več kuponov, a največ 10. Vse bomo upoštevali! Tako bomo vsak teden dobili dva potnika za izlet v Varšavo.

KUPON NT

9

Glasujem za (napišite ime in priimek)

Kupon pošilja bralec:

Naslov:

Ivanka Bračun, 1957, delavka, Dekmanca 15, Bistrična ob Sotli

Irena Laharnar, 1935, dijalkinja ESS, Grlice 129, Grlice

Majda Perkič, 1957, vajenka trg. strobr, Skalska 14, Slovenske Konjice

Erna Vornia, 1955, prodajalka, Globoko 16, Rimske Toplice

V Varšavo potuje: Lado Grobelšek, 1918, delavec, Prošinska vas 2, Store

Izmed bralcev, ki so poslali kupon št. 8, smo izžrebali šestnajstega potnika za Varšavo. To je Marija Trupej, Kozje 94, Kozje

SUBJEL

PIŠE EMAN PERTL

9

Dan za dnem sem se oziral iz moje »ambulante«, nekdanjega konaka, proti Subjelu, ko je bil najlepši, ob jutranji zori in ob zahajajočem soncu; zjutraj je ves žarel kot prelepa vrtnica, zvečer pa se je odel v svojo prozornijo vijoličasto plašč. Zdel sem si, da bi se kdaj prišel tja na južno Subjelovo pobočje, kjer je bila tista malone zapuščena »zidanica«. Povpraševal sem ljudi iz Subjela, kako je sedaj tam, vendar so se mi vsi izmikali z odgovori...

Sele čez dober mesec so me vendarle klicali tudi v Subjel k neki bolnici. Zelo rad sem se odzval in se pozno popoldne tistega junijskega dne napotil prav tja, na južno pobočje Subjela. Ko sem pri bolnici opravil, sem se še napotil k Protičevim. A glej, kakšne spremembe so nastale v tej nekdanji popovski hiši! Sprejela me je bivša popaditjina gospodinja solznih oči, zgubana od starosti in garanja — e, sine moj, nima više popadije, umrla, a Ljubica živi sada u Beogradu...

V žaru junijskega poznega večera sem se vračal proti Kosjeriću. Ko sem se ozrl proti Subjelu, ki je tonil v mraku, je bil kakor lepa pravljica (ali tudi resnična zgodba), ki se izgublja nekam v neizmerno neskončnost, da po njej niti sledu ni več...

Po mnogih prizadevanjih, naporih in tesnobnem upanju sem končno dočkal tisti veliki trenutek, ko so me v Kosjeriću razrešili »civilne in vojaške zdravniške službe«; začel sem pospravljati svoje stvari. Z voznikom sva se domenila za ob štirih zjutraj naslednjega julijskega dne. Pohitel sem še enkrat, zadnjič po mestu, da se prepričam, ali sem opravil in zaključil vse, da ne bo za menoj ne dolgov in ne opazk — in obstojim še zadnjič tam ob razpotju, od koder vodi pot proti Subjelu in je pogled nanj, na to lepo goro, tako privlačen. In prav tu zagledam kakor v prividu — in vendar je bilo čisto zares! — Ljubico Protič z njeno spremljevalko; obe sta prihajali iz Beograda in bili na-

menjeni tja, na južno pobočje Subjela, v tisto, zidanico podobno staro hišo.

Kar sama je pričela:

Doktor, znam, da se vidimo poslednji put. Sa mnogi nje dobro, nikako ne valja! Vidite — uzeli mi sve i izgubila, što mi ne uzeše. Najpre mi umre majka, a sad nama nacionaliziraju kuću i imanje. U zatvoru sam se morala opravdavati zbog mog saradivanja sa četnicima, o kojima sam bila ubedjena, da su pošten i spremni žrtvovati se za otačbino — a sada se sve ovo srušilo i nema ničega više..., a inače — hvala vam, doktore, za Vašu brigu oko mog zdravlja!

Molče sva si podala roko in skrušeno je odšla s svojo spremljevalko.

Naslednjega jutra sem se zadnjič ozrl proti Subjelu. Ves je žarel v jutranji zarji. In ko ga tako gledam, mi je bilo, kot bi mi otožno — hudomušno mežikal in hotel reči — ostani mi zdrav in srečno hodi! KONEC

ALI SPLOH VE?

Ko sem prebirala v Novem tedniku sestavek pod naslovom Ob regrešu za kmete, me je kar prijel pri srcu. Pisca M. R. iz Planine sprašujem, ali sploh ve, kaj je to kmečko delo. Sem že na delavca Železarne Store in gospodinja štiričlanske družine. Vsi otroci so šoloobvezni, preživljamo pa se le z eno plačo. Pomagam si tako, da vzamem zemljo v najem in si tako priskrbim nekaj pridelkov, delam pa

od zore do mraka, da to odslužim in še svojo zemljo obdelam. Zato naj M. R. ne gleda samega sebe, pogleda naj še malo naokrog, na nas, ki gremo dan za dnem. Zanimaj me tudi, če že tako pretirava, ali bo dal tudi kaj zraven. Kot je znano, si ne moremo vaščani privoščiti nobenega izleta, razen če se mi posreči dobiti kakšen prostor pri delavcih za enodnevn izlet.

BETKA TRBOVC,
Sentjur

SPOMIN NA MAMO

Pred 68. leti v revni koči se je rodilo bitje, kateremu je bilo sojeno v življenju mnogo trpeti.

Leta so tekla in dekleta je raslo. Zrastlo je v pridno dekle, ustvarilo si dom in družino in s tem tudi gorje. Šest se ji je otrok rodilo, a trem je življenje hitro ugasnilo, ostali smo trije,

ki bili smo v sreči in trpljenju.

Po smrti moža in našega očeta, ostala si sama s tremi otroki, zavihala si rokave in prebredla težave.

Otroci smo rastle, hodili smo v šole, ti delali težave, a nisi klonila.

Teško ti je bilo ob naših polomih, v srce se ti je nabrala

bridkost, a tega nisi pokazala, si vedno molčala.

Teško mi je, da ob zadnji uri nisem bila s teboj. Zato sem hvaležna vsem, ki so ti do zadnje ure stali ob strani in ti kakorkoli pomagali.

Teško je bilo tvoje življenje, težki so bili zadnji dnevi tvojega življenja, toda še težja je misel, da te ni več med nami.

Hvala, mama, za naše življenje, ki bilo je samo trpljenje, hvala za vse, saj mi se vsak dan spominjamo te! Hčerka Jožica

ODGOVOR: Tovarišica Jožica, čeravno pozno, ste vendarle prišli na vrsto. Vsega pa nisem mogel objaviti, ker je pesem predolga. Vrstice, ki ste jih napisali, zgovorno povedo, kako ste imeli mamo radi.

ACIA!

Kaj ni to preveč naporno?
Ja, naporno je res, vendar tako še kaj zaslužim poleg redne plače.
Kako pa imate urejeno otroško varstvo, ki je pereč problem pri vseh zaposlenih materah? Delate v treh izmenah?
Da. Mene in veliko mojih sodelavk rešujejo iz zagate stare mame. Če mi bo uspešno, pa jo bom dala pred šolo še v vrtec, da se navadi še kolektivnega življenja.
Da ne bova čisto izgubili rdečo nit — v katerem kraju ste se odločili letos odpočiti in pozabili na kislo vreme in delovno vnetje?
Pri znanjih v Šibeniku. Morda bo tako najceneje. Dalmacija je lepa! V podjetju smo dobili regres in še nekaj svojih prihrankov bom primaknila, pa se ne bo treba ničesar odpovedati.
Želim vam prijetne počitnice, obilo sonca in ne preveč zasoljene cene.
Odsla sem, pri vhodnih vratih pa sem spet razpela dežnik. V juliju!

MATEJA PODJED

SREČANJA PESNIK S CESTE

Ceste so prašne, luknjaste in, ko na njih srečujemo moše v delovnih oblekah z lopato ali s krampom v rokah, se je zimo nanje kot, da bi bili oni krivi, da je pot pod nami pozabila, kako izgleda pravi asfalt. Vendar, pravi Leopold Maček, da pozna tudi prijazne šoferje, da smo ljudje pač različni. Polde je cestar pri Cestnem podjetju Celje in svoje delo ne bi zamenjal za nobeno drugo, rad ima »svojo« laško cesto, kjer ponavadi dela. Tudi pesmi piše o tej svi cesti, ki spomladi »zavetja«, da šoferji kolnejo cestarje. Prijetne so te pesmi, ki so bile natiskane že v internem glasilu podjetja »Cestar«, preproste besede moša, ki piše, ker ga tako »zagrabi«. Sedem let je delal v rudniku, ki, pravi Polde, nima oken. Ni vzdržal, pretemno je bilo pod zemljo. Na cesti pa je svetlo, vijugasta izginja pod nogami in vedno dalje nas vodi.
Polde piše, ker čuti, da je potem lažje, prijetneje. Piše tudi Kladnju, vasi, kjer je preživel vseh 39 let svojega življenja, vasi, ki ima osem števil in je med vojno izgubila sedem fantov. Piše o hiški, ki jo skupaj z ženo popravljata, da bi imeli otroci prijeten dom. Popoldne, ko se s kolegom pripelje ali pa pozimi, ko pride peš domov, dela še na zemlji, ki jo ima toliko, da bi lahko

»priredil dve kozia, kot pravi sam. In potem, če le najde čas in, če ni preutrujen, bere, posluša radio in seveda piše. V zvezek si zapisuje občutja ob smrti majhne deklice, ob spominu na starše, prijatelje in seveda o cesti, o cestah.

In, ko boste na cesti srečali moša v delovni obleki, ki skuša pokrpati piše pesmi, tako kot Polmisli, da ima tudi on svoje misli, svoje želje. Mogoče tudi on, čeprav ni nikoli dokončal šole, piše pesmi, tako kot Polde Maček, pesmi o cesti.

In, ko boste na poti na dopust srečali Poldeta, ki bo ostal doma, z ljubeznijo dela na cesti, gradil svoj dom in delal na polju, pomislite, kako malo potrebuje človek, da je srečen.

MALA ANKETA

KAM NA DOPUST

Poletje je čas počitnic, čas, ki si ga delovni ljudje navadno zberejo za svoj dopust. Veliko jih odide v planine, še več pa je takih, ki se odločijo preživeti dopust v kakem obmorskem mestu. Zai pa vsem ljudem niso dane enake možnosti in zato je tudi mnogo takih, ki zasluženi dopust preživijo kar doma. Razlogov za to je več: nekateri zaradi premajhnega zaslužka sploh ne pomislijo na dopust v gorah ali na morju, drugi imajo doma kopico majhnih otrok in ostanejo zaradi njih doma, tretji pa imajo spet svoje zadržke.

Tako je tudi med delavkami v tovarni Comet v Zrečah. Čeprav smo jih čisto slučajno povabili na razgovor, so na vprašanje — kam na dopust — podobno odgovorile.

GIZELA RUSNIK: »Na dopust ne bom odšla nikamor. Samo enkrat sem bila na morju, pa je bilo možu tako slabo, da nisva šla nikoli več. Zaradi denarja bi šel šlo, čeprav ne zaslužim veliko, vendar je glavna ovira moževa bolezen. Mogoče se bova odpravila za kak dan na Roglo, ker je blizu Zreč. Verjetno bova odšla z možem samo za en dan. Sicer pa ima ženska vedno veliko dela in tako ji pride dopust prav tudi za hišna opravila.«

HELENA POSILOVIC:

»Nisem se še odločila, kam na dopust. Najbolj verjetno je da bom odšla za nekaj dni na Roglo. Mogoče bom odšla za teden dni v Krapinske toplice. Na morje pa prav gotovo ne bom šla. Dole sem bila na morju samo enkrat in rada bi še šla, toda predrago je zame. Za lep dopust na morju bi rabila precej denarja. Pa še otrok nimam kam dati, ker so majhni.«

MARIJA NAGLIC: »Dopust bom preživela kar doma. Imam premajhne otroke, da bi jih pustila mam, ki je stara že 76 let. Najmlajši je star še le osem mesecev, zato z njim ne morem na morje. Tudi sama se še nisem kopala v morju, ker dolej nisem imela priložnosti. Pa tudi otroci nič ne sitnarijo, da bi radi plavali, ker še nikoli morja videti niso in zato nimajo želje, da bi prav na morju preživeli letne počitnice.«

EMA KVAC: »Verjetno bova šla z možem in družino na dopust je za nekaj dni. Veste, otroka sta stara šele 6 in 4 leta, tako da še nimata velikih želja zaradi počitnic. Z družino bom odšla verjetno za nekaj dni na Roglo ali pa v Krapinske toplice. Tam me je zelo všeč. Na morju še nisem bila. Prej, dokler nisem bila poročena, nisem imela možnosti oditi na morje, sedaj so otroci premajhni. Pa tudi denarja ni.«

MARIJA MARČIČ: »Dopust bom vzela takrat, ko pride k meni hčerka iz Švice. Verjetno bom šla z njo in njeno družino za kak teden na Roglo. Sicer pa na dopustu še nikoli nisem bila. No, enkrat sem bila na obisku pri hčerki v Švici, na morju pa še ne. Veste, sama sem ostala s štiriimi otroci in najprej sem jih morala spraviti h kruhu. Sedaj, ko bi lahko šla, sem najraje doma. Vendar upam, da se bom naslednje leto je okopala v morju.«

Tako so dejale delavke iz zreškega Cometa. In prav gotovo niso edine. Se veliko, veliko je takih, ki bodo svoje dopuste preživele kar doma. Le kdaj si bodo lahko naše intervjuvanke privoščile deset dni počitnic na morju?

DAMJANA STAMEJCIC

OVICA: SPREJEM

...stvari, najbolj malo, kako lahko značke pionir-planinca se lahko vključijo v planinsko šolo in po...

planinske knjižice in značke. Pokazal nam je planinske cvečice in planinske značke. Sklenili smo, da bomo dobri planinci. Nazaj smo šli ob po enih.
Učenec Dušan Štampar pa je napisal:
Postali smo planinci 13. 6. Zbrali smo se pred šolo. Krenili smo proti Homu. Hodili smo uro in pol. Po poti smo nabirali borovnice. Prišli smo na vrh Homa. Malicali smo v domu. Na Homu smo se igrali. Na Homu smo kupili značke. Tovariš nam je dal planinske izkaznice. Tovarišica Osetova nam je dala štampiljke. Postali smo planinci. Dobili smo značke.
FRANC JEZOVIK

KDO Z NAMI IN IZLETNIKOM V VARŠAVO?

VPROPO IN AZIJO

PIŠE:
ERNEST REČNIK

...jemal svoje pod...
...pri bliževati...
...vsih glav in...
...so odhajali...
...z ritensko ho...
...ni smel...
...hrbta. Emirju so...
...govorci, ki so po...
...nameniti »svile...
...poti proti...
...ali zahodu, obve...
...dati darove; pot...
...ni bila za...
...se, da so...
...kletnih prostorih...
...katere je emir za...
...upornike...
...Zunaj mesta...
...emir se letno pre...
...ki smo si jo tudi...
...Vodič nam je po...
...zakošen paviljon...
...zelo zanemar...
...pod njim bazen...
...lelih časov so se...
...kopala najlepša...
...podna za moštve...
...jih je opazoval...
...je vrgel v bazen...
...tisti, s katero je...
...preživeti noč...
...kazalo dekle le...
...pomoči, jo je ta...

koj obsodil na »sladko smrt« — zaprli so jo in ji dajali vroči med, dokler ni umrla. Odnos med emirjem in podaniki je bil tak kot pri nas v fevdalizmu med grofom in tlačani in še hušji. To je trajalo vse do oktobrske revolucije, ko je emirju odklenkalo. S številnim spremstvom in zakladi je pobegnil v sosednji Afganistan, kamor je dal odgnati tudi 400.000 dragocennih karakulskih ovac.
Nedaleč od trdnjave je bazar ali po naše trg ali tržnica, ki je v večini azijskih mest, posebej pa še v Buhari zelo zanimiv. Poleg pestrega izbora kmetijskih pridelkov, ki jih prodajajo kolhozniki iz svojih ohišnic, smo na stojnicah videli tako različno blago (večinoma vsaj za nas nekurantno) s tako različnimi cenami, da je kaj. Posebnost, ki jo moram omeniti, je prodaja pijavk. Zenska v živopisni bluzi in širokih dimljah tatarskega videza

je imela v trilitrskem kozarcu za vkuhanje v vodi kar lepo število pijavk, ki jih je ponujala po »surok kopejki« kos, se pravi po 40 kopejk kos ali v našem denarju dimala 10 din. Pri zvišanem krvnem pritisku se potemtakem še poslužujejo pijavk.
Arhitekturna posebnost iz 12. stoletja so Kaljan minaret s Kaljan mošejo in Miri-Arab-medresse (to je muslimanska visoka šola za vzgojo duhovnikov). Minaret je visok 47 m in ima pri tleh 10 m premera. Zidan je z opeko, katere umetniška razporeditev napravlja vtis, kot da je minaret okrašen z mnogimi raznovrstnimi ornamentami. Kamniti most vije v lahnem loku minaret z mošejo, katere kupola je vidna po vsem mestu. Na minaretu je v višini približno 40 m siva plošča, nekoliko višje pa bela plošča. Legenda pravi, da je imel emir junaško hčerko, ki je bila godna za možitev, zato ji je hotel

poiskati junaškega moža. Javno je dal razglasiti, da bo dobil njegovo hčerko tisti mladenič, ki bo po zunanji strani priplezal na vrh minareta. Mnogo mladeničev je poskusilo izvršiti nalogo, pa so omahnili v smrt. Enemu, ki je priplezal najvišje, in to do 40 m, kjer je tudi vzdal ploščo, je emir namenil hčerko. Emirjeva hčerka, ki ni hotela od očeta izbranega moža in je bila zelo korajžna, je naslednjo noč sama preplezala minaret in to za nekaj metrov višje ter tam vzdala belo ploščo. S poroko seveda ni bilo nič.
Na vrhu minareta je vedno gorel ogenj, ki je karavanam, ki so se bližale mestu, kazal pot. Ko smo si mi ogledovali minaret, na njem ni bilo ognja, pač pa ogromno štorčjino gnezdo.
Po dnevu in pol ogledovanja Buhare smo z letalom odleteli v Samarkand, glavno mesto velikega osvajačca Timorja.

NOVI TEDNIK ZA SODOBNO KMETIJSTVO

RAZMAJANA KMETIJA

Ni še tako dolgo, ko smo se, kadar je beseda nanesa na šmarsko in šentjursko kmetijstvo, pogovarjali več ali manj le o kreditih in o tem, kakšna pota naj bi ubrala kmečka gospodarstva na teh območjih, da bi bila rentabilna, da bi bila čimbolj donosna in za kakšne oblike gospodarjenja se naj bi odločila. Ko smo že nekako rešili te in podobne dileme (s tem mislimo na uvajanje novih kultur in podobnega), je prišla v obe občini nova nadloga: potres. Vse dileme so kar naenkrat odpadle, pojavil pa se je nov sklop vprašanj, za spremembo še hujskih in seveda še dolgoročnejših: kako odpraviti posledice potresa ne samo v družbenem sektorju, pač pa tudi pri privatnih kmetovalcih. Ali kako spraviti po potresu individualna in družbena kmetijska gospodarstva vsaj na tisto raven kmetijske proizvodnje, ki smo jo poznali že sedaj.

Potres je seveda prizadel prav individualna gospodarstva, ker je teh v obeh občinah največ. Ob tem se po-

javi vprašanje, kako pomagati. Zastavljene so oile že prve rešitve: potrebno bo regresirati reprodukcijski material in zagotoviti posojila pod čimbolj ugodnimi pogoji. V šentjurski občini so šli že malo naprej. Njihov kombinat se zavzema, da bi najbolj prizadeti kmetje dobili posojila brez lastne udeležbe po najnižjih obrestnih merah in seveda s primernim odplačilnim rokom. Prišla je tudi pobuda, da bi svojim stanovskim kolegom pomagali kmetje iz drugih, nepotresnih območij. Čemu bi morali vedno reševati te probleme na enem samem nivoju? Potrebno je torej, da se solidarnost odpre tudi v tej smeri.

Spregovorili smo o regresiranju in o primernih posojilih. Pri tem nastaja vprašanje, kako zagotoviti normalno tržno proizvodnjo tistim kmetom, ki so bili do sedaj pol kmetje pol delavci, torej polproletariat? Tudi to je z dosedanjimi ukrepi nekoliko rešeno: delavci-kmetje, zaposleni zunaj meja obeh občin,

naj bi dobili primerne kredite v podjetjih, kjer so zaposleni. Podjetja bi jim morala iti tolikanj na roko, da bi bili prav tisti, ki so najbolj prizadeti, v prednostnem redu za posojila. Toda: kako bo vračal posojilo, četudi pod ugodnimi pogoji, kmet, ki ima v hlevu eno ali največ dve glavi goveda in popolnoma razrušeno hišo, ki jo bo moral v celoti podreti? Celotni mesečni zaslužki takšnih polproletarcev bodo odromali za popravila ali novogradnje? Kako bo torej živel? Pojavljajo se mnjenja, da bi takšnim kmetom morali dati določeno vsoto brez odplačila kot premostitvena sredstva za najhujše. Seveda bi to veljalo le za najkritičnejše primere.

Pri vsem tem velja še poudariti, da bo bolj kot kdaj prej prišla do svojega pomena prav solidarnost med kmeti. Zavedati se bodo namreč morali, da bodo tisti, ki so manj poškodovani, svoje pravice pač prepustili svojim stanovskim kolegom, ki jih je nesreča bolj prizadela. Ni

vseeno, če je nekomu podrla dimnik in zato na ves glas zahteva svoje pravice do kredita ali če je drugemu zrušilo streho nad glavo in bo zato zaradi množice manjših moral kriče zahtevati svojo pravico.

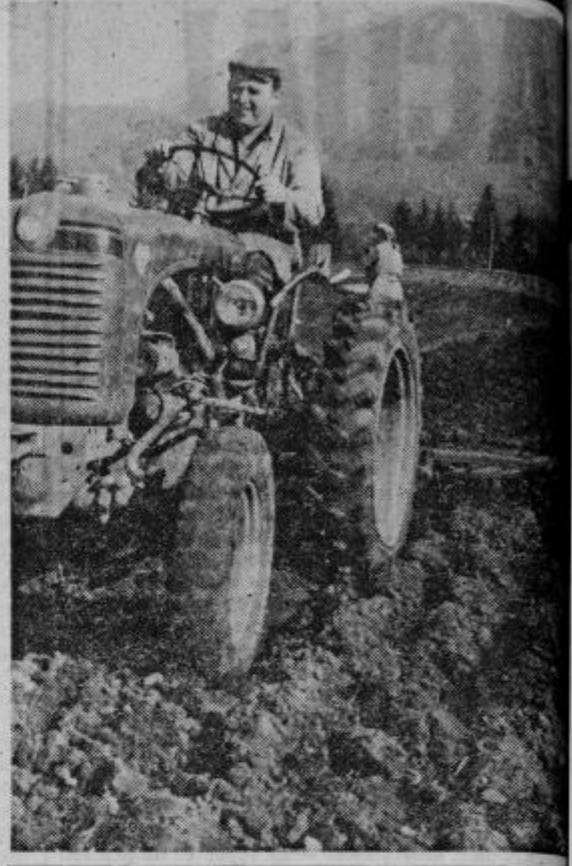
In še to: pomoč, kakršna koli pač bo, v materialu ali denarju, naj bo razdeljena tako, da bodo v prvi vrsti prišli do nje zlasti tisti, ki se bodo tudi sami angažirali in ne samo čakali na pomoč od drugod. Pripravljenost ljudi, da pomagajo, bo pomemben faktor pri razdeljevanju pomoči. To seveda ne bo veljalo pri delitvi pomoči socialno ogroženim kmetom, pri katerih bodo upoštevane okolnosti.

Odvaditi se bo torej treba prakse, da vsak najprej poskrbi zase. Geslo: moje je najhujše poškodovano, bo za nekaj časa izginilo iz besednjaka, ki je nastal po potresu. Namesto njega bo nujno potrebna objektivnost in solidarnost.

MILENKO STRASEK

KMEČKA SOLIDARNOST

Mnogo težav bo treba prebresti, da bodo dokončno odpravljene posledice potresa in mnogo žuljev, tudi krvavih bo počilo, preden bomo lahko rekli: zdaj je vsaj za silo dobro. Kmetje si sami pomagati ne bodo mogli. Rekli smo: sami. To smo rekli namreč. Kako prav bi bilo, če bi jim pomagali tudi tovariši iz drugih občin, tisti, ki danes le od daleč gledajo na nesrečo kozjanskega kmeta in skrmujejo z glav: hudo jih je udarilo. Lepo bi bilo, če bi ljudje iz konjske občine, kmetje iz žalske in drugih občin globoko začutili z njihovimi stanovskimi tovariši iz šentjurske in šmarske občine in rekli: »Dobro, pljunimo v roke in pomagajmo jim. Morda kdaj podobnega doleti tudi nas.«

KONJI LE ŠE REDKOST

Traktor odločno preganja konjsko vprego s kmetij. To je tudi razumljivo, saj je vsa kmetijska tehnika in tehnologija prirejena za strojno delavo. Redke konjske štale se še držijo v krajih, kjer je težji dostop z mehanizacijo ali tam, kjer še ni bilo mogoče prigrisniti strojev.

Kljub temu, da danes lahko opravljamo strojno že več del, ostaja nekaj takih opravil, kjer je konj nenadomestljiv ali vsaj zelo dobrodošel. Tako je okopavanje krompirja, korenin in repe na manjših, razdrobljenih površinah najuspešnejše s konjem, delo v gozdu, vleka lesa, idr. Na račun pomanjkanja konjev bo marsikatero delo ostalo nestorjeno ali bolj površno. Toda nujno je tako, saj enostaven izračun kaže na veliko večjo storilnost mehanizacije.

Konjska ura z delom in parom konj je minila. 50 dinarjev, traktorska pa okrog 60. Storičnost torja je najmanj 100-večja, torej je razumljivo, konj kot bivši kmetijski tor nima več perspektive. Konjev na vasi skoraj več. V treh vaseh v G. Savinjski dolini sem napravil malo anketo in ugotovil, da je po petih letih ostalo hlevih le še 10 odst. in kom opadanja števila konj vnaprej, bomo lahko pričeli konje v kratkem času v živalskem vrtu ali v bojskih filmih.

Pričujoči zapis nima sebnost strokovnega narave. Je le razmišljanje o čem spreminjanju naravo, o delu pri prilagajanju spremembam svetlu. JOŽE MIK

POGOVOR Z DELEGATOM

SLAVKO VOŠNJAK
ŠE MNOGO
DELA
NAS
ČAKA

Slavko Vošnjak, diplomirani agroekonomist, je zaposlen pri IOZD Kooperaciji Hmezd v Zalcu. Ker je vodja delegacije za področje zasebnega kmetijstva, smo ga vprašali, kako so v delegaciji začeli z delom.

»Kot član delovne skupnosti kmetov kooperantov in delavcev zaposlenih v kooperaciji sem bil izvoljen za člana skupne delegacije za področje zasebnega kmetijstva pri TOZD Kooperaciji Hmezd v Zalcu. Predlagan sem bil za vodjo skupne delegacije za področje zasebnega kmetijstva. Ta skupina deluje v skupščinskih telo občine Zalec, torej za zbor združenega dela, šest delegatov in

ima šest delegatskih mest. V regiji se zasebno kmetijstvo, kmetje kooperantje, povezujejo v skupino delegatov v zbor združenega dela Skupščine SR Slovenije za področje kmetijstva. Na ta način je veriga oziroma interes delegatov iz občin združen v interese delegatov regije in nadalje v zboru združenega dela SR Slovenije.«

»Kaj pričakujete od novega delegatskega sistema?»

»Delegatski sistem pravzaprav predstavlja prvo fazo izvajanja ustavnih sprememb. Delegatski sistem zajema s svojo širino večji krog občanov, kar daje znatno večje realne možnosti za iskanje tistih gospodarskih in splošnih družbenih rešitev, ki so za širši krog občanov najugodnejše. Delegatje se zavedajo dolžnosti, ki so nam jih zaupali delovni ljudje z izvolitvijo.«

»Se morda pojavljajo v novem delegatskem sistemu kakšne nejasnosti?»

»Pri novem delegatskem sistemu se pojavljajo v začetku predvsem organizacijski problemi. Sistem sam je pravzaprav še mlad, ga šele uvajamo, vendar skušamo z občinsko skupščino in samimi delegati probleme reševati. Izkušeni okrog delegatskega sistema še ni mnogo, torej tudi večjih problemov še ni.

JANEZ VEDENIK

PO TRŽNICI

V teh dneh je celjska tržnica dobro založena. Gospodinjje bodo prav gotovo našle tisto, kar nam v juljskih dneh najbolj prija. To je gotovo zelenjava, posebno solata in špinata, ki sta po 6 in 15 din. Paradižnik in stročji fižol sta po 10 in kumarice po 8 din. Cena paprike je 22 in pese ter sladkega graha 15 din. Na voljo je tudi kislo zelje po 7 din, dovolj pa je že novega krompirja po 3 din.

Ker je lisičk v gozdovih vedno več, cene le-tem padajo od 40 do 25 din. Tudi jajčka so cenejša, zdaj že po 1,20 din, mlečni izdelki smetana in skuta pa po 20 in 16 din.

Trg je dobro založen tudi s sadjem, predvsem breskvami, po 10 din, ki jih vozijo iz Goriških brd ali iz Makedonije. Sliv je vedno več po

8 din, marelice pa skorajda ni. Najdete lahko tudi že fige po 15 din ter hruške po 10 din. Zadnje češnje in jagode so po 10 in 15 din, veliko pa je v tem času borovnic, katerih cena je poskočila v zadnjih dneh od 20 na 25 din, malin po 15 din in ribeza, za katerega boste odštele 25 din.

Kot vedno nas dobro zalagajo tudi obrtniki s svojimi izdelki od pletenih cekarjev po 60 din do cokol po 140 din. Mnogo je tudi cvetja, predvsem marjetic in lepih nageljnov po 1 din.

Tudi v ribarnici je dosti morskih in sladkovodnih rib. Na voljo so sardelice, sardelice in skuše po 7,30, 8,20 in 9,70 din, osličji, fileti ali škarpi po 11, 28 ter 15 din. Najdražje pa so seveda postavljeni, po 38 din so.

MIRA PLAHUTNIK

KDO Z NAMI
IN IZLETNIKOM
V VARŠAVO?ANTON VOK: SE
JAGODE SPLAČAJO?

Anton Vok je doma iz Bukovelj pri Stranich. V kooperaciji s kmetijsko zadruzo Slovenske Konjice je lani uredil nasad jagod, ki so mu letos prve obrodile.

Kako je deževje vplivalo na rast jagod?

Junjski dež je povzročil, da so začele jagode gniti. Preveč vlage je bilo v zemlji. Pa tudi dozorele so pozneje, kot bi morale, saj je bilo v času njihovega zorenja vse prej kot toplo.

Komu pa prodajate vaše jagode?

Ker sem kooperant, sem s pogodbo vezan na prodajo jagod kmetijski zadruzi. V pogodbi smo zapisali, da bom jagode prodajal zadruzi po nekaj več kot 5 dinarjev, vendar so mi letos rekli, da bodo odkupovali jagode po 9,50 dinarjev. Mislim, da bo dejanska cena nekje vmes.

Se vam sploh splača gojiti jagode?

Ker jagode gojim prvo leto, še ne vem, se mi bo delo z njimi obrestovalo ali ne, vse odvisno od odkupne cene zadruge. Nekaj pa je tovo: ali se mi bodo gode splačale ali pa ne. To bom kmalu zvedel po izplačilu.

LSKA SREČANJA

PRIŠLI IZ BORŠTA

Ivanka Rančigaj

Ivanka Rančigaj iz Tabora je ob praznovanju žalskega praznika praznika smo množico ljudi nekatere prazniki to in ono o njih življenju, počutju in...

KAZNICA SREČANJA RAZSTAVI

Ivanka Rančigaj iz Tabora je ogledovala razstavo ličnih del učencev osnovne šole Tabor. »Zelo so mi všeč risbe. Tudi moja dva dela imata razstavljeni dela. Tisti slončki tam z njimi.

Praznik je pa prav lep. Nam reči, da so ga dobro pripravili. Sedajle grem skuhat kosilo, nato se z možem vrnem na praznovanje.

KAKO LETO

Anton Smid iz Zahome pri Trstu: »Doselej še na praznovanju občinskega praznika nisem manjkal. Letos sem sodeloval tudi pri vaji teritorialne obrambe. Kako je s trgovinami v naši občini? Ja, trgovine so zelo dobro založene. Tudi v naših krajih. Sicer bi bile boljše, a tudi tako

Anton Smid

kar gre. Tudi moja mama je zadovoljna. In če je gospodinja zadovoljna s trgovino, potem je menda ta res v redu, kajne?»

OSTALA NA KMETIJI

Kladnik Ivanka iz Cepelj, kmetijski tehnik, je ostala doma na kmetiji.

»Po končani kmetijski šoli sem se odločila, da ostanem na kmetiji. Kmetije res ne bi mogla pustiti in oditi v službo. Ne bi mogla videti neobdelane zemlje doma. Z mamno sva sami. Včasih je težko, a kar zmoreva. Pomagam si s kmetijsko mehanizacijo, kjer je mogoče. Gojimo hmelj in živino. Na kmetih se pozna napredek, vendar je žalostno, da kmetije propadajo, ker ni mladih, ki bi ostali na zemlji. Ko so nekoč delali anketo v osnovni šoli, koliko učencev bo ostalo na kmetiji, se je v dveh razredih le ena odločila, da bo ostala, pa še ta sedaj ni doma. Če upoštevate, da je naš predel izrazito kmetijski, je ta podatek še bolj tragičen. Vse več kmetij je brez naslednikov.

Ivanka Kladnik

PRIŠLI SO IZ ZAMEJSTVA

Marta Ropotec iz Boršta pri Trstu: »Saj imamo svoje pravice, šole in društva, a le ni tako, kot bi moralo biti. Morali bi imeti več pravic. Na sodišču bi morali dovoliti zagovor v materinščini, več slovenskega programa bi moralo biti na radiu... Veste, zmeraj objubljam, pa nič. Fašisti pa dvigajo glave. Saj v Boršt ne upajo, a vseeno nas je strah. Podtikajo bombe v šole... K sreči je tudi naprednih ljudi v Italiji veliko, delavci nam pomagajo, spoštujejo nas in mi njih.

Marjan Zahar iz Boršta: »Sodelovanje med Taborani in namni se je pričelo z našim praznikom vina v Borštu. Naše prosvetno društvo je povabilo na praznik Taborški pevski zbor, mi pa jim letos že drugič vračamo obisk. Sodelovanje med zamejskim in matičnim prosvetnim društvom je posrečeno, saj nam je tako sodelovanje velika vzpodbuda pri našem delu.

DAN LIBOJ

Albin Sancar, predsednik sveta KS Liboje: »Ob dnevu

Marta Ropotec

Liboj je naša največja pridobitev nov most, ne zadržajo druge komunalne pridobitve za občane iz okoliških hribovitih predelov in zaključek rekonstrukcij v KIL in Montani. Občani so se v akcije aktivno vključevali. Pohvaliti jih je treba. Dali so denar, sami delali... Odpora ni bilo nikjer. Upam, da bo naš razvoj še naprej tako hiter. Glavna skrb sedaj bo vzdrževanje novih pridobitev v KS.

Janez Ancelj, sekretar ZK v KIL: »Letos smo v podjetju z visokimi investicijami veliko pridobili. Nove prostore, skladišče, loščilnico, transformatorsko postajo, kotlarno... Naša tovarna se je s tem dobro vključila v praznovanje občinskega praznika, pa tudi v življenje kraja smo dobro vključeni. Pomagamo krajevni skupnosti in drugim organizacijam. Drugo leto bo naš prispevek še večji, saj bomo ob praznovanju 160-letnice naše tovarne, ki bo prihodnje leto, še več prispevali. Imeli bomo mesec Liboj in ne le dan, kot letos.

BRANKO STAMEJCIC

STRMEC MED NOV

Ivanka Lesjak je predsednica organizacije Zveze borcev v Strmci. Leta 1944 je sodelovala pri osvoboditvi domače vasi. Takole pravi:

»Spomladi 1943 so se na domačiji Zgank oglasili prvi partizani — Jurič Zdravko in Stanko. Skupaj smo se vključili v mladinsko organizacijo, po prihodu Tomaža in Lenke pa v skojevski aktiv. Naloge za tisti čas so bile zelo težke, ker nas je bilo malo, odgovornosti pa velike. Glavna naloga je bila povezati ljudi iz mesta, kjer je imel okupator močno postojanko, v osvobodilni boj. Ko smo zvezo dobro postavili, smo sprejemali poročila o nemških premikih, informacije o številu okupatorjev in policije. Vse te podatke pa smo dostavljali okrajnemu komiteju, sekretarki Milici Gabrovec-Lenki. Okrajni komitej je imel svojo postojanko v bunkerju v Hrenovi blizu domačije Zgank. Od tam se je tudi širilo delovanje enot za osvoboditev Strmca.

Julija 1944. leta sva bili z Roziko Zgank določeni, da se javiva v vasi Velika raven v štabu Tomšičeve brigade pri Mastnakovi domačiji. Tam so nam na zemljevid narisali pot, po kateri smo se ob dnevu krenili v napad na okupatorje v Strmci. V borbi sta bila dva ranjena, s seboj pa smo odvedli nemškega komisarja Fizbesa. Od takrat je bil Strmec svoboden, čeprav so Nemci še prihajali, a le podnevi. Prebivalci Strmca so nam vseskozi pomagali in tudi izdaj od tedaj ni bilo več.

Ob napadu na Strmec

M. PLAHUTNIK

Julija 1944 je sodeloval tudi Ivan Jezernik. ki je danes podpredsednik krajevne skupnosti Strmec in tajnik Zveze borcev. Spominja se:

»V partizane sem šel junija 1944, star 17 let. Kot mladinec pa sem že prej sodeloval v osvobodilnem gibanju. Naslednji mesec smo dobili nalogo, da napademo Strmec, pobereмо živž in zaplenimo orožje. To smo tudi storili. Strmec bi morali zminirati, pa na željo domačinov tega nismo storili. Napadli smo s puškami, mitraljezom in minometalcem. S tem smo prestrašili Nemce, da so se s sedežem umaknili v Vojnik. Po tej osvoboditvi vasi je OF začela ustanavljati vaše odbore in izvedla mobilizacijo prebivalstva. Začelo se je pravo gibanje narodnoosvobodilne borbe, v partizanske enote pa se je vključilo še več borcev.

O POTRESU

DENAR ZA DVE ŠOLI

Slovenija se odziva klicu dvajsetega območja. Denar za prvi dve šoli je že zagotovljen. Klicu Kozjancev je pristihnila tudi Ljubljanska banka: zaenkrat milijarda. 20 milijard je že na delu. Življenje se počasi normalizira. Nedavna seja koordinacijskega odbora za odpravo posledic potresa je prinesla

vrsto novih zaključkov. Zagotovljen je denar za dve novi šoli, ki sta vsekakor najbolj potrebni, to je za šoli Loka pri Zusmu in Zibiki. Šoli bosta montažni, naredilo pa jih bo mariborsko podjetje Marles. Zanju je odobrenih 4 milijone dinarjev. Kako bo z ostalimi šolskimi poslopji, bodo sklenili na

prihodnji seji, ki bo po solidarnostni akciji 13. julija. Solidarnost je pokazala tudi Ljubljanska banka, saj je potresnemu območju odobrila kredit v višini 10 milijonov dinarjev z 2-odstotno obrestno mero. Premestitveno posojilo je obema občinama ponujeno do konca leta, če pa bodo potrebe še večje,

kar nedvomno bodo, bodo znesek še zvišali in posojilo še podaljšali.

Predstavniki družbeno političnih organizacij obeh občin so predlagali, naj bi delovni kolektivi v celjski, šmarnski in šentjurski občini tudi v septembru delali en delovni dan za potresno območje. Predlog je bil sprejet, sodelovali pa naj bi vsi kolektivi, kjer so zaposleni delavci omenjenih občin. Prav tako naj bi delavci omenjenih kolektivov imeli prednost za posojila za obnovo domačij.

Poročila o škodi po potresu so podale tudi celjska in konjska občina, približna škoda pa po prvih ocenah znaša okoli 4.400.000 dinarjev.

V času seje koordinacijskega odbora so na Kozjanskem že bile prve štiri komisije, ki ocenjujejo škodo, v najkrajšem času pa bodo prišle še ostale. Tako bo vsega skupaj dvajset komisij, od katerih bo vsaka pregledala okoli sto objektov. Škoda bo popisana do konca meseca, do takrat pa bodo obdelani tudi vsi anketni listi. Prva natančna števila o škodi bo torej znana konec meseca. Vsekakor je veliko večja škoda

da, kot je bilo predvideno v prvih dneh po potresu, zato koordinacijski odbor poziva vse organizacije združenega dela, svobodne umetnike in druge občane, naj nakazujejo pomoč za Kozjansko na račun št. 501000-789-903319 pri Ljubljanski banki.

Trenutno najvažnejši problem po potresu v občini je vsekakor, kako odpraviti posledice pri šolskih stavbah in pa seveda reševanje socialno ogroženih družin in posameznikov. Lahko se namreč zgodi, da bo v jeseni več sto otrok ostalo brez pouka. Prav zaradi tega ima akcija, ki bo stekla 13. julija, še večji pomen in koordinacijski odbor prosi vse, ki se bodo udeležili, naj se z vsem srcem zavedajo njenega pomena.

Po vsej Sloveniji se pospešeno nadaljuje akcija za pomoč prizadetim občanom in delovnim kolektivom. Nekatere delovne organizacije so na Šmarno že poslale de-

Justi Pavlin: Živimo pod šotori. Le kako dolgo še...?

nar, poslali pa so že tudi prvi gradbeni material. Posamezni gradbeni strokovnjaki so ponudili svojo brezplačno pomoč. Pri odstranjevanju ruševin bodo pomagale tudi mladinske delovne brigade, sestavljene prav v ta namen.

MILENKO STRASEK

Šole in dolge so brazgotine, ki jih je potres prizadel olmskemu gradu. V ospredju Marlesova montažna zgradba.

Solo v Zibiki bodo podrti, na njeno mesto pa bo prišla Marlesova montažna zgradba.

»NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH« — »NT ZA SMEH — SMEH NI GREH«

KONEC - PA NE DOKONČAN

Malo se bomo oddahnili. Danes vam namreč ne bomo več zastavili novega vprašanja. To seveda še ne pomeni, da je naša nagradna igra končana. Končana je, vendar le za kratek čas, dokler ne začnemo nove, ki pa bo malo drugačna od te. Morda tudi bolj zanimiva. Seveda bodo tudi nagrade. Saj brez tega ne gre nič več.

Danes vam seveda dolgujemo še nagrade za odgovore na vprašanje, kaj je mladost. Zanimivo je, da so nam odgovore poslali predvsem starejši. Kot da se mladi niti še ne zavedajo, kaj je mladost. Stari pa bolj, ker vedo, da je ni več in žalujejo za njo.

Tokrat smo prvo nagrado v višini 100 din prisodili Mariji Miklavc, ki je odkritosrčno priznala: Na žalost ne vem. Sem jo namreč prešpricala (poročena pri 17 letih).

30 dinarjev prejme Jože Kovač, ki je zapisal: Mladost je obdobje, ko nas vsi zmerjajo, da smo še mladi in neumni, a hkrati od nas pričakujejo največ. Enako nagrado prejme še Irena Videc. Irena je napisala: Mladost je za ene začetek življenja, za druge pa konec. Odvisno, kaj od mladosti in življenja hočejo.

Pa na svidenje do prihodnjic.

ZRENJANINSKI DISK

Končale so se igre bratstva in enotnosti. Viki Dorn, ki je bil v Celju zadolžen za to, da so nemoteno potekala športna tekmovanja, je rad povpraševal Zrenjaninčane, če imajo v svojem mestu že kakšen novi disk. Pri tem pa se je hudomušno smejal in razlagal radovednim Zrenjaninčanom, kaj se je pripetilo pred leti, ko so bile igre v njihovem mestu.

Pozno zvečer se je nekda-

nji celjski metalec diska Johan Pečnik s tovariši vračal v dom, kjer so stanovali. Pa je naneslo, da so srečali mladega domačina in beseda je nanesla tudi na to, s kakšnim športom se ukvarja. Domačin je med drugim tudi dejal, da meče disk. Beseda je dala besedo in domnjeno je bilo, da se pomerita v metanju diska.

Domačin je prvi met vr- gel nekako okoli 38 metrov.

Pečnik malo več. Tudi domačin je drugič zagnal malo dalj. Tedaj pa se Pečnik dobro pripravi in z vso silo zavrti mladinski disk. Ta plet po stadionu, preko ograje in v živo koruze. Iskanje je bilo brezuspešno.

Pravijo, da od tedaj v Zrenjaninu nekaj časa niso metali diska — ta, ki ga je Celjan Pečnik zalučal tako daleč, je bil namreč njihov edini.

— S temi tovornjaki je pa križ. Glej, kakšne ceste napravijo!
— Ja, ja, križ je z njimi. Samo nihče jim na prste ne stopi!

NA KRATKO

Pride Zagrebčan na obisk v Celje in že takoj si zaželi nekaj za v usta. Gleda, kje bi bilo kaj, ko opazi na stavbi napis. Mestna hranilnica. Jasno, da je takoj pomislil, da imajo tam hrano.

Seveda je bil potem zelo razočaran, ko je namesto hrane videl le denar.

Starejši možakar ustavlja ob cesti vozila. Končno mu ustavi tovornjak s prikolico. Možakar pristopi k vozniku in ga vpraša:

- Kam pa peljete?
- V Mozirje?
- Pa prikolica?

Smešno je, da se toliko razburjamo zaradi onesnaženega ozračja, pri tem pa sploh ne vidimo, da je ozračje najbolj onesnaženo zaradi visokih cen.

— Si kaj videl Micko?
— Katero misliš? Ono pokojnico?

- Joj, kaj je umrla?
- Ne, v pokoj je šla!

NI ČUDNO

Ceprav je bil zadnji potres, ki je najhuje prizadel kozjanski predel Šmarske in šentjurske občine zelo žalostna zadeva, pa je vendar v to žalost posijalo včasih tudi sonce humorja.

Ze takoj prvi dan po tresu je obiskal prizadeto območje republiški sekretar za urbanizem Boris Mikuž. Ko je zvedel, da v šmarskih trgovinah ni dobiti niti kilograma cementa, je takoj naročil telefonsko zvezo s trboveljsko cementarno, da jim pošljejo vsaj nekaj vagonov cementa za obnovo. Toda ko je dobil zvezo, ni bilo niti generalnega direktorja, niti komercialnega niti šefa podjetja. Ko je čakal na koga drugega, je zbranim v pisarni predsednika šmarske občinske skupščine dejal: Ni čudno, če ni cementa, če pa tudi tam ni nikogar!

O TEM IN ONEM

— Čudno: pijanci so tako radi skupaj, celjski gostinci so se pa s takšno težavo združili.

— Celjane moti trojni hrup: iz ulic (vozila), gostinskih lokalov (glasba) in iz zraka (letala). Iz vode jim zaenkrat še ne preti nevarnost, saj ribe molčijo. Razen tega jih pa tako ni več.

— Celjani smo bili tudi letos dobro zastopani na slovenski popevki. Imeli smo enega pevca in štiri ultra.

— Nekaterim je res figo mar za naš zeleni plan, saj ob priključku na hitro cesto na Hudinji nočejo detelje. Sicer je pa res tudi to, da mnogi niti ne vedo, kaj hočejo.

— Mnogi Celjani menijo, da se sprevodniki v mestnem avtobusnem prometu obnašajo kot mali bogovi. Zakaj pa mali?

DRAMATIK IN NJEGOV TEMNI PREDOR

Moj znanec Ignacij Melhior je precej nevsakdanji človek. Ukvarja se namreč z dramatikom, pa se mu to na zunaj, za razliko od večine umetnikov, sploh ne vidi. Lahko bi ga gladko zamenjali za povsem navadnega človeka, dokler ne bi z njim spregovorili. Tedaj bi si bili takoj na jasnem, kdo pravzaprav je, kajti dobili bi občutek, da ste statist na odru, na katerem je on poleg dramatika tudi glavni igralec, in s koterega sploh ne morete.

»Da, dragi moj,« bi rekel na koncu in zagestikuliral, »doslej sem napisal tri drame in pol. Se vam zdni čudno, kaj? Dvomite, a? Tista polovica, ne? To ni drama, ki jo imam v delu in sem z njo na polovici, ampak je bila tretja za dramo in pol. Ha, ha! Saj ste jo videli, ne? Saj je bila nagrajena!«

In s tem misli prav na svojo zadnjo dramo — Temni predor. Drama črnih usod, kot jo je imenoval.

Nekega dne mi je rekel: »Štef, imam idejo za novo dramo. Sla bova v tisti predor. Potrebujem te, ker so zame življenjsko važne tvoje reakcije. Tvoja reakcija — moj uspeh. Razumeš, a? V tem predoru je bila popolna tema. Kot v podzemlju. Črno je. Vse nekam globoko pogreznjeno. Brezupno. Izredna atmosfera. Čakaš, prisluškujš in sploh ne veš, kaj boš dočkal. Pričakovanje neznanega, ti rečem.

»Kaj pa vlak,« sem se prestrašil. »Fantastično!« je vzkliknil. »Ta, ta mi je potreben! Brzec. Ropot. Malo dima in za okni vagonov obrazi izgubljenih ljudi. Lju-

di, ki jih je sam kriminal. Potujejo v jino in tam počenjaajo najgrše stvari. Zakolje drugega, tretji oropa četrtega, se utopi v kanalizaciji. In svetlolasa Janina. Ta, ta! Popolnoma bo propadla. Imagal jo bom do onemoglosti. Ne bo mogla naprej ne nazaj. Samo še v nikamor. Edini ki se bo vlekel po svojih okončinah, stari Genadij. Krasna črna brezperspektivnost!«

»Glej!« sem vzkliknil jaz. »Pa imaš sploh nama ne bo treba hoditi v predor!«

»Kaj ne razumeš? Potrebujem čuten popolne teme! Globino pogreznjenosti, nič, ki je samo v globokem predoru ali niku. Stanje, ko čutiš, da si, ampak ti pljen s temo. Svet se ti odmika. Nekaj hočeš se ga dotipati... Ne, ne potrebujem te, Štef, pusti me samega!«

Oddirjal je in potem ga mesec dni sem videl. Če je hodil v predor ali ne, vem, slišal pa sem, da je svojo dramo doma in v popolni temi. A glejte, ko jo dokončal, ko se je tako rekoč z izredno muko prebil skozi Temni predor, ga je v drugem koncu pričakal kritik in ga enotno, a temeljito zgrabil za vrat. Očitno je, da v njegovem predoru ni niti žar svetlobe, skratka, sploh ničesar. »Lahko njemu,« je rekel dramatik, »ko me je kral v zasedi na svetlem. Sam naj bi rili izi katakombe črne teme, pa me zanima, bi bil videl kakšno svetlobo! Mu že ponima! In napisal je antikritiko svoje drame v opomin in užitek vsem kritikom in dramatikom, pa še nam drugim po vrhu.

NEKAJ KONKRETNEGA

Med zadnjim obiskom predsednika IS SR Slovenije Andreja Marince v konji občini si je gost ogledal tudi zreško kovaško industrijo. Ker so se z ogledom pecej zamudili, popoldne pa je bil na sporedu še razgovor s političnim aktivno občine, so morali pohiteti z razgovorom o podjetju v pisarni direktorja. Zato Andrej Marinc ob prihodu v pisarno dejal: Ker ni časa, povejte, kaj imate konkretne.

Direktor Marjan Osole malo pogleda, potem pa pokliče tajnico: Daj nekaj konkretne. In tajnica gre proti omari ter postavi na mizo dve steklenici vina. Navzoči so bili po utrudljivi hoji s takšno konkretnostjo zelo zadovoljni.

— Velika riba; ima vilo, vikend v hribih in na morju ter dva mercedesa...!
— Pa je še niso ujeli?

GROBELNO

Z VSAKIM NEKAJ

Anka Gajšek

Srečko Pušnik

Ernest Povalej

Irena Pungeršek

Ne vem, zakaj tako malo govorimo o prebivalcih Grobelne in njegove okolice. Kraj je res majhen, zato pa ga ne zanemarjati prebivalci v njem in njihovih vsakdanjih malenkostih, ki so lahko marsikdaj tudi zelo zanimive.

Kaj so nam povedali v Grobelnem? Preberite!

Anka Gajšek je že 19 let zaposlena pri LIP Bohor v turizmu kot kuharica. V letu je stopila že s šestdesetimi leti. Dejavnost je na področjih. Za delo v sinjski organizaciji je bila tudi nagrajena. Njen delovni čas nikakor ni lahek, saj je za dva otroka, ki ju sicer vzgojuje njuna teta. Zato se le redko dopusta toliko bolj radi.

Če sedem let nismo bili na morju. Vzrok — gradnja hiše. Pozneje pa rojstvo druge hčerke. Letošnje bivanje na morju v Biogradu nama je z našim omogočilo podjetje. Letovanje je sorazmerno poceni, saj znaša enodnevno bivanje za eno osebo v počitniški hišici 30 dinarjev. Všeč mi je tudi stroški hrane. Prav tako pa omogoča podjetje bivanje na morju vsem našim prijateljem in to brezplačno.

Lahko rečem, da vodstvo podjetja izredno skrbi za dopust svojih delavcev, saj poleg letovanja organizira še eno ali dvodnevne izlete, ki so pa prav tako brezplačni.

Dvajsetletni kovinostrogar Srečko Pušnik ima dokaj ne navaden konjiček. Ves svoj prosti čas preživi v delavnici, polni raketnih modelov. Pri tem mi z nasveti in risbami pomaga še bratranec Milan.

»Koliko časa se že ukvarjaš z raketarstvom?«

»To je stvar, ki me je privela že v 7. razredu osnovne šole. Takrat sem prebiral razne znanstvene revije in pozneje sem se domislil, da bi sam napravil tak model.«

»In kako ti je to uspelo?«

»Moram reči, da precej dobro. Napravil sem še več raket, seveda manjših.«

»Ta tvoj konjiček gotovo ni poceni, saj gorivo in drug material precej stane.«

»Res je, vendar mnogo privarčujem, ker vse gorivo napravim sam, za ogrodje pa uporabim neuporabne ostanke cevi in drugih kovin.«

»In kaj nameravaš — v bodoče?«

»Trenutno izpopolnjujem novo in mojo največjo raketo, ki bo velika okrog dva metra. Upam, da jo bom spu-

stil v zrak že prihodnji mesec, seveda pa je vse odvisno od materiala.«

Kot zanimivost naj še povem, da fant pri svojem delu ne uporablja strokovnih knjig, kajti največji vodnik v njegovem delu je veselje. Upam, da bo Srečko Pušnik kmalu zasledil med raketarje v kakšen klub, kjer bo lahko svoje znanje še dopolnil. To pa je tudi njegova največja želja.

V Grobelnem je že z železniške postaje moč opaziti velik čebelnjak z raznobarnimi panji. Če imate srečo, boste ob njem gotovo našli tudi navdušenega čebelarja Ernesta Povaleja, ki je sicer električar, že 20 let zaposlen pri Elektro Celje.

»Se že dolgo ukvarjate s čebelarstvom?«

»Da, že šest let redim čebele in to delo mi je že kar prirastlo k srcu.«

»In je ta posel donosen?«

»Vsako leto tudi ne. V glavnem pa si stroške za sladkor povrnem in tudi doma ostanke precej medu.«

»Kaj pa počnete še razen tega?«

»V glavnem se ukvarjam s šahom, nabiram gobe skupaj z otrokoma, kajti žena je

vsak drugi dan v službi. Sicer pa opravi tudi malenkosti v stanovanju.«

»In kam nameravate na dopust?«

»Z družino se bom odpravil na morje kot že mnogo let doslej, in to v Crikvenico.«

Ernestu Povaleju gotovo nikoli ni dolgčas, saj vedno najde delo, delo pa, pravijo — pomlaja.

Razburjivi trenutki pred maturo so minili in s tem je mirneje zadihala tudi Irena Pungeršek, ki je letos končala štiriletno kemijsko šolo v Rušah.

»Irena, kam nameravaš na oddih po napornih mesecih?«

»Z mojim oddihom letos ne bo nič, saj se bom v začetku julija že zaposlila v celjski Cinkarni, kamor sem hodila tudi vsa leta šolanja na prakso.«

»Solanja ne boš nadaljevala?«

»Zdaj še ne vem, vsekakor pa je vse odvisno od počutja na novem delovnem mestu.«

»Nekaj prostega časa pa boš vendarle imela. Kako ga boš izrabila?«

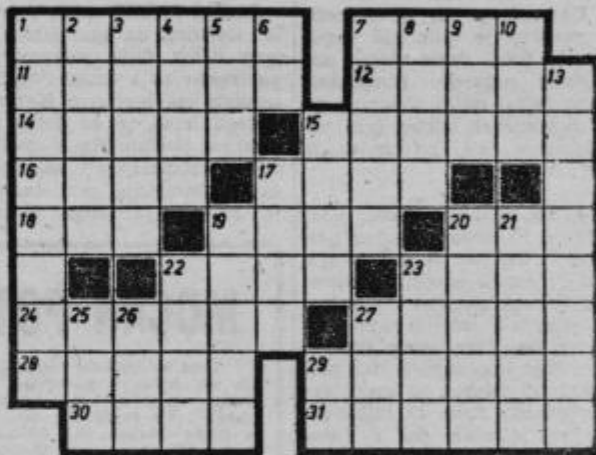
Predvsem bom vezla in pletla, hodila pa bom tudi na kopanje v celjski bazen.«

ZINKA KOŠEC

KRIŽANKA

Vodoravno: 1. zvezda v ozvezdju Dvojkov, 7. močna, samostojna vojaška enota, 11. rjav konj ali vol, 12. pred desetimi leti oznaka za umetnost, ki izkorišča geometrične oblike, 14. ustvarjalec umetniškega ali znanstvenega dela, 15. snežni mož, 16. desni pritok Mozele, ki izvira v Vogezih, 17. korani otok obročaste oblike z laguno v sredi, 18. bodeč rastlinski izrastek, 19. oort, 20. barva kože, 22. do 25 metrov visoko drevo z velikimi listi, 23. republika v Z. Afriki, katere prestolnica je Bamako, 24. odstranjevanje nezanesljivih ljudi iz stranke ali s službenega položaja, 27. najmanjša krogla pri balinanju, 28. glavna, največja arterija, 29. skupno ime za krožnike, lonce, sklede itd., 30. družbena skupina, katere priпадnike opredeljuje podobno

poreklo, 31. urejevalec vrtov. NAVPIČNO: 1. večja žaba z oradavičasto kožo, 2. solata iz pečenih paprik, rajčevcev, feferonov in česna, 3. nudič, vrag, 4. tur, 5. dansk. drobiž, 6. okrajšava za Radio Celje, 7. dostojanstvo, 8. znamka nemških avtomobilov, 9. aere-snična stvar, 10. 42 km široka zemeljska ožina na polotoku Maaki (iz istih črk kot RAK), 13. trgovec s tkanino, 15. verz, 17. področje z določenimi skupnimi lastnostmi, 19. vrtničast vihar, hurikan, 20. ostanek kart po razdelitvi, 21. grška pokrajina na Peloponezu (Elis), 22. glavna operna sopranistka (Ondina) 23. tolišča, 25. manjši grški otok v Kikladih med Naksosom ter Santorinom, 26. ribja košica, 27. iglasto drevo v dolgimi iglicami, 29. različna so-glasnika.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno ugan-ko »Pot do morja«, objavljeno v Novem tedniku 20. junija, smo prejeli 105 rešitev. Zrebr je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): ANICA URBANŠEK, 63310 Zalec, Zdravstveni dom

2.-6. nagrado (po 50 din) prejmejo:

TONI SODIN, 63206 Stranice 97

TATJANA ŠPEGLIC, 63000 Celje, Opekarniška 11
MATIJA DEMŠAR, 63000 Celje, Gregorčičeva 6

IVAN SREBOČAN, 63000 Celje, Spišna bolnica (infekcijski oddelk)
CVETKA BOROVNIK, 63213 Frankolovo, Lipa 29

Vsem izrebrancem bomo nagrade poslali po pošti. Če stitamo!

HUMORESKA

OH, STANDARD

Kaj je standard? Hm, to je nekaj čudovitega, nekaj nenemirjivega, pravzaprav nekaj takega, kar človeka naravnost fascinira. Oprostite tujki — ne gre drugače. No, saj tudi standard ni na slovenskem jeziku zrasel, pa kar dobro shajamo z njim. Škoda, da še pri nas ni inštituta, ki bi grafično ali vsaj procentualno prikazal relacijo, kako on — namreč standard — vozi z nami. Roko na srce: tudi tujke so produkt našega standarda.

Ce se pa pogledim in poizkušam prodreti v srž standarda, me obide občutek, da je to nekaj nedoumljivega, rekel bi — mističnega. Sigurno se bo sedaj kdo oglašil s pikro pripombo: »Človek nesrečni, mistika in standard pa ne gresta skupaj.«

Jaz osebno bi si skoraj upal trditi: DA.

Preselimo se sedaj nazaj v čas naših prabab in pradedkov. V tistih časih je živel zelo učen in bister mož, Primož Trubar po imenu, oče prve slovenske tiskane besede. V Celju imamo celo njegov spomenik! Bil je mehkega srca in je večkrat premišljeval, kako bi svojim faranom pomagal, če že ne drugače, vsaj z dobrim nasvetom. Prosim, oprostite za hipec! Ko je to premišljeval, je že naredil križ čez Rim in bil goreč protestant. Pa se domisli in neko nedeljsko pridigo za-

čne nekako takole: »Dragi farani! Ubogo in težko je vaše življenje. Najbolj žalostno pa je to, da si ga po nepotrebnem še slabšate. Poglejte. Pred leti se je Zakotnikovi Johani sanjalo, da se ji prikazuje sveti Pankracij ter da jo milo prosi, naj njemu na čast zgradijo cerkev. Zgradila se je res lepa cerkev, da ni kaj reči. In glejte — danes se ji ponovna sanja, da se ji prikazuje sveti Servacij in jo milo prosi, da se njemu na čast zgradi cerkev.«

Dragi, mili moji farani, kam to pelje? Samo pomislite, če se bodo te sanje še ponavljale, ali boste vse to zmogli in kako boste živeli ob tako zahtevnih bremenih.«

To pa je bilo preveč. Srečo je imel, da jo je lahko pri stranskih vratih pobrisal, če ne bi ga razjarjeni farani pošteno nabunkali.

Jasno je eno: standard je star, z gordijskim vozom zavozlan problem in vsako obdobje se ga po svoje loti ali pa ga kratko malo postavi na stranski tir. Na žalost pa jim spret pobriše.

V tolažbo pa nam lahko nekaj ostane: če mu je Trubar pokazal pete, smo mi že toliko napredovali, da mu lahko pokažemo naše skrbno negovane astronom-ske cene.

R. B.

NAGRAJENI REŠEVALCI

Za nagradno slikovno križanko, objavljeno v Novem tedniku, 27. junija, smo prejeli 100 rešitev. Zrebr je razdelil nagrade takole:

1. nagrada (100 din): ZORAN BEZLAJ, 63000 Celje, Na Otoku 8

2.-6. nagrado (po 50 din) prejmejo:

MOJCA KUKAR, 61000 Ljubljana, Murnova 6

KSENJA JURMAN, 61000 Ljubljana, Derčeva 23

JERNEJ SMREKAR, 62000 Maribor, Ljubljanska 3a

SLAVKO VRTACNIK, 63320 Velenje, Celjska 7

JANEZ RANZINGER, 61430 Hrastnik, Debelakova 3

Vsem izrebrancem bomo nagrade poslali po pošti. Če stitamo!

ŽOGA SE JE ZAVRTELA

KAJ PA MILIJONI?

Ivan Dolar

Za nastop na svetovnem prvenstvu je vsak naš nogometaš dobil devet starih milijonov nagrade. Povprašali smo nekaj naših občanov, če si nogometaši takšen honorar zaslužijo ali pa morebiti ne...

IVAN DOLAR, Zalec: »Zame je to čisto navaden kriminal! Pri nas se kaj takega ne bi smelo zgoditi. Mislim, da tudi primerjave z drugimi nogometaši, mislim seveda na finančno stran, niso potrebne. Poglejmo raje, koliko plače dobi delavec za svoje celomesečno delo. O milijonu, ki ga je vsak dal v Titov sklad, imam pa spet čisto svoje mnenje. Še enkrat poudarjam, da je zame kaj takega kriminalno!«

SILVA POTOČNIK, Liboje: »Za šport se ne zanimam pretirano, priznam pa, da sem gledala nogometne prenose s svetovnega prvenstva. Mislim, da naši nogometaši ne bi smeli dobiti tako visoke nagrade. Primerjajmo samo delo nekega zdravnika, ki opravi uspešno operacijo, s katerimkoli nogometašem, pa smo si takoj na jasnem, kdo bi moral več zaslužiti. Priznam, da delavci danes živimo tako, kot menda še nikoli, zdi se mi pa vseeno, da takšnih razlik ne bi smelo biti.«

Silva Potočnik

KARLI PLANINSEK, Polzele: »Mislim, da smo lahko z igro naših čisto zadovoljni, pa čeprav so v drugi skupini izgubili vsa srečanja. Kar so dosegli letos, se že dolgo ni zgodilo. Mislim, da si zaslužijo devet milijonov nagrade, saj navsezadnje predstavljajo Jugoslavijo vsemu svetu.«

Karli Planinšek

Lepo od njih se mi zdi tudi to, da so dali vsak milijon v Titov sklad za štipendiranje.«

JOZE LINDAKER, Prebold: »Mislim, da so si jugoslovanski nogometaši zaslužili devet milijonov. Vedeti moramo, da za to niso delali le

Joze Lindaker

tistih štirinajst dni v Nemčiji, pač so trenirali celo leto.«

SKORNSEK MILICA, Mozirje: »Veste, za šport se sploh ne zanimam. Všeč mi je edinole košarka. Gledala bom prenos s svetovnega prvenstva v Portoriku. Če želite izvedeti, kaj več o nogometu in o tistih devetih milijonih, vprašajte raje moje otroke. Oni vam bodo vse povedali. Oh, slikati se pa res ne pustim, dajte no mir...!«

FRANCEK KALAN, Prebold: »Sem upokojenec in svoj prosti čas najraje izkoristim za gledanje raznih športnih prenosov. Gledal sem vse tekme s prvenstva in nekateri naši nogometaši so bili zares odlični. Mislim predvsem na Oblaka, Katalinskega, Surjaka, pa še nekatere druge bi bilo treba pohvaliti. Zame je bil dober tudi Popivoda, na žalost pa mu niso hoteli podajati in neumno se mi zdi, da ga je Miljanič samo v eni tekmi poklical na igrišče. Če pomislim samo na Oblaka, lahko rečem, da so si naši zaslužili tistih devet milijonov. Če pa na to stvar spet pogledamo iz drugega zornega kota, potem si to niso zaslužili. Je pač tako, da ima vsaka medalja dve strani.«

JANEZ VEDENIK

MOČAN POTRESNI SUNEK

Pred zaključkom redakcije smo izvedeli, da je občane Smarja pri Jelšah v ponedeljek zjutraj okoli ene ure in petnajst minut znova vznemiril močnejši potresni sunek, ki pa ni povzročil večje škode. Odpadla je le omet. Močno so ga občutili v domu oskrbovancev Jelšingrad, kjer je položaj skorajda enak kot takoj po potresu. Oskrbovanci so bili precej zbegani, zato menijo v upravi doma, da bi bilo treba čimprej ukrepati, da se jim zagotovi varno prebivališče. —mst—

ZASTRUPLJENA SOTLA

Pred nedavnim so ribiči iz ribiških družin vzdolž Sotle opazili, da po vodi plavajo mrtve ribe. Število rib se je večalo iz dneva v dan in po ocenah obsojteljskih ribičev jih je že kar za nekaj ton. Ribe so bile po vsej verjetnosti zastrupljene, kako in s čim, pa zaenkrat še ne vedo. Jasno je le, da se škoda velika, velika tudi zato, ker je bila Sotla do sedaj po vsej verjetnosti ena redkih slovenskih rek, ki je bila takorekoč še neomadeževana.

Vzorci vode in pa mrtve ribe so že poslali na analizo, ki bo pokazala, s kakšnim strupom so bile zastrupljene ribe. Analiza pa bo najbrž pripeljala tudi do storilcev, v kolikor se ne bodo javili sami. Ribiči ribiške družine Sotla sumijo, da so v Sotli nekatera podjetja spustila odpadke, vendar je zaenkrat sum le domneva.

Škoda, ki je nastala, bo imela posledice še precej časa, saj v Sotli lovi ribe čedalje več ribičev, pojavlja pa se že tudi ribiški turizem. —mst—

ZLATA POROKA

Pri radeškem matičnem uradu sta pred mesecem niti ponovno zakonsko zvezo zlatoporočenca Elizabeta Justin Titovšek iz Zebnika 37.

Elizabeta se je rodila pred 83 leti v Vrhovem in kmalu ji že v otroških letih umrli starši, se je zelo zgodaj s sili, dokler se nista 24. oktobra 1920. leta v Ljubljano Justinom poročila. Tudi Justin je že od mladih nog pri drugih ljudeh, se zelo mlad zaposlil v rudniku, upokojujivlo pa je delal v radeški Papirnici. Stiri leti bil tudi v I. svetovni vojni. Rodilo se jima je 5 otrok.

TRIM VESTI

I. liga: 1. Ingrad, 2. Zvezdarnica, 3. ITC, 4. Cinkarna, 5. Aero, 6. PTT, 7. Sava.
II. liga: 1. Zlatarna, 2. Metka, 3. Zična, 4. Prosveta, 5. EMO, 6. Savinja, 7. Obnova.
III. liga: 1. SDK, 2. ZNG, 3. LB, 4. Gradis, 5. GG, 6. SKIMC.
IV. liga: 1. Nivo, 2. Merx, 3. Transjug, 4. Občina, 5. Toper, 6. Pilnarna, 7. Zdravilišče. Sodelovalo je 27 ekip.
STAREJŠI ČLANI: I. liga: 1. Ingrad, 2. Zvezdarnica, 3. ITC, 4. Aero, 5. Cinkarna, 6. EMO, II. liga: 1. Toper, 2. Zvezdarnica, 3.

UJV, 4. Zična, 5. Savinja.
CLANICE I. liga: 1. Ingrad, 2. Prosveta, 3. Cinkarna, 4. ITC, 5. ZNG, 6. UJV, 7. Savinja, II. liga: 1. Aero, 2. Sava, 3. Toper, 4. EMO, 5. Občina, 6. ZDL, III. liga: 1. SDK, 2. LB, 3. 4. Nivo.

Nogomet:
I. liga: 1. ITC, 2. Aero, 3. Zvezdarnica, 4. Zlatarna, 5. Zična, 6. Merx, 7. EMO, 8. Cinkarna, 9. Zvezdarnica, 10. Ingrad, II. liga: 1. Savinja, 2. ITC, 3. Prosveta, 4. SDK, 5. PTT, 6. Obnova, 7. Zdravilišče, 8. Cestno, 9. Remont, 10. Odstopil, III. liga: 1. Obrtniki, 2. UJV, 3. EMO, 4. Pohišstvo, 5. Eto, 6. Merx, 7. Tapetništvo, 8. Toper, 9. Savinčar, 10. Nivo.
Marko SJEŠ

CIGANKA — povest iz domačih hribov

20

Zdaj, ko je Cencij svoje pol skrivnosti izdal, tudi Urška svoje pol ni več držala in je vsa srečna razodevala tovarišcam, da je nevesta. Kdo da je ženin, tega ni hotela povedati. Ko pa se je to razglasilo, so ljudje koj vedeli, kdo da je. Z drugimi dan je šlo po vsej Bistrici; ženiti se bomo.

»Kdo pa?«

»Tinečka in Smola.«

»Hahahahaha.«

»Ta dva pa, ta dva! Kakor pisker in pokrivačka.«

»To pa bo nekaj.«

VII.

Štiri tedne je že bila Pavla v bolnišnici. Rana na prsih se je zacelila, na roki pa še ne. Vedno znova se je odpirala in se zagnojila. Zdravnik je bil v skrbeh in dekleta ni hotel spustiti domov, čeprav ga je prosila. Ravnjak je prišel vsak teden in dekle je bilo vsakokrat vse iz sebe od veselja; tem bolj se ji je stozilo domov, ko je ostala sama. Ko je nekega lepega, toplega dne v juliju spet prišel, jo je našel na bolniškem vrtu na klopi. Postava ji je bila še bolj vitka, oaraz ozek in bled, skoraj bel. Goreče črne oči so bile prevelike za nežni obrazek, tako da je bila podobna ljubemu onemoglemu otroku. Ravnjaka je pogled zelo prevzel; nekoliko časa je strmel vanjo, potem je rekel prijazno:

»Ali si še pokonci? To me veseli. Dober dan, Pavla; kako kaj?«

»Bog daj!« je odvrnilo dekle in mu dalo tanko roko; od veselja se ji je tresel glas. »Dobro mi je. Pravzaprav mi ni nič, le domov bi rada. Po domu se mi toči; od tega sem bolna. Ko bom domov smela, bom zdrava.«

»Kaj pravi zdravnik?«

»Ne verjamee mi, da mi je bolje. Pravi, da je kost le ranjena, in da tiči še kje kaka koščica.«

»Ali te roka zelo boli?«

»Ne, prav nič — malo že, posebno ponoči, ko moram na dom misliti in ne morem zaspati.«

»Nikar si tako k srcu ne ženi, Pavla! Ko te bo zdravnik pustil, pridem prvi dan pote. Dolgo ne bo več. Malo še potrpi! Hvala bodi Bogu, da ni bilo hujske!«

»Da te vas ni zadelo! Zato bodi Bogu hvala!«

»Pavla, ti si mi rešila življenje. Ko bi tebe ne bilo, bi ne bil več med živimi.«

To je bilo res in tudi Pavla je vedela, da je tako. Svoje lastno življenje je tvegala zanj; to ju je zvezalo, da sta si postala mnogo več kot gospodar in dekla. Zato se je mogla z njim po domače in pristržno pogovarjati.

Nekaj časa sta molčala, potlej je dejala polglasno, kakor da se meni sama s seboj:

»Tega sem tako vesela, da sem mogla zate — za vas kaj storiti.«

»Da, da, ljuba Pavla,« je živo posnel. »Ali si kaj misliš, da bi bila lahko ti namesto mene mrtva?«

»O, že, že, sem mislila na to! Toda vaše življenje je več vredno ko moje.«

»Kaj še! Tvoje ko moje. Zate je tvoje največ vredno.«

»Ne, ne, nikakor ne,« je ugovarjala. »Ko bi bil vas umoril, bi ne bila mogla več živeti. Od žalosti bi bila umrla.«

»Ali me imaš tako rada?« je bruhnilo iz njega.

Za trenutek je obmolnila, potem je rekla odkritosrčno kakor otrok:

»Da — zelo rada te imam.«

Zdaj se Ravnjak ni mogel premagati. Bil je mehkega srca in le na videz trd. Zdaj ga je čustvo prevzelo.

»Pavla,« je vzkliknil, »jaz te imam tudi rad. Zelo dolgo te imam rad. Mislim sem že...«

Nekaj je še hotel reči, pa mu je od strahu vzele sedlo.

Dekletu so lica zagorela, velike, črne oči so ji bile dve zvezdi, nenadoma so se ji uile solze in zajokala je krčevito.

»Pavla, za božjo voljo, kaj ti je? Saj ti vendar ni deka nisem rekla!« je dejal osuplo.

»Ne, ne; saj si mi rekel najlepše, kar si mi mogel reči,« je ihtela. »Ne vem, da me je tako prijelo. Kar mi je gre, odkar sem bolna. Prej ni bilo tako.«

»Le trdna bodi in nikar ne jokaj! Glej, ljudje naj dajo; misli ti bodo, da se kregava.«

Res so se nekateri bolniki, ki so bili že pokonci na vrtu, približali in so sedli na bližnjo klop ter jeli pri kaj se naša dva tako menita. Zaradi tega je Ravnjak dekletu le še nekaj potihoma povedal, potem pa vstal, in dal roko in glasno rekel:

»Zbogom, Pavla! Le potrpi še ta čas! Ko spet prideš, saj bo prav kmalu — te vzamem s seboj domov. Si nes se z zdravnikom pomenim.«

»Mater pozdravi!« je naročilo dekle in požiralo.

»Ali so zdravi? Včasih imam tako hude sanje.«

»Za sanje se človek ne sme meniti, najmanj še kadar je bolan. Materi je dobro. Trikrat jih je še krč, toda, hvala Bogu, kmalu ji je bilo spet bolje.«

»Zbogom!«

Ko je odšel, so se dekletu usule solze. Polagoma pomirila in se vdala sanjam o skorajšnjem svidenju.

Minil pa je teden, minila sta dva, minili so trije. Ravnjaka ni bilo. Čim dalj ga ni bilo, tem huje je bilo Pavli. Ko se ji je že zdelo, da ne bo mogla več v taki negotovosti, in je že sklenila, da bo ušla iz nišnice in na Bistrico, tedaj je kraj tretjega tedna potovka Jerca.

Stasa Gorenšek

KOPALKE '74

Moderne kopalke letošnjega leta so drzne in atraktivne, najbolj priljubljen bo torej minimalni bikini, ki bo puščal kar največ kože proste in izpostavljen soncu. To pa je tudi bistveni namen kopalke. Če bomo torej želeli biti čimbolj zagoreli, bomo nosile dvodelne kopalke, pri katerih so hlačke nizke in ozke, nedrček pa prav tako zanimivo ukrojen in seveda nepodložen. Tak bikini pa bo lep le na mladostni in vitki postavi.

Za vse tiste postave, ki niso ravno najbolj idealne, pa bodo nadse primerne enodelne kopalke, ki so letos v modi prav tako čislane. Spominjajo na kopalke olimpijskih tekmovalk, saj so zelo enostavne, le hrbet je globoko dekoltiran.

Toda naj bodo takšne ali drugačne, vse letošnje kopalke so narejene iz lycra v živahnih barvah poletja.

horoskop

Če boste doživeli vas bo zelo razburilo. Počutili se boste zelo lepo, toda nekdo vas bo razočaral. Previdnost v prometu.

Če boste delu ne boste imeli težav. Razmišljali boste o novih možnostih. Starejša ženska vam bo dala dosti misliti.

Če boste življenje bo postalo zelo zanimivo. Počutili se boste sumničaste partnerja. Kaže, da se boste zamerili svoji okolici.

Če boste se niste lotili dovolj načrtno in to se vam bo maščevalo. Bo tudi nekaj srčnih težav, toda krivda je le vaša.

Če boste živeli boste neuspeh, ki pa vas ne bo preveč prizadel. Pozabili ste na zelo pomemben datum, a zdaj je prepozno.

Če boste preveč trdovratno vztrajate pri svojem, vendar nimate prav. Načrti so dobri, bodite pa nekoliko manj samozavestni.

Če boste napravili boste korak naprej in deležni zadovoljenja. Ker boste preveč živčni, vam bo nekaj tudi pošteno spodletelo.

Če boste doživeli boste izkušnjo, ki vas bo nečesa naučila. Ne bodite preveč nestrpni in kričite do drugih, raje do sebe.

Če boste mislili, da obljube ne boste mogli izpolniti, to raje povejte. V hiši bo nekaj ječ, nato sprava in ljubezen.

Če boste neprijetna novica vas bo nekoliko prizadel, a vedite, da je bolje tako. Ob koncu tedna se vzdržite vsakih ocen.

Če boste v prihodnjih dneh vas čakajo velike denarne skrbi. Ne bo dobro, če se boste posvetili le temu cilju. Premislite.

Če boste nekdo vam je pripravljen pomagati, vendar vam boste morali vrniti uslugo. V soboto ali nedeljo vas bo zelo bolela glava.

50 LET ZAKONA

LETA SO TU...

V soboto sta Ivana in Ferdinand Bezenšek iz Slovenskih Konjic praznovala 50. obletnico skupnega življenja. Otroci so jima pripravili veselo snidenje in kot je ob takšnih jubilejih navada, sta še enkrat stopila pred matičarja.

»Samo v soboto bomo praznovali,« nam je dejal oče Ferdinand nekaj dni pred tem. »Pa saj je še to preveč!«

Mati Ivana je praznovala že sedemdesetletnico, oče Ferdinand pa jih bo imel kmalu enainsedemdeset. Oba sta rojena v Blatu pri Konjicah, kjer živita še danes. Rodilo se jima je šest otrok: Martin je padel v nemški vojski, Jožef se je smrtno ponesrečil v domači kuhinji, Franc je mlinar v Konjicah, hčerka Amalija je poročena v Zrečah, Karl in Leopoldina pa živita z družinami v Konjicah. Sedaj sta Bezenškova sama. Vendar je bila tistega dne, ko smo ju obiskali, hiša polna njunih vnučkov. Dejala sta, da ju kar redno obiskujejo.

»Velikokrat me razjuzijo,« je dejala mati Ivana, »velikokrat pa so mi v veliko veselje.«

Takrat, ko sta se pred petdesetimi leti poročila, je bilo njuno življenje zelo težko. Trinajst let sta živela »v najemu«, kot je dejal oče Ferdinand, 1934. leta pa sta si postavila majhno hišico v Blatu. Tridesetega leta je odšel Ferdinand Bezenšek v Francijo med rudarje. Devet mesecev je delal globoko pod zemljo, toda v vsem tem času je zaslužil le toliko, da

se je lahko spet vrnil domov v Blato.

»Veste, tudi v Franciji ne visijo franki na plotovih,« mi je dejal.

Kmalu potem, ko se je vrnil domov, je »vzela« čevljarstvo obrt in še danes tu in tam popravi kak par čevljev. Z ženo Ivano se preživljata s pridelki, ki jih zasejeta na enem hektarju zemlje, pa tudi dve kravici imata. Nekaj denarja dobita tudi od starostnega zavarovanja. In tako se iz dneva v dan prebija skozi življenje.

»Povejte mi, kaj vas je vodilo v dobrih in slabih trenutkih skozi življenje?« sem povprašala Bezenškovega očeta.

»Nobeden od mojih sorodnikov ni tako dolgo živel. Jaz pa vedno pravim, da korajža velja!«

»Saj se pozna, da ste bolj vesele narave. Ste še kot mladenič!«

»Dajte no, saj sem tak, kot bi prišel s pokopališča na dopust! Poglejte Ivano. Bolj fejest je kot pred petdesetimi leti.«

In potem se je začela Ivana kregati, da ni tako in je povedala, da ji življenje greni bolečina v roki, oče Ferdinand pa je kar naprej trdil svojo. Vmešali so se še vnuki in nastal je pravi veseli kreg, kdo ima prav in kdo ne. In ko sem povprašala Ivano Bezenškovo čisto zaupno, ali sta se z očetom dobro razumela v teh petdesetih letih skupnega življenja, mi je dejala:

»Tako je kot povsod. Včasih sva se lepo razumela, včasih pa na smrt skregala. Takšno je pač življenje.«

Gotovo jima je rek očeta Ferdinanda »korajža velja« že večkrat pomagal prebroditi težke trenutke v življenju. Naj bo tako tudi v prihodnje!

DAMJANA STAMEJOČ

NA NAŠ RAČUN

Tudi v prejšnjem NT se je prikradel tiskarski škrat in nam pošteno premetel nekaj svinca. V komentarju Bruto osebni dohodki: Vemo vse, imajo sicer v Celju res sorazmerno nižje prispevke, vendar vseeno znašajo 29,29 %, ne pa 20,29 %.

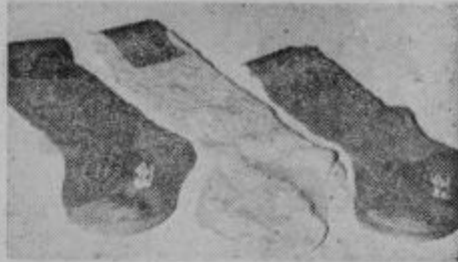
Na 4. strani (gospodar-

stvo) bi morale pravilno pisati LIP Slovenske Konjice, ne pa Lesna industrija Slovenske Konjice.

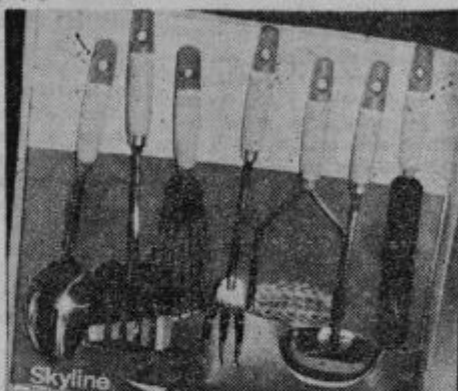
Na 9. strani pa sta bila zamenjana podpis pri slikah Vlada Goriška in Franca Spegliča.

Za te in druge manjše napake se prizadetim in bralcem opravičujemo.

priporočamo

Na otroškem oddelku veleblagovnice Tkanina imajo dobro izbiro otroških dolenk Zlati merkur MTČ. Narejene so iz garna, zato so tanke in zračne. Na voljo so vam številke od 2 do 12, cene pa se gibljejo med 18.40 in 30.45 din.

SKYLINE komplet je sestavljen iz sedmih kromiranih delov pribora za serviranje (zajemalke, vilice za meso in drugi). Kupite ga lahko v blagovnici Ideal in stane 241.27 din.

Športni jopič na sliki je sešit iz priljubljenega blue jeansa, ki ga lahko med drugimi oblačili iz tega materiala izberete v prodajalni Mladost. Jopič so naredili v Topru po licenci McGregor in stane od 350.00 do 396.00 din (odvisno od velikosti).

Podvodne maske zase in za otroka lahko kupite v veleblagovnici T. Na športnem oddelku imajo veliko izbiro mask in cev, uvoženih iz Italije in Španije. Cene mask so od 28.30 do 87.00 din, cev pa od 24.00 do 34.00 din.

V prodajalni Veronika smo izbrali za vas priljubljeno poletno spalno srajco — babydoll. Narejena je iz vezene batista in je izdelek Veznine Bled. Cene posameznih števil (od 38 do 42) so od 150.80 do 205.00 din.

KDO Z NAMI
N IZLETNIKOM
V VARŠAVO?

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

MESTO
TALENTOV:
PRIČETEK
LOVA

Lov se je pričel. Ze nekaj let nazaj lahko beležimo, da je Celje mesto športnih talentov. Danes, ko je prestopni rok v marsikateri športni panogi, je mesto ob Savinji tarča marsikatega menažerja in drugih športnih »skrovajkova«, ki želijo svoje športne vrste in apetite pojačati s športnimi talenti iz Celja. Zalostno pa je, da ti »agenti« ne najdejo pravo pot, da bi se direktno pogovarjali z upravami športnih društev, temveč najprej obljubljajo gradove v oblakih mladim neizkušenim športnikom. Tu pa gredo mimo vseh moralnih norm, kajti društvo, ki je vzgajalo katerega koli športnika, ima v prvi vrsti pravico za njega zahtevati odškodnino.

Va račun celjskih športnikov so se v zadnjih desetih letih okrepili številni klubi. Največ v Ljubljani. Samo pogledimo: pred desetimi leti so pričeli plavalci Ljubljane. Z Orlom in Vrhovškom so postali plavalna veselilca pri nas. Rokometši Slovana so si priborili mesto med prvotilci, ko so pristopili v vrste Slovenske Telice, Safarije in Mejavšek, dvigalci Olimpije pa so osvojili pokalni naslov Jugoslavije šele potem, ko je Jože Urnkar prestopil k njim.

Tudi letos bo nekaj športnikov prestopilo iz celjskih vrst. Miloš Sagadin je okrepil košarkarsko vrsto Kvarnerja. Sporazumno! Toda te dni vidimo v Celju številne automobile z registracijo »LJ«, ko iščejo nogometaše za Slovana in Rudarja. Na spisku so Sivka, Anđelović in Stancer. Tudi Kudra vabijo, toda ta je že pred leti izkusil, kaj je igranje v II. zvezni ligi in si tega ne želi več. Toda veliki lov se ne bo končal pri nogometaših. Na spisku je tudi košarkar Sabolčki, ki naj bi okrepil Rudarja v II. zvezni ligi in rokometša Vlado Bojčević, za katerega imajo veliki apetit rokometši Slovana. Ti niso sposobni vzgajati niti enega kakovostnega rokometša, temveč želijo, pri tem pa imajo podporo celo pri najvišjih forumih, da z rezultati manjših klubov dosežejo svoj cilj. Zalostno pa je pri tem to, da sta glavna nosilca pogovora o prestopu ravno bivša celjska rokometša Telic in Safarij. Društvo Slovan pa ni imel toliko moralnih vrednot, da bi sam stopil v kontakt z upravo Celja. Se dobro, da Vlado Bojčević sam vidi, da ima samo v Celju pri trenerjih Seleku in Goršiču možnosti za pravičen razvoj, ki mu bo prinesel nastop v Montrealu na olimpijskih igrah.

Tako je te dni v mrtvi sezoni v Celju. Toda številni klubi so mirni. Predsednik ZRK Celje Nace Krumpak nam je v zvezi z obiski raznih »agentov« dejal: »V prvi vrsti moramo v bodoče vzgajati igralce, katerim je pripadnost do svojega kluba najbolj svetla. Potem ne bomo imeli težav in tudi igralcem se bo uprila vsaka misel na številne obljube, ki se skoraj nikoli ne uresničijo. Sami pa noramo dati svojim igralcem vse možnosti, da se razvijajo v prave športnike in ljudi naše družbe.«

JOŽE KUZMA

POHOD
MLADIH

Tudi letos so celjski jadralci dosegli že v prvem delu sezone izvrstne rezultate. Četverica jadralcev je pred kratkim osvojila najboljša mesta na republiškem prvenstvu. Marko Klinar je osvojil na »Scirusu« naslov republiškega prvaka, Črtomir Rojnik je bil drugi z »Scirusom 17«, Miloš Pešec je osvojil četrto mesto z »delfinom« ter Vojko Starovič z »meteorjem« osmo mesto.

Obiskali smo celjske Jadralce in jih pobarali, kaj pričakujejo od državnega prvenstva, ki se naj bi pričelo te dni v Zrenjaninu. Vodja in upravnik Aero kluba v Levcu, Peter Karner je povedal, da je letošnje državno prvenstvo odpadlo. Vzrok še ni znan. Vse kaže, da je

bilo največ prijav iz Slovenije in domačini, ki letos nimajo najboljših moči, niti dovolj sredstev in moči za organizacijo državnega prvenstva, ki bi bil dejansko repriza prvenstva Slovenije. Torej letos vse kaže, da borbe za državnega prvaka ne bo. Škoda, kajti celjska vrsta je bila odlično pripravljena.

Toda kljub temu v Celju ne bodo mirovali. Te dni se je končala šola učencev letalske gimnazije iz Mostara. Dva tečaja mladih letalcev drugega in tretjega letnika gimnazije sta se uspešno končala. Te dni pa stopajo v jadralna letala novinci, tečajniki iz Celja. Deset mladih fantov bo pričel jadralo. Novi stopajo v

vrste Celjskih jadralcev. Tekmovalci lanske letošne šole pa že dosegajo prve uspehe. Mladi jadralci Bogdan Liliša, Branko Rihar, Adrej Florjanc in Janez Čmak so že napravili prelet 50 km, višinski vzpon 100 metrov in leteli 5 ur neprekinjeno v zraku. S tem so si pridobili značko srebrni »C«. Dijamantni »C« pa so letos pridali sebi in klubu še Miro Kočvar in Peter Karner, ki so izpolnili še zadnji pogoj, prelet 500 km. Že prej pa so opravili višinski vzpon 5000 metrov in prelet v trikotniku 300 km. Torej pri Aero klubu Celje delajo zelo marljivo in nove generacije stopajo v prve vrste.

J. KUZMA

REKREACIJA
V EMO

EMIL GREGORČIČ je bil tehnični vodja organizacijskega odbora X. ISKRIADE, moč, ki je vse dni imel polne roke dela in ki tudi sicer skrbi v tovarni za razvoj športa in rekreacije. Tako je povedal: »Športna aktivnost v EMO se uspešno razvija. V športno rekreacijo smo že zajeli 15–20 odstotkov delavcev tovarne, ki trenutno šteje okrog 3.500 ljudi. Na SSI v občini smo zadnja leta na 2.–4. mestu, kar je prav dobra uvrstitev, pa tudi na ISKRIADI smo bili tretji izmed 21-ih delovnih organizacij. Ti podatki so zgornji dokaz, da obstaja športno gibanje pri nas, da je že na dokaj kvalitetni ravni, da pa nismo izkoristili še vseh možnosti, ki so nam dane ob novem sistemu samoupravljanja. Sedaj smo prvič uvedli športna tekmovanja znotraj podjetja med TOZD-i. V roku so prvenstva v nogometu, odbojki, košarki in kegljanju, medtem ko smo smučanje že opravili. V teku je organizacija tekmovanja še v namiznem tenisu, šahu, streljanju in razmahu planinstva. Že prva tekmovanja so množičnejša od prejšnjih let. Vlaganja v šport in rekreacijo potekajo trenutno preko sindikata in iz sredstev za propagandno dejavnost v podjetju. Pripravljeni so poselna določila za to aktivnost v statutu podjetja, pa tudi ureditev zavarovanja delavcev-sportnikov, ki bi se pri športni rekreaciji in tekmovanjih poškodovali. Razpisali bomo tudi mesto za profesionalno strokovno moč — referenta za športno rekreacijo. Imamo načrte za gradnjo novih športnih objektov. Te stvari bomo skupno reševali z OLIMPOM. Oziroma moramo planinstvo v tovarni, saj je ta aktivnost precej zamrla. V poletniškem času bomo organizirali množičen pohod na Triglav. Računam na udeležbo 80 ljudi! Tudi glede bolj smotnega izkoriščanja letnih dopustov delavcev s programirano dejavnostjo na področju športa pripravljamo določene ukrepe. V gradnji ZP ISKRE je pri PINEXI (Novigrad) nov poletniški center, ki bo nudil tudi obilico športnih objektov in rekreativ, na Golteh, kjer imamo svojo brunarico, pa še skupno z IZLETNIKOM Celje ni urejen program športne rekreacije. Skratka — problemov in dela na tem področju ne manjka, urejamo pa jih postopoma po najboljših poteh in z dobro voljo v prid našega delavca.«

K. JUG

ŠPORTNI
UTRINKI

Na kegljaškem četverboju sindikalnih ekip v Celju so imeli največ uspeha kegljači EMO. Vsaka ekipa je nastopila z desetimi tekmovalci na 100 lučajev mednarodnega sloga. Najboljši rezultat so dosegli predstavniki EMO, ki so pridili 4511 kegljev. Sledijo Savinja 4169, Avtomotor 4153 in Cinkarna 4058. Med posamezniki sta bila najboljša Vavovšek (EMO) 509 in Senčar (Avtomotor) 494.

Na rednem mesečnem hitropoteznem turnirju SK Celje je tokrat že tretjič v letošnjem letu zmagal Jani Bervar. Drugi je bil Planinec in tretji Pertinač. V skupnem vrstnem redu za pokal Celja vodi Jani Bervar, ki ima realne možnosti za osvojitve drugega pokala.

TRIM VESTI

ZDAJ
PLAVALNI
TRIMČEK

Ste sodelovali v kolesarski akciji okoli Celja? Ste si obesili medaljo trimčeka kolesarja okoli vratu? Ali ni bil prijeten občutek? Ne toliko zaradi same medalje, kot zaradi tega, da ste uvideli, koliko še zmore vaše telo!

Trimčku kolesarju se zdaj lahko pridruži trimček plavalec, kajti zveza za športno rekreacijo in oddih v Celju pripravlja podobno množično akcijo tudi v plavanju. Res je, da ne bo treba preplavati 28 km, vendar bo vseeno prijetno in tudi na tem področju boste lahko dokazali, kaj še zmorete. Akcija bo 21. julija v počastitev občinskega praznika občine Celje na plavalšču Neptuna. Trajala bo ves dan in to od 8. ure zjutraj do 18. ure zvečer. Kakšne so naloge? Mlajši od 12 let bodo morali preplavati 50 metrov, moški do 50 let 200 in moški nad 50 ter ženske 100 m, vsak v tistem stilu, ki mu najbolj odgovarja. To ni tekmovanje, torej čas ni važen. Enostavno prego je treba preplavati in ob koncu vam bodo za dosežek obesili okoli vratu trimčka plavalca.

O podrobnostih, kako bo tekmovanje potekalo (žal imamo v Celju samo en bazen in je zatorej tekmovanje ob množični udeležbi težje izpeljati!), bomo poročali v prihodnji številki. Novega tednika in več ali manj vsak dan v oddajah celjskega radia. Priporočamo vam, da kljub temu, da ni vreme najbolj ugodno in voda morda le poskusite do plavalne akcije preplavati nekaj metrov, tako da vam bi »v borbi« za medaljo trimček plavalec šlo čimbolje. S tem paboste tudi omogočili (če boste sorazmerno hitro plavali), da bodo vsi prišli na vrsto. Slednje je malo za šalo, saj — ponavljamo — to ni tekmovanje — gre pač zato, da imamo žal samo en bazen.

Torej v nedeljo, 21. julija, vsi na celjski bazen v množično plavalno akcijo »trimček plavalec«.

T. VRABL

ŽIVAHNO NA
ATLETSKI STEZI

Zadnji športni vikend so imeli celjski atleti in atletinje priložnost za prodor med najboljše jugoslovanske športnike v različnih kategorijah. Na sporedu je bilo državno prvenstvo v mnogobojih, mladinsko prvenstvo in prvenstvo za mlajše članke. V atletskem »bahilonu« so se celjski predstavniki kar dobro odrezali.

V Mariboru je bilo državno prvenstvo v mnogobojih. Ker je Zlatko Berjak poškodovan ni nastopil v deseterboju. Škoda, da ni nastopil tudi mesto v državni reprezentanci za BAI. Nastopil je le Kačivnik, ki je bil šesti s skupnim 5546 točkami. Pri dekletih je bila Dermotjeva druga s 3348 točkami. Na letnem mladinskem tekmovanju je v peterboju zmagal celjski tekmovalca Jurko, ki je zbral 2724 točk.

V Zagrebu so nastopili mlajši mladinci in mlajši člani. Tu je bila bera za Kladivar ugodna. Nova prvaka sta v klasičnem Kranju s 43,98 in Cop v troskoku s 13,99 m. Drugo mesto sta osvojila Raner v teku na 110 m ovire in Orožin v kopju 450 m ovire. Četrto mesto Topole v kopju. Kuvza s palico, Kačič v teku na 300 m ovire, Cop v daljini in mlajši član Mitovac v teku na 5000 metrov.

Dane Kovačič je osvojil naslov prvaka pri starejših mladincih v teku na 1500 metrov z rezultatom 3:57,8. Na istem tekmovanju je Darko Prezelj osvojil 4. mesto v skoku v višino s 3,98 cm. Kuzmanova je v Osljeju na »sestanku« najboljših mladincih osvojila tretje mesto v teku na 1500 metrov, z rezultatom 4:44.

Bera je dobra, zlasti če upoštevamo, da so nastopili mladi tekmovalci, ki stopajo šele v tem letu resno v atletski areno.

J. K.

STRELJANJE

600 NASTOPAJOČIH

Velika udeležba in odlični rezultati na množičnem strelškem tekmovanju v počastitev dneva borca in občinskega praznika Celje.

Od 4. do 7. julija je bilo v organizaciji strelske družine »Celje« izvedeno nagradno tekmovanje, ki se ga je udeležilo nekaj nad 600 Celjank in Celjanov.

Kot zanimivost naj navedemo to, da so se tudi celjski strelci, ki so že kdaj sodelovali na republiškem ali državnem prvenstvu, odločili nastopiti in tako

dali vse možnosti za nagrade tistim, ki so takorekoč prvi prišli za puško. Strelska družina Celje se ob tej priložnosti zahvaljuje vsem tovarnam, podjetjem, trgovinam in zasebnikom obrtnikom, ki so z velikim razumevanjem podprli to množično tekmovanje.

Nagrajenih je bilo 60 najboljših v moški konkurenci in 10 najboljših v ženski konkurenci.

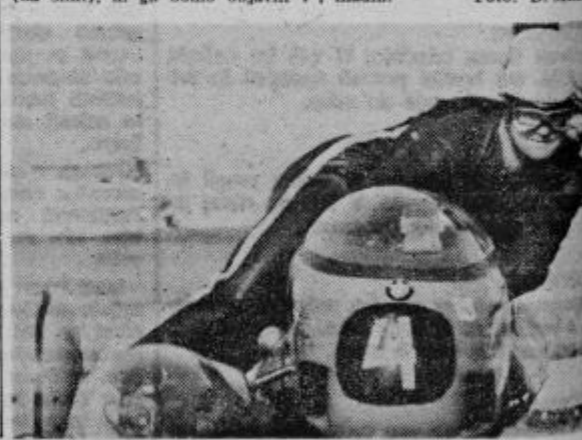
Tekmovanje je pokazalo, da je v širših množicah še veli-

ko skritih talentov. Razumljivo je, da so veselje in strelskega športa pokazali družbeni sloji. Streljali so delavci znanih poklicev, najimi doktorji, profesorji in inženirji. Tekmoval je tudi slavni glasbenik Mojmir Špe, ki se je 4. julija poklonil mudil v Celju. Svojen steno rekord pa sta dosegla doktor Stojanović in Gajda, ki sta kar 11 krat streljali in seveda tudi 11 krat pliskali simbolični prispevek. Na veliko drugih je streljalo nekajkrat.

ODLIČNI
MOTORISTI

V Prnjavoru je bila prva dirka za letošnje državno prvenstvo v moto športu. Lep uspeh so dosegli tudi predstavniki celjskega območja, ki so nastopili v najtežji in najatraktivnejši disciplini motorjev s prikolcami. Proti pričakovanju je zmagal stari znanec te kategorije Norbert Salobir s sovozačem Bertiljem. Zakaj proli pričakovano? Zato, ker se je pred meseci težko poškodoval na dirki v ZR Nemčiji in je zdaj zaradi »zastrupljenosti« s tem športom vztrajal in uspel. Drugo mesto sta osvojila Hubert Camlek s sovozačem Petrom Pogorecem iz Velenja, tretji je bil par Franc Rogelšek in Viktor Česnovar iz Smarina ob Paki. Četrta Celjana brata Viktor in Janko Magerič ter peti Alojz Arčan s sovozačem. To je nov dokaz, da tudi letos slovenski (ali ožje celjski) prikolčarji dominirajo in da bodo igrali vodilno vlogo na državnem prvenstvu. Kljub določenim težavam vztrajajo, da tekmujejo in dosegajo dobre rezultate. Ze danes opozarjamo na reorganizacijo z Viktorjem Mageričem (na sliki), ki ga bomo objavili v prihodnji številki.

Foto: D. MEDVIČ

TRIM STEZA
NA POLZELI

Pred dnevi so tudi na Polzeli dobili televizijske v naravi, trim stezo, ki je speljana v prelepem naravnem okolju po ozkih potih parka Senek. Steza dolga 1600 metrov in ima 23 različnih postaj, kjer lahko preizkusite svoje telesne zmogljivosti. Pomeni stezo za Polzelo je postavil predsednik TVD Partizan Polze Mišo Marovt, simbolično pa je predal »obratovanje« predstojniku Garanta Rafko Mlakar. Steza je namenjena za vse starostne kategorije, saj kdor določenih vaj ne more, se bo pa vsaj sprehodil v prelepem naravnem okolju in v čistem zraku. Na sliki so prvi tekmovalci steze nogometarji Polze, ki so ob otvoritvi vsi v zelenih uniformah. Tudi vaje pravilno izvajajo. Tudi pa na otvoritvi ni bil, pa lahko videti potek vaj naprednih na tablah ob posameznih postajah.

Foto: Tone Trnka

POGREŠAN MOTOR

Od nedelje, 23. junija, pogrešam štiribrzinski motor, popolnoma nov, rdeče barve. Kdorkoli bi kaj vedel o njem, naj to javi najbližji postaji milice ali na moj naslov: Srečko Gobec, Roginska gorca 15, Pristava.

Republiška konferenca Zveze mladine Slovenije v sodelovanju s

Foto-kino zvezo Slovenije

razpisuje
v počastitev 9. kongresa ZSMS

NATEČAJ

za najboljšo fotografijo na temo

MLADOST

Fotografi-amaterji bodo razdeljeni v tri kategorije

- od 15 do 19 let
- od 20 do 25 let
- starejši

Fotografije formata 30 x 40 lahko pošljejo posamezniki ali klubi do 10. septembra na Foto-kino zvezo Slovenije, Lepi pot 6, 61000 Ljubljana. Na hrbtni strani fotografije morajo biti naslednji podatki: naslov fotografije, ime avtorja in letnica rojstva. Najboljše fotografije bodo nagrajene in razstavljene v Murski Soboti 2., 3. in 4. oktobra 1974 v času kongresa slovenske mladine.

RK ZMS
Foto-kino zveza Slovenije

Svet ekonomskega šolskega centra v Celju

razpisuje
za določen čas delovno mesto

PROFESORJA

za poučevanje družboslovnih
in ekonomskih predmetov

POGOJI:

1. dipl. ekonomist
2. poleg splošnih pogojev mora imeti kandidat tudi moralno-politične kvalitete, ki se zahtevajo za delo na področju izobraževanja in vzgoje.

Rok prijave 20. julij 1974.

GIP »VEGRAD« VELENJE

TOZD gradbena operativa

razpisuje
sledenja delovna mesta:

STROJNIKA

za delo na buldožerju

STROJNIKA

za delo na nakladaču

Pogoj za razpisana delovna mesta je 2-letna praksa na strojih težke gradbene mehanizacije in izpit za strojnika.

Poskusna doba traja 1 mesec.

Nastop na delo je možen takoj.

Kandidati naj pošljejo prošnje z dokazili o izpopolnjevanju pogojev na naslov GIP »Vegrad« Velenje, Prešernova 9/a, v 15 dneh po izidu razpisa.

POLZELA

tovarna nogavic

POLZELA

Odbor za kadre

Tovarne nogavic »Polzela«

razpisuje

za šolsko leto 1974/75
naslednje

ŠTIPENDIJE

visoka ekonomsko komercialna šola I. st. — 1
fakulteta za naravoslovje in tehnologijo —
tekstilno tehnološka fakulteta — 1

višja tehniška šola Maribor — tekstilni oddelek — 2

tekstilno-tehniška srednja šola — pletilski oddelek — 4

ekonomska srednja šola — splošna smer — 2

ekonomska srednja šola — upravno administrativna smer — 1

srednja tehniška šola za KMRLNP (kemija) — 1

in PROSTA UČNA MESTA:

KLJUČAVNICARJEV — 10

ELEKTRIKARJEV — 2

Vloge (obrazec 1,65 DZS) sprejema Splošno kadrovskega sektorja »Polzela« tovarna nogavic Polzela, do vključno 15. 7. 1974.

»ŽIČNA« CELJE

vabi
k sodelovanju

VEČ DELAVK in DELAVCEV
v proizvodnji zaradi razširitve
proizvodnega programa

Interesentom nudimo ugoden zaslužek. Informacije se dobijo v kadrovsko-splošnem sektorju — Ipavčeva ulica 20, Celje.

Izvršilni odbor

Samoupravne stanovanjske
skupnosti občine Šmarje
pri Jelšah

razpisuje

IZREDNI NATEČAJ

za kreditiranje individualne
stanovanjske izgradnje
na območju občine Šmarje
pri Jelšah iz združenih sredstev
pri Ljubljanski banki

Izrednega natečaja se lahko
udeležijo:

1. Delavci, zaposleni pri delovni organizaciji, ki združuje sredstva pri banki;
2. Da imajo zgrajen stanovanjski objekt v zaključni III. gradbeni fazi;
3. Da znaša njihova lastna udeležba najmanj 30 % od vrednosti zgrajenega objekta, usposobljenega za stanovanje;
4. Da bo stanovanje vseljivo najpozneje do 15. novembra 1974.

Drugi pogoji:

1. Znesek kredita je največ 50.000 dinarjev;
2. Kredit se odobri za največ 15 let po 4 % obrestni meri;
3. Zahtevki za kredit morajo biti vloženi najpozneje do 20. julija 1974;
4. Prednost ob enakih pogojih imajo prosilci kredita, katerih stanovanja so zaradi potresa neuporabna ali zahtevajo večjo sanacijo;
5. Vloge za odobritev kredita vložite na Stanovanjskem podjetju Šmarje pri Jelšah na posebnem obrazcu.

NOVOST V GRADBENIŠTVU

NOVODUR cementno lepilo za keramične ploščice;
NOVODUR-VIRGO belo cementno lepilo za fugiranje;
NOVODUR-UNIVERZAL lepilna ter izravnalna cementna masa;
VIADUR podložna izravnalna masa;
VIAFIX cementno lepilo za niveliranje in popravilo betonskih podov;
VILAPLAN izravnalna masa za stropne in stene;
NOVODUR lepilna emulzija

CINKARNA **CELJE**

PROMETNE NESREČE

PREHITEVANJE PO DESNI

VLADO SEGIC, 27, iz Sežane, je vozil za voznikom rešilnega kombija STANISLAVOM PEZDEVSKOM, 40, iz Ješovca. Pezdevšek je pri zdravstvenem domu v Smarju zavil v desno in tudi pravilno nakazal spremembo smeri. Segić pa je prehitel po desni strani. Najprej se je zaletel v desni blatnik rešilca, nato pa močno zavil v levo in se na drugi strani ceste prevrnil na desni bok. Pri nesreči se je laže ranil njegov sopotnik, škode pa je za 5.000 dinarjev.

AVTOBUS SE JE PREVRNIL

DRAGO IRSIC, 22, iz Skomarj, je vozil avtobus na relaciji Stranice-Velenje. Ko je pripeljal v Stenico do hiše številka 15, je nenadoma opazil, da se krmilo vrti. Opozoril je potnike, takrat pa se je zaletel v betonske stopnice, od koder ga je odbilo preko ceste in po 30 metrih je zapeljal v 6 m globok potok Hočna. V avtobusu je bilo 6 potnikov, vendar se k sreči ni nihče poškodoval, škode pa je za 10.000 dinarjev.

ŠTIRJE HUDO RANJENI

JANEZ FINK, 19, iz Konjic, se je peljal z osebnim avtomobilom proti Celju. V Zetah ga je na mokri cesti zaradi prehitre vožnje začelo zanašati in tako je zapeljal v levo v trenutku, ko je iz nasprotnne smeri pripeljal ljubljanski VILJEM OSLAJ, 28. Vozili sta čelno trčili, pri čemer so se hudo poškodovali voznik Oslaj ter trije sopotniki v Finkovem avtomobilu, škode pa je za 50.000 dinarjev.

NESREČA ZARADI TRETJEGA

HINKO TOPLAK, 63, iz Kompol, je v naselju Opoka zavil v levo proti Kompolam in se ni prepričal, če je cesta prosta, niti ni nakazal spremembe smeri. Iz Celja je pripeljal z osebnim avtomobilom FRANC MUMEL, 25, iz Slatine, ki se je zaletel v Toplaka. Tega je vrglo v vetrobransko steklo in je obšel na cesti mrtel.

DVOJNO PREHITEVANJE

Motorist LEOPOLD SIEBER, 20, Avstrijec, je v Vranskem z motorjem prehitel voznika osebnega avtomobila DUNAČANA KLAUSA AUERJA, 28. Takrat pa je pričel Auer prehitovati osebni avtomobil pred seboj in tako se je Sieber zaletel v levni blatnik Auerjevega avtomobila. Odbilo ga je proti črpaliki na drugi strani ceste. Zaradi hudih poškodb je na kraju nesreče umrl sopotnik na motorju HERBERT POLSTER, motorist Sieber pa se je težje ranil. Škode je za 18.000 dinarjev.

MRTEV KOLESAR

JOZE TAVCAR, 24, iz Celja, je s Savinjske ulice v Zalcu izsiljeval prednost vozniku IVANU GLABOCU iz Salzburga. Le-ta je hotel nesrečo preprečiti, zato je zavil v levo, tu pa je čelno trčil v osebni avtomobil, s katerim se je iz nasprotnne smeri pripeljala DARINKA PRIVOSNIK, 26, iz Zalca. Prišlo je do čelnega trčenja, pri čemer sta se Glabov in Privosnikova laže ranila, na njunih avtomobilih pa je škode za 40.000 dinarjev.

AKUMULATOR SE JE VNEL

ANTON ILOVSEK, 49, iz Kokarj, je vozil z neregistriranim traktorjem in priključenim obračalnikom skozi Nazarej. Nenadoma se je vnel akumulator in ko je Ilovsek zagledal plamen, je izskočil. Traktor je zavil v desno ter se po 100 metrih vožnje zaletel v tri parkirane avtomobile, na katerih je škode za 10.000 dinarjev.

NEUTRJENA BANKINA

VLADIMIR KOROŠEC, 21, iz Stranice, je v Arji vasi prehitel tovornjak, naložen s kamenjem. Voznik tega tovornjaka, SREČKO VIDENSEK, iz Velike Pircice se je umikal skrajno desno in zapeljal na neutrjeno bankino ter se prevrnil na bok. Na tovornjaku in tovoru je škode za 2.000 dinarjev. Ugotovili so, da je vozil Korošec z dvajsetimi kilometri na uro prehitro.

NOVE
CENE ZA
KOMUNALO

Izvršni svet skupščine občine Celje je na svoji seji v torek, 9. t. m. sprejel ustrezne sklepe oziroma uredbo o soglasju k novim cenam za komunalne storitve in za kruh v mali prodaji. V vseh primerih je šlo za povsem utemeljene zahteve. Zato se tudi razprava ni sukala okoli tega — da ali ne — temveč predvsem, kako s povišanjem cen rešiti osnovno vprašanje, to je zbrati več sredstev za kritje povečanih materialnih stroškov in za razširjeno reprodukcijo.

Tako so izrekli soglasje k novi ceni za vodo, ki je poslednje enotna za vse potrošnike, se pravi za gospodinjstva in gospodarske organizacije. Nova cena je 2,30 dinarja za kubični meter vode. Nova cena za plin je za 29 para višja od dosedanje v vseh treh skupinah. Tako bodo mestni plin po novem prodajali po 2,20, 2,45 in 2,65 din za kubični meter.

Nova cena za ogrevanje stanovanj na Otoku je 51 dinarjev za kvadratni meter. Stara je bila 44,25 dinarjev.

Nova cena za odvoz smeti je 0,20 din za gospodinjstva, zavode in ustanove ter 0,25 din za gospodarske organizacije.

In končno je tu še nova cena za odvoz fekalij: 150 dinarjev za cisterno oziroma za štiri kubične metre.

Vse te cene veljajo od prvega julija dalje.

Prav tako je izvršni svet potrdil nove cene za prodajo kruha, vendar s pristavkom, da veljajo od 1. avgusta dalje. Nove cene za kilogram kruha se sučejo od 3,10 do 3,90 dinarjev za kilogram in so manjše od tistih, ki jih je predlagal kolektiv Merxa.

SKOKOV MEMORIAL

Po prvih prijavah za letošnji tradicionalni Skokov memorial že lahko zapišemo, da bo presegel vsa prejšnja podobna tekmovanja. Celjskim atletskim delavcem je uspelo zbrati zares imenitno elito svetovno znanih atletov iz več kontinentov, tako da lahko 19. julija popoldne na celjskem stadionu pričakujemo resnično celo serijo dobrih rezultatov in zanimivih dvobojev. V ekipi ZDA so za zdaj najbolj znani Mark Latz (100 m 10,1), John Powel (disk 68,08 m), Jim Bolding 400 m 45,8

in 400 m ovire 48,1, George Woods (srebrna medalja v Münchnu) krogla 22,01 m, Al Feurbach krogla 21,82 m, Leon Hilton 1500 m 3:36,8, Mark Winzenried 800 m 1:45,6, Pat Matzdorf, višina 229 cm in odlični srednjeprogaš Steve Prefontaine, ki je svetovni rekorder. Iz Kenije pride tekač na 5000 m z osebnim rekordom 13:28,0 in iz Kube Casasas 110 m ovire 13,3, Silvio Leonard 100 m 10,0 in 200 m 20,2, Juanitona 400 m 45,3 in še mnogi drugi. Skratka, če vsem tem

dodamo še številne evropske atlete in jugoslovanske ki bodo na skupnih prireditvah v Celju od 16. julija dalje, bo udeležba resnično imenitna.

Prireditve bo direktor naša tudi jugoslovanska levizija. Najboljšemu Celjani na tej prireditvi pa bo dajaka Novega tednika za stič podelila lep kristalni kal, ki ga bodo izdelali steklarni »Boris Kidrič Rogaski Slatini.

T. VRAN

POROKE

CELJE

Poročila se je 14 parov, med njimi: MARJAN BERČNIK in VIKTORIJA SINKO, oba iz Celja; PETER OGRAJENSEK in MARTA CIRMAN, oba iz Celja; MILAN KOLENC in OLGA SITAR, oba iz Celja; PETER KRAŠOVEC in MARJETIVA DRAGAR, oba iz Laškega ter STANISLAV GROBELNIK in MARTA MRAZ, oba iz Celja.

LASKO

JOZE HRASTNIK, skladiščnik, Ogeče in PEPCA JELENC, delavka, Paneče; VLADIMIR CIRKOVIĆ, prometno-transportni tehnik, Celje in JOZICA NEMET, gospodinjka pomočnica, Ojstro; ALOJZ ZUPANČIČ, železničar, Breg in JOZEFA LEŠKOVSEK, kmetovalka, Blatni vrh.

SLOVENSKE KONJICE

ERNEST LEDINEK, 23, Ljubnica in VIDA FIJAVZ, 22, Loška gora; MILAN JELENKO, 21, Nova

Dobrava in IRENA SENEČNIK, 19, Križevac ter ERIK VISNER, 24, Zg. Zreče in DANIJELA MARČIČ, 23, Sp. Zreče.

SENTJUR PRI CELJU

ALOJZ STANTE, 22, delavec, Sedina in VIDA RIHTAR, 23, delavka, Celje; ANTON KOLAR, 26, delavec in MARIJA KACIČNIK, 20, poljedelka, oba iz Nove vasi.

SMRTI

CELJE

JANEZ POTOČNIK, 83, Celje; JANEZ SREBOT, 74, Frankolovo; JOZE MOH, 57, Začret; RUDOLF KMEČ, 46, Celje; FRANC MLAKAR, 50, Store; MARIJA ČANŽEK, 79, Pečovje in MARIJA PAVSEK, 83, Male Dole.

LASKO

FRANČIŠKA JAKOPIC, 72, gospodinja, Rečica; TEREZIJA MACEK, roj. Grešak, 68, gospodinja, Rečica; ALOJZ BOSTIC, 61, mlinar, Njivice; IVAN ZONTA, 38, delovodja, Zidani most; MARIJA HOR-

JAK, 64, preužitkarica, Jurklošter in JULIJANA ERAZEM, roj. Strniša, 72, upokojenka, Jagnjenica.

SLOVENSKE KONJICE
ALOJZ JANCIC, 71, Stranice in AVGUST PACNIK, 61, Resnik.

SENTJUR PRI CELJU

STANKO KNEZ, 61, kmetovalec, Primož; ČE DO GAVRIČ, 18, Planina; NEZA RAVTAR, 79, upokojenka, Planina; ANA SKOBERNE, 82, kmetovalka, Slatina in FRANC ZIDANSEK, 76, delavec, Vodule.

SMARJE PRI JELSAH

MARIJA ZIDAR, 73, Se-rovo; STANISLAV PIRŠ, 43, Carovec; ANTON LIPOTNIK, 74, Rog. Slatina in MARIJA IVIC, roj. Kunptek, 76, Vonarje.

ROJSTVA

CELJE

27 dečkov in 21 deklic

SLOVENSKE KONJICE

3 dečki in 2 deklici.

SENTJUR PRI CELJU

1 deček in 1 deklica.

TV SPORED

NEDELJA

9.20 W. S. Reymont: Kmetje — barvna TV nadaljevanje (Lj)
10.15 Kmetijska oddaja (Sa)
11.00 Mosaik (Lj)
11.05 Otroška tualneja: Družina Smola, Skoki neznano delo (Lj)
12.00 Poročila — do 12.05 (Lj)
Nedeljsko popoldne:
15.15 Kvarlet Ledina in trio Nika Zajca (Lj)
15.45 Foto v norišnici (Lj)
17.15 Propagandni telopi (Lj)
17.20 Poročila (Lj)
17.25 Državno prvenstvo v atletiki (Lj)
19.00 Portorico: Svetovno prvenstvo v košarki — barvni prenos srečanja Jugoslavija ??? (EVR) — v odmoru Propagandna oddaja (Lj)
20.30 Risanika in Cik-cak (Lj)
21.10 Tedenski zunanje politični komentar (Lj)
21.15 3-2-1 (Lj)
21.20 V gosteh pri Nušiču (Lj)
22.10 TVD (Lj)
22.25 Sportni pregled (JRT)
UHF — oddajnik Kravce:
20.00 Filmske novice (Bg)
20.50 Celovečerni film (Bg)

PONEDELJEK

16.45 Madžarski TVD pregled — Pohorje, Plesivec do 17.05 (Bg)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Skoki neznano delo — serijski film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Mladi za mlade (Bg)
19.30 Organizacija dela — aktualna oddaja (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.30 Sodobna oprema — aktualna oddaja (Lj)
20.40 Halka — prenos opere (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Lutke (Sa)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Branje (Sa)
19.00 Mladi za mlade (Bg)
19.30 Risanika (Bg)
20.00 TV dnevnik (Sa)
20.30 Celovečerni film (Bg) 24 ur (Bg)

TOREK

16.45 Madžarski TVD — Pohorje, Plesivec do 17.05 (Bg)
17.55 Obzorik (Lj)
18.10 Pisani svet (Lj)

18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Cesta in mi — III. del (Lj)
19.20 Duet — I. del baletne oddaje (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 3-2-1 (Lj)
20.35 Abidov primer — oddaja TV Sarajevo (Lj)
21.05 W. S. Reymont: Kmetje — nadaljevanje in konec barvne TV nadaljevanke (Lj)
21.55 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Bg)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Bg)
19.00 Znanstveni studio (Bg)
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Aktualna oddaja (Zg)
21.15 Serijski film (Sa)
22.05 Glasbena oddaja (Bg)
22.35 TV dnevnik (Zg)

SREDA

16.45 Madžarski TVD — Pohorje, Plesivec do 17.05 (Bg)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Družina Smola — serijski film (Lj)
18.55 Mosaik (Lj)
19.00 Glasbene minute (Sk)
19.20 Vsi svetovalec (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 Odprta univerza (Bgd II)
21.15 Glasbena oddaja (Bgd II)
21.45 Fejton (Bgd II)
22.15 24 ur (Bgd II)
CETRTEK, 18. VII
16.45 Madžarski TVD (Pohorje, Plesivec do 17.05) (Bgd)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Glasbena oddaja (Lj)
18.35 Svet v vojni — serijski film (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Kam in kako na oddih (Lj)
20.40 J. Mach: Mavrica — TV nadaljevanje (Lj)
21.20 Ostrilovski razgledi: Medicinska sestra — razvoj in problemi nekakega poklica (Lj)
21.50 Glasbeni nočturni: Kvartet Rona Russela — I. del (Lj)
22.10 TV dnevnik (Lj)

UHF — oddajnik Kravce:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Zg)
18.15 Kronika (Zg)
19.00 Dokumentarna oddaja
20.00 TV dnevnik (Zg)
20.30 Krog (Bgd II)
21.15 Glasbena oddaja (Bgd)
21.45 Serijski film (Bgd)
22.45 24 ur (Bgd II)

PETEK, 19. VII

16.00 Atletsko tekmovanje na skokov memorial — prenos (JRT-Lj)
18.10 Obzorik (Lj)
18.25 Otroški spored (Lj)
18.50 Mosaik (Lj)
18.55 Jugoslovanska folklor: moji bregi zeleni — 3. odd. (Lj)
19.25 TV kašipot (Lj)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Goodbye Charlie — barvni film (Lj)
22.35 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:
17.40 Poročila (Zg)
17.45 Otroški spored (Sa)
18.15 Kronika (Zg)
18.30 Narodna glasba (Sk)
19.00 Kultura danes (Bgd)
20.00 TV dnevnik (Bgd)
20.30 Serijski film (Bgd II)
21.30 Dokumentarna oddaja II)
22.30 24 ur (Bgd II)

SOBOTA, 20. VII

17.30 Narodna glasba (Lj)
18.00 Obzorik (Lj)
18.15 Legenda o divje mladi serijski film (Lj)
19.10 Mosaik (Lj)
19.15 Kaj počnemo ob nedelji (Zg)
19.45 Barvna risanka (Lj)
19.50 Cik-cak (Lj)
20.00 TV dnevnik (Lj)
20.25 Tedenski notranje politični komentar (Lj)
20.30 3-2-1 (Lj)
20.40 Zabavno glasbena oddaja (Lj)
21.30 Barvna propagandna oddaja (Lj)
21.35 Colombo — serijski film (Lj)
22.25 TV dnevnik (Lj)
UHF — oddajnik Kravce:
18.00 Kronika (Zg)
18.15 Otroški spored (Zg)
19.15 Kaj počnemo ob nedelji (Zg)
20.00 TV dnevnik (Sa-Zg II)
20.30 TV drama (Bgd II)
21.30 Fejton (Bgd II)
22.00 Dokumentarna oddaja II)

**zakaj
UNIOR-EXTRA
zato:**

ker pomeni Unior extra najpopolnejši izbor orodij za poklicno delo in domačo uporabo, ki bo zadovoljil vsakogar

ker so orodja Unior extra izdelana iz visoko kakovostnih materialov in po najmodnejših tehnoloških postopkih

ker z nakupom orodij Unior extra po ugodni ceni dobite visoko kakovost

ker za vsa orodja velja 3-letna garancija

Ali so orodja Unior extra že na vaših prodajnih policah?

Orodja Unior extra testiramo na Zavodu za raziskavo materiala in konstrukcij v Ljubljani.

KOVAŠKA INDUSTRIJA ZREČE

S.M. dolo

MALI OGLASI

PRODAM

PRODAVALEC — črne barve, 10 kg, staro, teža do 600 s, 2 voza — nosilnosti (v dobrem stanju), 80 litrov s (bakren) 80 litrov s, kopalno kad, sadno jabolčnik in tudi ne silivke, 2 gnojni črni — ročno in motorno — ugodno prodam. Rovš — Očakar, Podvoh Smart — Dovož z avtom iz Pre — pri Vranskem.

PRODAVALEC — TV sprejemnik, kredo, električni, 2 komodi poceni prodam. Janeček, Trubar — 46.

PRODAVALEC 2 ha 97 arov zemlje s preužitkom ali pa preužitka, lahko tudi parcelah prodam. Uršula Čerenak, Male Dole 43.

PRODAVALEC material: 500 monta 14, 300 kg železa fi 8 mm in ostali les — opaž prodam. Cesta na Ostrožno 55.

PRODAVALEC 150 sport coupe, dobro ohranjen, prodam, tudi na rok. Jože Ternik, Trubar — 48, Celje.

PRODAVALEC znamke »FBT« »Jolana« električno kitaro — skoraj novo z garancijo ugodno prodam. Ivan Uršovec, Rečica 79, Laško.

PRODAVALEC omario pro — Ulica bratov Vošnjaka 26, stanovanje št. 20/III nasprotje.

PRODAVALEC 150, registriran za 1975, prodam za 6.200.—. Sket, Ljubljana 5.

PRODAVALEC tomos avtomatik — izpita — prodam. Marjan Planinšek, Robova 5, Celje.

PRODAVALEC za spalnico in keno sobo ter k avir ugodno prodam. Bojovič, Tomiška 23, Celje. Ogled v popoldanskem času.

PRODAVALEC 150, letnik 1973, prodam. Jože Berc, Zagorje, Lesično.

PRODAVALEC 750, letnik 1968, prevoženih 54.000 km, ugodno prodam. Ogled v soboto od 15.—18. ure, Latkova 30 — Jager, p. Prebold.

PRODAVALEC, skupaj ali po parcelah, prodam. Martin Semensček, Male Dole.

PRODAVALEC enofazni, poceni prodam. Lorgar, Nik — knjižnica, Tomšičev trg 2, Celje.

PRODAVALEC 1600, letnik 1967, prodam prostovoljno gasilsko društvo Levec.

PRODAVALEC 750 — 1965 (nevo — ten) in DKW — junior — (ah — lo po delih — poceni prodam. Ponudbe pod »Dobra karoserija«.

PRODAVALEC kolo DKW 125 cm, dobro ohranjeno, prodam za 1500 ND. Filip Savič, Trnovlje 59.

PRODAVALEC KOMADOV nove beton — strešne opeke (fole) prodam. Alojz Seme, Store 12.

PRODAVALEC nov šivalni stroj — super »Slavica« prodam. Ponudbe pod šifro »Šivalni stroj«.

PRODAVALEC novo peč na trdo gorivo »EMO« 5, pralni stroj candy in hladilnik novi prodam. Cesta na Dolovo 7.

PRODAVALEC PONY in kolo apolo za prestave, gumijast čoln kajak, jadralno sloka 4,95 m dolžine s priklopcem poceni prodam. H. V. Celje, Vrtna 28.

PRODAVALEC 1300 prodam. Ogled v soboto, nedelja. Zapišek — Karmniška ul. 12 Celje — Ljubljana.

PRODAVALEC »okroglo mi-

zico, lepo stilno pisalno mizo iz orehovega furnirja in 50 kozarcev za vlaganje 1 in 1/2 lt (po polovični ceni) — ugodno prodam. Zagata št. 4/1 — naravnost.

MOTOR za čoln tomos 4 ugodno prodam. Cena po dogovoru. Informacije Lajlar, Mariborska 50.

JUNČKA za pieme prodam. Slance 16, Teharje.

ZMRZOVALNO skrinjo — novo — gorenje 345 l in hladilnik »himos« ugodno prodam. Teharje 22.

KOMBI turist INVI ter dele Skode 1000 MB prodam. — Kopriva, Ljuboje 100, p. Petrovč.

RAHLJENO pohištvo po zelo ugodni ceni prodam. Ladiha, Kidričeva 20, ob Mariborski cesti.

HMELOVE koše, kultivator, brano, plug in še več prodam. Poizvedbe v Parizli 65, p. Braslovče.

KMEČKI mlin na motorni pogon za mletje vseh vrst žita ugodno prodam. Kramer, Zaloška Gorica, Petrovč.

ZASTAVO 1300, letnik 73, registriran maja, z opremo — radio Becker stereo, prikolica — nosilnost 300 kg, prodam za 38500 din. Jože Jezernik, Ivanke Uranjekove 3, Celje.

7000 KG trboveljskega cementa znamke 450 prodam. Ponudbe pod »Cement«.

MAZDA 1500, lepo ohranjen, prodam po zelo ugodni (nižki) ceni. Gabrijel Mole, Mariborska 40, Celje, tel. 22-635.

KOMPLETNO spalnico — brez omar in šivalni stroj (omario — skoraj nova) ugodno prodam. Ogled na Prešernovi 1, Celje od 10. do 12. ure.

KUPIM starinski radioaparati, gramofon, telefon, lajno in stare kovance. Starost najmanj 40 let. Tinček Ivanuš, Dravska 2, 62250 Ptuj.

OTROŠKO kolo ali pony kupim. Vprašajte pri Novem tedniku.

2 VAJENCA sprejem v uk za elektromehanika. Tone Jane — elektromehanika in elektroinstalacije, Celje, Nazorjeva 22.

VAJENCA strugarja sprejem v uk. Andrej Weber, strojno ključavničarstvo, Zidaniška 8, Celje.

PEKARNA Vidic, Jesenice — Gorenjska (64270), Brata Rupar 9, sprejme takoj pekarskega pomočnika. Hrana in stanovanje v hiši.

PRIUCENO gostinsko delavko ali dekletje z 8-letko za delo v gostilni iščem. Nastop službe po dogovoru »Dobra plača«.

KROJASKO pomočnico s tri — letno prakso sprejem takoj. Modri salon Jasna Verbovšek, Kocenova 2.

VAJENCA za ključavničarsko stroko sprejem, Tovornik Franc, Cesta na Svetino 36, Laško.

UCENCA za ključavničarsko stroko sprejem. Skoflec Viktor, Kersnikova 39 Celje.

UCENKO ali učenca za uk v tekstilni stroki sprejem. Informacije v trgovini BEKO, Celje, Trg. V. kongresa 9.

ZAMENJAM dvosobno komfortno stanovanje v Zalcu za enako ali večje v Celju, po možnosti na Otoku.

SOBO oddam dvema študentoma — pod »Mirna fantia«.

ISCEM sobo v Celju — možnost kuhanja. Torbarstvo, Tomšičev trg 9, Celje.

S. 1. SEPTEMBROM iščem opremljeno sobo k'erkoli v Celju. Ponudbe pod šifro »Vzgojiteljica«.

ZAMENJAM enosobno stanovanje — centralno ogrevano — za enako ali večjo garsonjero — primerno za upokojece. Ponudbe pod »Dogovor«.

ENOSOBNO stanovanje v centru mesta menjam za dvosobno. Ogled vsako nedeljo. Marija Polutnik, Stanetova 3, Celje.

LEPO, sončno, dvosobno stanovanje blizu cerkve menjam. Nežka Stiplovšek, Breg 20, Celje.

ENOPOSTELJNO sobo z uporabo kopalnice — po možnosti v centru mesta Celja, išče uslužbenec. Ponudbe pod šifro »Zagrebčana«.

BANCNA uslužbenka išče enoposteljno opremljeno sobo. Šifra »Pod avgusta«.

MLADA zakonca iščeta manjše stanovanje v Celju ali v bližini Celja. Ponudbe pod »Intelektualca«.

OPREMLJENO sobo s souporabo kopalnice iščem. Plačam vnaprej ali po dogovoru. Ponudbe pod »Metalurga«.

NA STANOVANJE sprejem dva fanta. Soba opremljena ali neopremljena s posebnim vhom. Cesta na Ostrožno 56, Celje.

FANTA — Slovenca sprejem na stanovanje. Trnovlje 176.

V BLIZINI mesta iščem opremljeno, centralno ogrevano sobo s souporabo kopalnice — posebni vhod. Šifra »1. avgusta«.

ODSTOPIM dvosobno stanovanje v Sentiurju tistemu, ki mi odkupi parcelo z gradbenim materialom. Ponudbe pod »Sentiurja«.

OPREMLJENO sobo in garazo v novi hiši na Ostrožnem oddam takoj. — »Ugodnos«.

TAM 5000 ugodno menjam za osebni avtomobil. Šifra —

»Skoda«.

DOSTAVLJAM kakovostno mariborsko mivko 3,5 kub. m za 800 din. Ferdo Frinc, Cesta k Dravi, Maribor.

DNE 4. JULIJA je bila ob 80-letnici EMO v parku iz gubljenega moška ura. Pošte — nega najditelja prosim, naj jo vrne proti nagradi. Martin Pihler, Ul. 29. novembra 22.

NUJNO potrebujem inštruktorja za matematiko za 7. razred osnovne šole. — »Inštrukcije«.

UPOKOJENEC z lepo pokojnino išče upokojenko do 60 let za skupno življenje. Ponudbe pod »Lokarja«.

KMEČKO dekletje, staro od 18 do 27 let, z veliko kmetijo na ravnini v okolici 20 km iz Celja, iščem. Sem kmečki fant s službo, srednje postave, veselo narave, nekadilec, nealkoholik. Imam veselje do kmetije in 10 milijonov starih dinarjev. Pustim službo in grem na kmetijo. — »Najlepše poletje«.

POMIVALNO OMARO EMO s sifonom poceni prodam. Partelj Anica, Dobojsko 36, Celje.

ISCIMO SNAŽILKO za enomesečno honorarno delo. Novi tednik, Celje, Gregorčičeva 5.

GLOBOK otroški voziček prodam. Edvard Sepec, Ulica V. prekomorske brigade 9, Celje.

Proizvodno gradbeno podjetje »GRADNJA« ŽALEC

obja
sledeča prosta delovna mesta:

1. VODJO službe varstva pri delu
2. ŽERJAVISTA

POGOJI:

pod 1.: inženir za varnost pri delu ali inženir oz. tehnik s pooblastitvijo za vršenje službe varstva pri delu;

pod 2.: izprašani upravitelja vrtljivih žerjavov.

Osební dohodek je določen po samoupravnem sporazumu. Stanovanje ni na razpolago. Za navedeni delovni mesti je poskusna doba 1 mesec. Nastop službe je možen takoj ali po dogovoru. Ponudbe pošljite na naslov v roku 15 dni od objave na gornji naslov z vsemi dokazili.

PODSTREŠNE ZLOŽLJIVE STOPNICE

Te stopnice lahko dobite in naročite
v Ribnem 49/a Bled —

MIZARSTVO MARKUN FRANC

To je najnovejši izdelek in najbolj močan, zato je popolnoma varen dostop tudi za starejše ljudi v podstreho.

Stopnice so zaprte v lastnem obodu, ki ga montirate v odprtino. Spodnji pokrov je iz iverice, zgornji iz pločevine, po požarnovarnostnih predpisih. Izdelujem jih po serijskih in naročenih merah. Serijske mere so: 120 x 70 x 255 cm in 110 x 70 x 225 cm in 96 x 70 x 255 cm.

Če pa vam te mere ne ustrezajo, jih lahko naročite, s seboj prinesite naslednje mere: dolžino in širino odprtine in navpično višino od poda do stropa.

Stopnice serijskih mer lahko dobite tudi pri Gramex Ljubljana.

Veleblagovnica

NAMA

VELENJE

OBVEŠČA POTROŠNIKE

da od 6. VII. 1974 dalje
posluje po naslednjem
spremenjenem
obratovalnem času:

OD PONEDELJKA DO PETKA
od 7.30 do 19. ure

OB SOBOTAH
od 7.30 do 15. ure

Restavracija je odprta vse dni v tednu tako kot doslej, razen nedelje in praznikov, ko ne bo več obratovala.

**Pred
odhodom
na pot
vedno**

KAVA merx

MOZIRJAN NA KAVKAZU

Silvo Jošt, uslužbenec v mozirski občinski skupščini, je 10. julija odpotoval s skupino jugoslovanskih alpinistov v Sovjetsko zvezo, kjer bodo skušali osvojiti najvišji vrh Kavkaza Elbrus. Nekaj dni pred odhodom smo ga poskakali v Mozirju in ga naprosili za kratek pogovor za naš teden.

»Na pot gremo 10. julija. Naš namen je, da osvojimo najvišji vrh Kavkaza Elbrus, ki je visok 5633 metrov. Če bomo dobili dovoljenje, pa želimo napraviti v kakšni steni prvenstveni vzpon. Zadnja jugoslovanska odprava je plezala v območju Elbrusa leta 1964 in je takrat preplezala najtežjo smer. Naš namen pa je, da opravimo še kaj težjega in bolj zahtevnega, radi pa bi tudi prvi osvojili kakšen vrh.«

— Kje boste dobili finančna sredstva za to odpravo?

»Po predračunu znaša cena za enega člana odprave osemsto starih tisočakov. Meni so sredstva odobrili matično planinsko društvo, postaja gorske reševalne službe iz Celja, del sredstev pa sta prispevala tudi TTKS Mozirje in Občinski sindikalni svet iz Mozirja. Seveda pa brez lastnih finančnih sredstev ne bi

šlo. Samo za nove čevlje sem dal sto tisočakov, cepini vemo, po čem so, en sam klin pa stane desetih tisočakov.«

— Kakšne občutke imate pred odhodom?

»Čisto odkrito povedano, odhajam z zelo mešanimi občutki, ker je to za nas bolj ali manj odhod v neznanost. Ne vemo, kaj nas čaka. Vemo le to, da bomo morali prestati velike napore in priznam, da me je kar malce strah, kako bomo vse to zmogli. Upamo, da bo šlo vse po srebi.«

Se precej časa sva se pogovarjala s simpatičnim Sil-

vom Joštom. Govoril mi je o svojih alpinističnih doživljajih in kar ne more pozabiti, kako je bilo v najtežji smeri Velebita, v Paldenici, ko se mu je izdrl klin in je padel deset metrov globoko ter si poškodoval komolec. To je bila tudi edina nezgoda, ki jo je kdajkoli doživel v gorah, čeprav se je za alpinizem odločil že v gimnazijskih letih in je od takrat preplezal že vse najvišje jugoslovanske vrhove. Skoraj vse v centralnih Alpah.

Čisto na koncu pogovora pa mi je le priznal še tisto, česar ga nisem hotel sam vprašati, izvedeti pa sem to le želel: »Alpinizem zahteva od človeka precej samoodrekanja. Ni lepe nedelje, da bi lahko bil doma. Vedno znova me premotijo gore, pa čeprav sem si že tolikokrat rekel, da bo treba nehati. Človeku postanejo gore prijateljice in prijatelja ni tako enostavno zapustiti.«

Našim bralcem pa na koncu le še to: O svojih doživljajih na Kavkazu bo Silvo Jošt pisal tudi dnevnik, ki ga bo po vrnitvi v nekaj nadaljevanjih objavil v Novem tedniku. Mi pa mu lahko ob odhodu zaželimo vso srečo!

JANEZ VEDENIK

Stirje moške v uniformi in eden v civilni obleki. To je direktor Garanta na Polzeli Ernest Ramšak, ki je takrat, ko ga delo še ni preveč obremenjevalo, igral v liboški godbi na pihala. Zdaj poprime za instrument samo še takrat, ko se na kakšni prireditvi pojavi godba in zunaj programa še kaj »zašpila«. Tako je bilo tudi na Polzeli ob otvoritvi novih proizvodnih prostorov Garanta. Morda pa prav zaradi tega Garant tako dobro »spara«, ker je Ernest Ramšak navdušen glasbenik z dolgoletno prakso. Prej igralec, zdaj dirigent!

Foto: T. Tavčar

LAŠKA OHCET: SVATOVSKO KOSILO

Kmečka ohcet v Laškem ne bi bila ohcet, če ne bi bilo tudi pojedine. Letos so se v Laškem odločili, da se svatje ne bodo, tako kot vsa leta doslej, mučili z vse prej kot mehkim dunajskim rezlji. Poročno pojedino bo pripravilo Zdravilišče Laško po starih šegah. Na svatovski mizi bo ves čas šarkelj, potem bo juha z žlikrofi, govedina s kuhanim hrenom, pražen krompir, svinjska pečenka z rižem, mešana solata, v kateri bo posebno veliko rdeče pese, trijet, kompot, ki mora biti iz suhih češpelj, manjkalo pa seveda ne bo orehove potice in domačega peciva. Se vam cedijo sline, kaj?

Letos bodo jedli na kmečki ohceti gorenjske jedi, druga leta, pa pravijo, bodo jedli iz drugih naših pokrajin. Tudi ohcet, pravijo, bo drugačna, svatje bodo v drugih nošah, tako bodo vse skupaj tudi etnografsko popestrili. Vino bo pa, tako kot vedno, od vsepovsod.

B. P.

Natakarska

Gost pride k točilni mizi, naroči vinjak, položi 50 novih dinarjev na mizo in brez besed odide, ko je zvrnil svoj kozarček.

Natakar pa skomigne z rameni in začudeno zija:

»Čuden patron. Pet furjev napitnine mi je dal, vinjaka pa ni plačal.«

Obrtniška

Vodovodni instalater Pepe pozvoni pri vratih:

»Je tu pri Krompirčkovih?«

Zenska med podboji:

»Ne, Krompirčkovi so se preselili pred pol leta drugam.«

Pa mojster ves vznemoljen:

»No, če to ni svinjarija. Najprej te pokličejo zaradi počene vodovodne cevi, potem se pa, na vrat na nos, preselijo.«

Slepo črevo

Vsak človek bi današnji lahko živel brez slepega črevesa, le zdravniki malo slabše, zlasti kirurgi.

Moralist

Kdo je moralist?

Moralist je človek, ki je že prestal, da bi tudi sam kaj počel.

O elektriiki

Matjaška je v šoli to varišica vprašala, če te, od kod dobivamo elektriko.

— Ja, iz svinjskega hleva, se odreže Matjašek.

— Kako pa si se tega domislil?

— Če pa naš ata vedno kadar zmanjka elektrike, reče: preklete svinje, so že spet elektriko uzele.

LJUBEZEN PO SVETU

PRI DAJAKIH

Drugi kraji, drugi običaji, neštokrat potrjena ljudska modrost.

Pojdimo na Borneo k Dajakom. Na videz bi rekli, da so silno vzdržni in sramežljivi. Brali smo že o plemenih, kjer pri spolnem združenju prisostvuje vsa vas in ljubimca spodbuja ter ocnjuje. Pri Dajakih se v veliki hiši nikoli ženska ne dotakne moškega in moški nikoli ženske. Vsaj hote in z določenim namenom ne.

Velika hiša je v resnici to, kar pravi beseda. Dajaki živijo, ves rod namreč, v eni sami hiši. Ta je dolga tudi po sto in več metrov in v njej prebiva tudi po 500 oseb.

POKAZALA JE

Micika pomiva posodo v kuhinji. Pri tem ji pade na tla krožnik. Mati pride v kuhinjo in se jezi nanjo: — Kako si le mogla to narediti?

Micika pa vzame v roko še en krožnik in ga spusti na tla ter pravi: — Takole!

Ljudje ležijo tesno drug ob drugem. V hiši so ponoči in kadar dežuje. Zivljenje se odvija zunaj dolge hiše.

Tudi ljubezen.

In pri Dajakih ne poznajo besede posilstvo, čeprav njihova ljubezen tako izgleda. V gozdovih in grmičevju okoli velike hiše, če je človek radoveden in zna zalezovati, lahko najde kadarkoli ljubeče se parčke. Navadno v začetku vse skupaj izgleda kot posilstvo, kajti Dajaki, vzdržni v veliki hiši, zunaj na samem podivjajo, grizejo, so kar na moč nasilni. In to ženske, oziroma dekleta tudi hočejo. Spogledovanje v veliki hiši navadno vodi naravnost v gozd in brez okolišanja k stvari.

In še nekaj je za ljubezen pri Dajakih značilno. Ljubijo se vselej stoje. Zakaj. Džungle na Borneu so na tleh navadno polne golazni, večinoma strupene. Zato dekleta na Borneu ne dozorijo za posteljo, marveč za ob drevo.

Na naši sliki dajaško dek-

Ameriški kapital še vedno podpira nesmiselno vojno v Kambodži, čeprav je v rokah osvobodilnih sil že več kot trideset let. Krizo režima kaže tudi sestanek Lon Nolovih enot. Stirinajstletni fantje umirajo v borbi proti lastnemu narodu. Zanje ni otroštva. Otoki in zbegani so zamenjali igrače za orožje, ki v njihovih rokah ne uničuje le tuji življenj, pač pa tudi njih same. Uničuje njihovo otroštvo, zaupanje v bodočnost in nežnost njihovih otroških rok.

Lon Nolova soldateska pa v želji po obogatitvi preprodaja vojni material. Zgodilo se je celo, da so prodali osvobodilnim silam orožje, s katerim so Sihanukovi borci obstreljevali glavno mesto.